

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 28

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 8 de març de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears el 8 de març, Dia Internacional de la Dona, per unes Illes Balears 50-50 el 2030, fem la passa. 1511

I. PREGUNTES:

1) **Pregunta RGE núm. 2829/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a llista d'espera d'amarraments. (Decaiguda). 1511**

2) **Pregunta RGE núm. 3134/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria del concurs de trasllat de personal funcionari. 1512**

3) **Pregunta RGE núm. 3137/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compareixença del director de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor. 1513**

4) **Pregunta RGE núm. 3139/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació de la plaça de cap de departament en funcions d'assessorament lingüístic. 1514**

5) **Pregunta RGE núm. 3123/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a auditoria a les infraestructures educatives. 1515**

6) **Pregunta RGE núm. 3133/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a direcció de les oficines de l'IBAVI. (Ajornada). 1517**

- 7) Pregunta RGE núm. 3146/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a violència masclista. (Retirada). 1517
- 8) Pregunta RGE núm. 3147/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a assetjament sexual a l'àmbit laboral. 1517
- 9) Pregunta RGE núm. 3148/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a dies de maternitat. 1518
- 10) Pregunta RGE núm. 3124/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a assetjament a través de les xarxes socials. 1519
- 11) Pregunta RGE núm. 3135/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcions de la Direcció d'Infermeria d'Atenció Primària a Menorca. 1520
- 12) Pregunta RGE núm. 3136/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat de les anàlisis de l'aigua de les platges. 1521
- 13) Pregunta RGE núm. 3286/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a monòlit del Parc de Sa Faixina. 1522
- 14) Pregunta RGE núm. 3132/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pacte educatiu. 1524
- 15) Pregunta RGE núm. 3149/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a esletxa salarial. 1525
- 16) Pregunta RGE núm. 3138/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de llengües i els objectius de l'Estratègia Europea 2020. 1526
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2757/16, rectificada amb l'escrit RGE núm. 2812/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creació d'una facultat de medicina. 1528
- III. MOCIÓ RGE núm. 3011/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per fer front als efectes de la sequera, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 356/16. 1533
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8426/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Socialista i Podem Illes Balears, de modificació de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, del règim especial de les Illes Balears. 1543
- V. Debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat:
- 1) RGE núm. 368/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. 1556
- 2) RGE núm. 1584/16, del Grup Parlamentari Popular.. . . . 1556
- 3) RGE núm. 1588/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía. 1557
-

LA SRA. PRESIDENTA:

... començam.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears el 8 de març, Dia Internacional de la Dona, per unes Illes Balears 50-50 el 2030, fem la passa.

Els grups polítics han fet arribar a aquesta presidència una proposta de declaració institucional per al dia 8 de març Dia Internacional de la Dona, "Per unes Illes Balears 50-50 el 2030, fem la passa".

La secretària primera llegirà la declaració.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Proposta de Declaració institucional el 8 de març Dia Internacional de la Dona, per unes Illes Balears 50-50 el 2030, fem la passa.

"Commemorem el 8 de març amb el caràcter festiu i reivindicatiu que el Dia Internacional de les Dones comporta. Aquest any fem nostre el concepte de Nacions Unides sobre igualtat substantiva que consisteix a convertir la igualtat nominal de les nostres lleis en igualtat real.

Per aconseguir-la, cal actuar en tres esferes interrelacionades: corregir la situació socioeconòmica, lluitar contra els estereotips masclistes i totes les manifestacions de violència de gènere i treballar per l'enfortiment de la representativitat i de la participació de les dones. Per aconseguir la igualtat substantiva, no només és necessari fer més sinó també fer-ho millor, implicant el conjunt de les institucions i de la societat.

Cada 8 de març constatem que hi ha hagut importants avanços legislatius en les darreres dècades, com la Llei 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, o la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a igualtat efectiva de dones i homes; canvis legislatius que han propiciat canvis socials, però encara queda molt per fer per aconseguir una igualtat real entre homes i dones. Es plantegen polítiques, accions i estratègies per a la igualtat de gènere, perquè es reconeix que les societats més fortes, segures i pròsperes són aquelles en què hi ha una major igualtat de gènere i en què les dones estan apoderades socialment i econòmicament.

L'estratègia a seguir es coneix des de fa temps. En primer lloc, ser conscients que la igualtat de gènere no és una qüestió d'homes i dones sinó que és una qüestió de drets humans, i que el fet que hi hagi violència contra les dones i que aquestes siguin discriminades en qualsevol àmbit de la vida pública i privada és una violació dels drets humans que no podem seguir tolerant ni mirant cap a una altra banda.

En segon lloc, cal tenir objectius per seguir una acció transformadora que permeti assolir la igualtat real de gènere, i això és el que s'està plantejant a nivell mundial des de Nacions Unides amb la campanya "Per un planeta 50-50 el 2030: fem la passa per la igualtat de gènere". Fer passes significa fer camí i

anar assolint fites. Aquestes són les que es proposen per un planeta 50-50 el 2030:

- Adoptar noves lleis i examinar, revisar i implementar les existents per promoure la igualtat de gènere.

- Actualitzar o establir nous plans d'acció, estratègies i polítiques sobre la igualtat de gènere.

- Millorar el lideratge i la participació de les dones en tots els nivells de la presa de decisions.

- Prevenir i escometre les normes socials i els estereotips que perpetuen la desigualtat de gènere, la discriminació i la violència masclista.

- Organitzar campanyes de mobilització pública i sensibilització per promoure la igualtat de gènere.

- Invertir en la igualtat de gènere a nivell autonòmic, nacional i internacional.

Ara és un moment crític en la lluita per la igualtat de gènere. Les lleis són imprescindibles però no basten, són necessàries polítiques i accions coordinades, decidides i eficaces, i així ho constatem any rere any en aquest hemicicle. Per això, fem la passa i posem-nos fites.

Volem una societat d'homes i dones que puguin somniar a fer realitat els seus projectes vitals, els seus projectes professionals, que tinguin la possibilitat de decidir què volen estudiar, on volen viure, quin tipus de família volen construir, a qui volen estimar, com volen aconseguir la seva felicitat.

El 2030 ha de ser aquesta fita per a tothom i per això el Parlament de les Illes Balears fa seus els objectius de la campanya internacional de les Nacions Unides i insta totes les institucions a adherir-s'hi mirant cap endavant, treballant per unes Illes Balears 50-50. Esperem que d'aquí a quinze anys puguem afirmar que no només parlem de les dones sinó que hem pres mesures a favor de les dones, que és el mateix que prendre mesures a favor de tota la humanitat."

LA SRA. PRESIDENTA:

Es pot entendre aprovada per assentiment la declaració? Queda aprovada la declaració.

(Aplaudiments)

Primer punt de l'ordre, correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2829/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a llista d'espera d'amarraments.

La primera pregunta, RGE núm. 2829/16, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a llista d'espera d'amarraments, presentada pel diputat Josep Melià i Ques, del Grup

Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, decau, d'acord amb l'article 165.4 que preveu que les preguntes només poden ser ajornades una vegada.

I.2) Pregunta RGE núm. 3134/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria del concurs de trasllat de personal funcionari.

Segona pregunta, RGE núm. 3134/16, relativa a convocatòria del concurs de trasllat de personal funcionari, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera d'Administracions Públiques, fa un parell de setmanes vàrem debatre la presa en consideració de la Llei de funció pública, amb la qual es derogava l'anterior llei del Partit Popular, que establia el català com a mèrit de forma genèrica i requisit a determinats llocs i es tornava imposar, de forma genèrica, el català a totes les places, en teoria, totes les places de l'administració.

Nosaltres vàrem dir, a més, a la presa en consideració que estaríem pendents que durant la tramitació d'aquesta llei no es fessin convocatòries, no es fessin concursos, no es pogués la gent dins l'administració aprofitant la llei del Partit Popular, com s'ha fet durant aquests vuit mesos. Els senyors de Podemos, crec recordar que el Sr. Jarabo també, varen dir que ells també estarien a l'aguait.

Doncs bé, quan vaig formular aquesta pregunta jo li volia demanar, en general, sobre que no fes cap concurs de trasllat dins l'administració a Serveis Generals, però resulta que dissabte, en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, han publicat un concurs, una convocatòria de places de lliure designació, sense requisit de català, dins l'administració: caps de departament, caps d'àrea, places directives, que, a més, a Advocacia crec que són la majoria, que són les que tenen els complements retributius més elevats. Convocatòria, sense català, places de lliure designació per la porta de darrera, mentre tramitam la llei que torna la imposició.

Sra. Consellera, ens sembla que això és una falta de coherència, és una falta de responsabilitat i voldríem una resposta clara davant aquesta cambra de per què han fet això.

(Se senten veus de fons que diuen: "molt bé, molt bé!" i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Bon dia a tots, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, aquest govern té interès o té intenció que tots els concursos de trasllat, de forma general, el gran concurs de trasllat que hem de tramitar, es farà d'acord amb la Llei de funció pública que es tramita, d'acord amb demanar el requisit de català com a accés. D'aquest concurs ara es redacten les bases, s'ha de negociar i després es publicarà i s'aprovarà, o s'aprovarà i es publicarà, i s'adaptarà a la nova llei de funció pública, que esperam que també sigui tramitada aviat.

El cas que vostè comenta és un cas que ja s'havia iniciat abans i que, per tant, ha seguit el seu procés i era necessari tramitar-lo amb relativa urgència, per necessitats del servei. I per tant aquesta sí que es fa d'aquesta manera.

De totes formes, és un concurs de lliure designació que incorpora novetats i que evidentment també el català, tots els que s'hi poden presentar o s'hi han de presentar, també es tindrà en compte que l'acompleixin.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sra. Consellera, no em digui que aquest concurs s'havia convocat abans, quan tramiten una modificació de llei de funció pública i publiquen dissabte una convocatòria per col·locar places LD, de lliure designació. Sra. Consellera, això és demagogia i pensam que és un frau i un sectarisme de cara a l'administració i de cara als funcionaris.

Miri, tenen dues possibilitats: o retiren la tramitació de la llei de funció pública, on imposen el requisit de català, si tanmateix apliquen la del Partit Popular l'apliquen fa vuit mesos i ara, mentre tramiten, l'apliquen perquè va de col·locar les places de lliure designació. Sra. Consellera, o retiren aquella llei i continuen, almenys donant la cara i dient clarament el que fan, o si no, retiri aquest concurs que està fet, revisi totes les places de lliure designació que han col·locat durant aquests mesos dins l'administració i siguin coherents. Perquè, si no, passaran dues coses: primer, que vostè quedarà qüestionada, i que, a més, aquest govern de la Sra. Armengol quedarà com un frau al català i com un frau a l'administració.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sra. Diputada, no entenc el debat que tornen fer en relació amb el tema del català, ...

(Remor de veus)

... no l'entenc, no, no, no, no entenc la seva preocupació en aquests moments per aquest tema, quan vostè va ser la consellera que més va atacar la funció pública, els funcionaris i els serveis públics.

(Remor de veus)

No entenc com ara a vostè li preocupa aquest tema, quan va congelar oferta pública, va adoptar mesures que no afavorien la conciliació laboral i familiar, va suspendre el complement econòmic per les prestacions de la incapacitat temporal, va suspendre ajudes a l'acció social, va amortitzar llocs de feina, varen fer molts acomiadaments, no varen contractar, varen suspendre la contractació de funcionaris i de temporals i varen perjudicar molt els serveis públics.

Nosaltres treballam per millorar la funció pública, per millorar els serveis públics i treballam perquè l'administració funcioni millor, per això aquest concurs ha sortit amb la seva llei, perquè ja s'havia iniciat el tràmit des del primer dia que va començar aquesta legislatura.

Però jo li asseguro que el concurs de trasllat i tots els processos que es facin a partir d'ara compliran la Llei de funció pública, on es demana el català com a requisit d'accés, perquè aquest govern creu que no s'ha de fer aquest debat amb el català, que el català ha de ser un requisit d'accés a l'administració i que l'únic partit que va rompre el consens que hi havia amb l'exigència del català varen ser vostès. I nosaltres, de forma progressiva, de seguit que puguem tornarem a la normalitat que vostès van espenyar.

Per tant, només dir-li això, que vostè..., em sorprèn la preocupació que vostè té ara pels temes de funció pública, quan va ser la consellera que més va maltractar la funció pública en aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3137/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compareixença del director de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 3137/16, relativa a compareixença del director de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, el dijous passat, que era dia 3 de març, el Partit Popular va demanar la compareixença del director de l'Oficina dels Drets del Menor per tal que explicàs quina havia estat la seva actitud en relació amb el vídeo aparegut, gravat per un menor de l'Institut Josep Maria Llopart i visualitzat, també per menors, i que l'únic

que havíem sabut a través de la premsa és que el conseller d'Educació havia demanat disculpes al Bisbat, la Comissió de Transparència va aplicar el *rodillo* al Partit Popular i va acordar que no aparegués, que no es presentàs.

Des de la seva posició de consellera de Transparència, creu fer qualque cosa? Creu que està ben fet que quan aquest Parlament demana la compareixença d'un director general, en base a la transparència es respongui que no? Creu que això és la transparència que vostè vol representar?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Se sent una veu de fons que diu: "molt bé!" i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies, presidenta. Bon dia, Sr. Vidal, no és funció del Govern ni tampoc d'aquesta consellera avaluar les tasques d'aquest Parlament. Tampoc no és intenció, ni pràctica d'aquest govern, impedir la compareixença de cap alt càrrec en aquest parlament, el qual respectam nosaltres profundament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Sra. Consellera, la transparència crec que és quan deixa parlar la gent, quan deixen participar.

Ha passat un altre cas aquests dies, que també l'hem viscut, per part d'un professor de música del Conservatori Superior de les Illes Balears, que és militant d'Esquerra Republicana Catalana, Amadeu Corbera, reconeix ell que va assetjar i insultar, mitjançant Twitter, un exalumne, menor d'edat també, per motius polítics.

Creu que hi ha de prendre part el director de l'Oficina de Defensa del Menor? Vostè realment creu que transparència vol dir netedat, honradesa, arribar al fons de les coses, o transparència és el que vostè fa en aquests moments, que és tapar les coses?

Per això, Sra. Consellera, podrien haver posat un altre nom a la seva conselleria. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies presidenta. Sr. Vidal, estaré encantada de respondre totes les preguntes sobre transparència que vostès em vulguin, al que no estic disposada és convertir aquest parlament en un circ, en una plaça pública on fer escarni de casos, amb persones amb noms i llinatges.

Dia 4 de febrer, el Sr. Conseller d'Educació i Universitat, el Sr. Martí March, va comparèixer davant la Comissió de Cultura, Educació i Esports d'aquest parlament, per fixar la posició del Govern sobre el cas del qual vostè em parlava, d'acord? Vostè mateix, a la comissió de dia 25 de febrer, va demanar la compareixença del director de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor, tots els grups presents, excepte Ciudadanos i el seu propi, el Partit Popular, s'hi van oposar, i açò no té res a veure amb transparència, té a veure, com li deia abans, amb separació de poder.

Ja sé que açò a vostès els pot sobtar, ja sé que els ho vaig explicar la setmana passada, aquest govern, i supòs que la majoria de grups parlamentaris, creuen en la separació de poders i si la Comissió de Cultura decideix que el Sr. Director de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor no ha de comparèixer, no compareixerà, per molt que el director tingués moltes ganes de comparèixer.

Aquesta consellera no ha de corregir, ni ha de qualificar, ni ha de qüestionar les decisions del Parlament, tornen a confondre termes, Sr. Vidal, tornen a confondre.

Vostè parla de transparència, la transparència ben entesa és el mitjà de control democràtic del poder, efectivament, d'acord, no té res a veure, com li deia, amb fer escarni de ningú, a plaça pública; la transparència comporta obertura d'informació pública, adopció d'una cultura democràtica, participativa, amb l'objectiu final de compartir el poder amb el Govern i la societat, no té res a veure amb tot açò que vostè m'està dient.

La transparència, Sr. Vidal, no és espectacle ni tampoc és imprudència, tampoc no és sinònim d'opacitat, no, l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor té la seva funció i el senyor director compareixerà quan el Parlament li demani, en aquest cas el Parlament va decidir que no havia de comparèixer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.4) Pregunta RGE núm. 3139/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló i Jorquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació de la plaça de cap de departament en funcions d'assessorament lingüístic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 3139/16, relativa a eliminació de la plaça de cap de departament en funcions d'assessorament lingüístic, que formula la diputada Sra. Antònia Perelló i

Jorquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra.. Presidenta. Bon dia a tothom. Fa uns moments acaba de fer una defensa a ultrança del català en aquesta cambra i la veritat és que ens sorprèn, perquè les paraules tornen ser rebatudes pels seus fets.

Miri, vostès ja han aprovat la modificació de la Llei de normalització lingüística i tramiten, ja s'ha dit fa un moment, la modificació de la Llei de funció pública, que torna el requisit del català a la funció pública autònoma, i la veritat és que en aquest context i amb la defensa que ha fet la Sra. Consellera ara, del tema del català, ens sorprèn moltíssim que a la modificació de la Relació de Llocs de Feina que varen aprovar fa poc i que es va publicar dia 6 de febrer, vostès hagin acabat amb l'únic cap de departament d'assessorament lingüístic que hi havia a tota la comunitat autònoma; un cap de departament que tenia funcions tan importants com assessorar en matèria lingüística els diferents òrgans de l'administració de la comunitat autònoma; dirigir la revisió del Llibre d'Estil del Govern; supervisar l'elaboració de projectes i aplicacions informàtiques per donar suport en matèria lingüística, i donar suport a la resta d'assessors lingüístics en la resolució de tots els dubtes lingüístics i documentals que se li poguessin suscitar, entre d'altres molts.

Ens sorprèn que l'única plaça d'aquestes característiques hagi estat suprimida amb aquesta modificació i ens agradaria saber per què.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller, Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Servei d'Assessorament Lingüístic allò lògic és que tenguí un cap de servei, perquè és el Servei d'Assessorament Lingüístic, i per açò mateix, amb la idea d'optimitzar els recursos, amb la idea d'organitzar la Conselleria de Presidència en aquest cas, el que es va fer va ser optar per la creació d'aquest cap de servei. I molt més quan tenim una direcció general de Política Lingüística que fa tota aquesta feina.

Per tant, hem fet una passa cap amunt, per molt que vostès no ho vulguin veure així, que és la creació d'una figura política potent, una directora general de Política Lingüística, amb la capacitat d'impulsar una vertadera estratègia a favor de la defensa del català, i no com van fer vostès, en detriment del català.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

(Remor de veus)

La veritat, em sorprèn que em contesti vostè, Sr. Conseller, pensava que em contestaria la Sra. Camps, atès que la Direcció General de Política Lingüística depèn d'ella, i em sorprèn que no hagi estat capaç de reclamar aquesta cabdalia de departament per a ella i s'hagi conformat amb un simple cap de servei, que li han modificat.

Vostè, com a responsable de l'Advocacia, va eliminar el requisit del català per accedir a l'administració pública. Vostè, com a responsable de l'Advocacia, va decidir la modificació de la Llei de normalització lingüística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

I amb aquesta estratègia, ara, avui, ve aquí i s'esquinça les vestidures perquè no hi ha un cap de departament, quan resulta que vostè el va utilitzar per devaluar el català. No és d'aquesta manera, Sra. Perelló, que s'ha de fer política, l'hem de fer des de la convicció del que representen allò que defensam. I el que vostès han defensat fins ara és l'eliminació o la degradació del català a l'administració pública i a la societat civil.

Nosaltres, en canvi, hem muntat una estructura, fem passes i les decidim cada dia per posar en valor el català allà on pertoca, aquesta és la gran diferència entre vostès i nosaltres. A partir d'aquí, pot veure fum de formatjades allà on vulgui, però la realitat és una altra, senyora.

(Remor de veus)

Uns, uns, Sra. Perelló, uns fan feina en un sentit i els altres en l'altre. I si volen que parlem de familiars, a la Sra. Perelló li posarem alguns exemples, quan vulguin, d'afinitat política, Sra. Perelló, quan vostès vulguin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 3123/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a auditoria a les infraestructures educatives.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 3123/16, relativa a auditoria a les infraestructures educatives, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats, molt bon dia. El passat 24 de setembre del 2015, la Comissió d'Educació i Cultura aprovava una proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'anàlisi sobre l'estat de les infraestructures educatives de les Illes Balears. Vista la importància d'auditoria que havia de determinar quines escoles tenien problemes estructurals i on s'havien de realitzar les

Que, a més, Sra. Camps, l'han fet de lliure designació, una altra vegada, un cap de servei, nivell 26, LD, desoïnt una altra vegada el mandat d'aquest parlament, que deia que els serveis havien de ser, excepcionalment i motivadament, de lliure designació.

(Remor de veus)

No entenem per què una simple normalitzadora lingüística havia de ser necessàriament de lliure designació.

Però, Sr. Conseller, ja que vostè m'ha contestat, li diré que els fets no són aquests, la realitat és una altra ben diferent. Actualment hi ha dos caps de departament de Coordinació: un a la Presidència del Govern i un altre a la Conselleria de Presidència, vostè ho sap perfectament. I un d'aquests caps de coordinació no és altre més que aquest cap de departament d'assessorament lingüístic al qual vostès li han canviat les funcions, li han canviat els requeriments i li han canviat tota la seva configuració, bàsicament i exclusivament per col·locar gent afí al seu partit, fins i tot familiars d'exdiputats d'aquest parlament. Aquesta és l'única raó real...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... que el cap de departament d'assessorament lingüístic hagi desaparegut.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Perelló, el seu temps s'ha exhaurit.

(Se senten veus de fons que diuen: "molt bé, molt bé!" i alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Perelló, no m'ho puc creure, venint de vostè no m'ho puc creure. Va posar tota la seva capacitat intel·lectual i tots els esforços la passada legislatura, tota la seva capacitat intel·lectual per fer del català una llengua de segona. Vostè, com a responsable de l'Advocacia, va ser capaç d'impulsar tots els decrets d'estil, on el tribunal els va acabar tombant tots. Vostè, com a responsable de l'Advocacia, va impulsar una llei de símbols, per fer possible que no hi poguéssim haver manifestacions en defensa del català.

actuacions prioritàries, ens agradaria saber si ja s'ha posat en marxa i si hi ha qualche tipus de resultat que ens pugui explicar.

Amb tot, li volem exposar el cas del CEIP Miquel Duran i Saurina d'Inca, un centre educatiu que es va construir perquè als col·legis existents no hi havia places suficients per escolaritzar els nins i nines de la ciutat. El centre va obrir les portes el 2008, sense estar acabat, i les mancances i deficiències aviat es varen fer evidents; no hi havia finestres, o no hi ha finestres als passadissos; no hi ha calefacció central; hi ha problemes amb els desguassos; hi ha nombroses goteres hivern rera hivern; falten persianes. Es varen instal·lar cobertes per minimitzar els problemes amb la pluja, però l'execució té defectes i no suporta les inclemències del temps i, a més, al pati no hi ha xarxes i les pilotes surten fora del recinte, posant en perill els alumnes del Miquel Duran i Saurina.

La legislatura passada, el director del centre i la presidenta de l'AMIPA, es varen reunir amb el gerent de l'IBISEC, per tal de demanar que es resolguessin els problemes, i res. També aquesta legislatura hi ha hagut reunions, i res, només s'han posat pedaços temporals, però no solucions definitives.

Per això, avui li deman si l'auditoria que la Conselleria d'Educació ha fet, fa o farà a les escoles, amb la finalitat de detectar-ne deficiències, contempla actuacions en el CEIP i, si és així, per a quan?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, una de les preocupacions que ha tenguut la Conselleria d'Educació des del moment que va entrar a governar l'educació, va ser el tema de les infraestructures. Nosaltres tenim clar que tenim un problema estructural important i significatiu i per tant des del primer moment hem començat a fer feina, des de l'IBISEC, per intentar, per una part, conèixer la realitat de les escoles de les Illes Balears i, per altra banda, intentar donar resposta a aquestes necessitats.

Miri, jo li diré, en aquests moments no li diré totes les actuacions que hem fet des que vàrem entrar fins ara, perquè són moltes, però en tot cas sí que estic disposat a donar-li tota la relació per Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, amb tot tipus d'obra major, obra menor, enderroc d'aules modulars, perquè són moltes. I jo, simplement, li diré una sèrie de qüestions.

En primer lloc, quant a obra major, s'han gastat en aquests moments, a dia d'avui, uns 6.149.000 euros, 6 milions.

D'obra menor s'han gastat més d'1.400.000 euros.

I d'aules modulars, uns 400.000 euros.

Per tant, en aquests moments la quantitat d'obra realitzada en centres és molt important. És a dir, és evident que encara no hem abastat, perquè duim vuit mesos de govern, tota la problemàtica que hi ha però estam una mica en aquesta direcció.

En segon lloc, des del punt de vista no només d'obres de reforma, d'auditoria de problemes, sinó de nous centres educatius, treballam amb la Conselleria d'Hisenda per tal de fer un pla de viabilitat per a la construcció de centres nous que són necessaris a determinades zones de Mallorca, d'Eivissa i de Menorca i de Formentera.

Per tant, diguem, les preocupacions no són teòriques, són reals, perquè les inversions fetes des del principi de curs són importants i no estam aturats, és a dir, treballam dia a dia d'una forma clara.

I després, quant al que vostè em demana del centre Miquel Duran i Saurina, és evident que és un centre mal construït, és un centre que té molts problemes, és un centre que ja va ser mal dissenyat, és un d'aquelles construccions de disseny que de vegades són per als arquitectes, però no per a la realitat escolar, i això sabem que a la passada legislatura l'IBISEC va començar a demanar les garanties cautelars per tal de donar resposta a les deficiències.

En aquests moments el Tribunal Superior de Justícia ha denegat l'aplicació d'aquestes mesures cautelars, però és evident que, des de la Conselleria d'Educació, treballam amb l'Advocacia de la comunitat autònoma per donar una solució jurídica, però, en qualsevol cas, li puc assegurar que, evidentment, nosaltres tenim clares totes les mesures que s'han de fer de reformes i treballam en això.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, és cert que per ventura s'han gastat..., s'han fet intervencions, aquesta escola fa pocs anys que està construïda i ha agafat molt de prestigi, gràcies al compromís tant dels pares com de tot el professorat, el docent i no docent, i dels alumnes, i creiem important que la conselleria també agafi aquest compromís. Crec que seria important saber aquesta auditoria si està finalitzada i evidentment els demanarem que ens les mostrin per veure les actuacions que facin.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3133/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a direcció de les oficines de l'IBAVI.

LA SRA. PRESIDENTA:

La sisena pregunta, RGE núm. 3133/16, relativa a direcció de les oficines de l'IBAVI, presentada pel diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, és ajornada, atesa la petició del Govern, presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 3380/16.

I.7) Pregunta RGE núm. 3146/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a violència masclista.

La setena pregunta, RGE núm. 3146/16, relativa a violència masclista, presentada pel diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, és retirada a petició del seu actor.

I.8) Pregunta RGE núm. 3147/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a assetjament sexual a l'àmbit laboral.

Vuitena pregunta, RGE núm. 3147/16, relativa a assetjament sexual a l'àmbit laboral, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputats, diputades. Avui és el Dia internacional de la dona i volíem que les nostres preguntes de control fossin per saber en quines línies polítiques en matèria d'igualtat treballa actualment el Govern.

És prou normal trobar-se una entrevista de treball amb preguntes com aquestes: penses tenir fills? Quina edat tens? Tens parella? Sí, és normal, però no és tan normal quan ets home, aquestes preguntes són per a dones i són el començament d'un assetjament per raó de gènere que respon a una ideologia, el terrorisme masclista.

Una vegada al treball hi ha comentaris, gestos i actituds que molta gent considera normals: has engreixat; segur que al teu al·lot no li agrada això; has de somriure més, què és una dona si no somriu?

La Directiva 2002/73 defineix l'assetjament sexual com la situació en què es produeix qualsevol comportament verbal, no verbal o físic no desitjat, d'indole sexual, amb el propòsit o amb l'efecte d'atemptar contra la dignitat d'una persona, en particular quan es crea un entorn intimidatori hostil, degradant, humiliant o ofensiu. Segurament, algunes de les diputades aquí presents han sofert alguna vegada un tracte que entri dins aquesta definició per part d'algun home. Jo, personalment, he vist, escoltat i observat moltes coses que sí entren en aquesta definició en els meus treballs en l'àmbit de la restauració, i és

que l'assetjament sexual a l'àmbit laboral és una qüestió molt estesa. Per què? Perquè s'assumeix com a un comportament normal.

Des del nostre grup parlamentari pensam que les treballadores han de tenir mecanismes per denunciar i l'administració ha de tenir eines per castigar aquestes actituds i comportaments que haurien de desaparèixer de les nostres societats. L'altre dia podíem llegir al diari que a la màfia d'exploració laboral de Palma hi va haver casos terrorífics, un dels mafiosos va arribar a dir a una treballadora: "*Si no bajas al parking y tienes relaciones conmigo, te despediré*". Això s'ha d'acabar i hem de fer tots els esforços perquè no torni a passar.

Per això, la meua pregunta d'avui és la següent: quines mesures té preparades el Govern per lluitar contra l'assetjament sexual a l'àmbit laboral?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Saura, comparto el diagnóstico con usted y comparto, además, los comentarios que ha señalado y los distintos ejemplos que ha puesto, además en un día como el de hoy, Día internacional de la mujer trabajadora, donde todos tenemos que sumar para combatir esas prácticas que usted señala.

Nosotros hemos empezado a hacer camino, creo que el viernes fue un día clave para este gobierno, aprobando el proyecto de ley de igualdad, y creo que, además, hay que tener en cuenta que dentro del ámbito laboral es especialmente importante ese trabajo a realizar, porque dentro del ámbito laboral es prioritaria la potenciación de la igualdad en todos los ámbitos, dos de los cuales usted ya los ha señalado: en primer lugar, la entrada al mercado laboral, que no haya discriminación en la entrada al mercado laboral; que se revisen las ofertas, no sólo las que establece el SOIB, sino también las que establecen los distintos portales privados.

Por tanto, para ello vamos a reforzar la intermediación pública, vamos a dotar de intermediación al SOIB para que pueda hacer ese seguimiento de las ofertas, ese seguimiento de ofertas de empleo que el Partido Popular desmanteló, porque en materia de igualdad lo que hizo en materia del SOIB fue desmantelar los departamentos de intermediación necesarios para poder vigilar las ofertas de empleo.

Vamos a firmar un convenio con el Ministerio de Empleo y Seguridad Social para que, además, la Inspección de Trabajo tenga acceso en materia de formación y en materia de igualdad a las ofertas de empleo de nuestro servicio público, para poder hacer ese seguimiento. Y un seguimiento que tiene que tener continuidad en el tiempo, no sólo en la oferta publicada, sino también en cómo se produce después la contratación en la

práctica y, por tanto, hacer un seguimiento de la oferta y de la contratación que se produce.

Tenemos que profundizar en materia de negociación colectiva, donde ya se está trabajando en la sustitución de determinado lenguaje machista y en materia salarial.

Y por último, dentro del ámbito laboral estrictamente, dentro de la relación laboral, un trabajo coordinado entre la Dirección General de Trabajo y Salud Laboral con el IBDona, que ya está activo; activar los elementos que establece la ley que traeremos a la cámara, y mejorar los mecanismos de detección. Para eso la Estrategia balear de salud laboral que presentaremos en el menor tiempo posible, contemplará protocolos específicos en materia laboral, en materia de protección para la detección de casos como el que está usted señalando y ampliaremos la plantilla, contratando un técnico más, experto en materia de psicosocial, en materia laboral, dentro de nuestros gabinetes, gabinetes de salud laboral, desmantelados en la época del Partido Popular y tan necesarios para una igualdad real, y no una igualdad como la que practican simplemente de boquilla otros grupos parlamentarios.

Estaremos de acuerdo y trabajaremos juntos con usted.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies per la seva resposta, Sr. Conseller. Esperam que la nova llei d'igualtat sigui una de les més avançades de l'Estat i d'Europa, perquè no podem permetre que aquestes es continuïn produint en una societat avançada com la nostra.

Pensam que també s'han de donar més eines a la Inspecció de Treball per poder actuar i obligar les empreses, en les seves formacions, que donin un apartat d'igualtat, també a crear protocols en aquest sentit.

A més, esperam que la nova llei d'igualtat tenguí un pla integral contra la violència masclista en l'àmbit laboral...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. SAURA I LEÓN:

..., sexual, psicològica i en l'àmbit de la parella. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Lo contempla, es un elemento, además, a trabajar, la ley entrará aquí para que podamos incorporar todos esos elementos, yo creo que tenemos que trabajar conjuntamente

con ustedes porque compartimos absolutamente el criterio. Yo creo que las políticas a desarrollar conjuntamente...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

I.9) Pregunta RGE núm. 3148/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a dies de maternitat.

Novena pregunta, RGE núm. 3148/16, relativa a dies de maternitat, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra. En el document d'acord de govern PSOE-Ciutadans es proposa de respectar els permisos de maternitat i paternitat, posar en marxa un increment del permís de maternitat i paternitat passant de les 18 setmanes actuals a 26. El permís de maternitat, intransferible, s'ampliarà de 6 a 8 setmanes; el permís de paternitat serà de 8 setmanes intransferibles. La distribució de les deu setmanes restants serà opcional entre la mare i el pare.

La reforma proposada situa un objectiu que, malgrat la seva pretesa aparença igualitària, es traduiria en la norma social que els pares es prendrien menys de la meitat del permís que les mares, 8 setmanes enfront de 18. El que només augmentaria més la discriminació laboral a la qual s'enfronten totes les dones pel fet mateix de posseir la capacitat reproductora, reproductiva.

Des de Podem pensem que la desigualtat en l'ús dels permisos laborals té funestes conseqüències per a totes les dones, per als homes, per a la infància i per a la societat en el seu conjunt. Així, les mares apareixen com les culpables d'acaparar la major part del permís i els pares apareixen com els culpables de no prendre més temps, tot això ocultant que en la realitat les mares es veuen pressionades per abandonar els seus llocs de treball i els homes estan educats i pressionats per excloure d'aquestes (...).

Per tot això, faig la següent pregunta: quina opinió té el Govern de les Illes Balears sobre la possibilitat que els dies de maternitat i paternitat a l'àmbit laboral siguin transferibles enlloc d'intransferibles? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

La opinión del Govern al respecto es, en primer lugar, ahora mismo hemos visto como se avanzó durante la legislatura actual no, sino en la anterior, en materia de igualdad,

promulgando la Ley Orgánica en materia de igualdad; que se suspendieron determinados elementos muy importantes para su desarrollo, por tanto hemos visto como ha sido una legislatura, esta pasada, del Sr. Rajoy, perdida en materia de igualdad, absolutamente perdida y funesta en materia de igualdad, y por tanto ahora hay que hacer un trabajo de desarrollo y avanzar para una equiparación real.

¿Cuál es la situación actual? Son 16 semanas de permiso, de las cuales 6 son intransferibles y obligatorias, y el hombre tiene 2 semanas de permiso, no obligatorias.

¿Cuál es el escenario que cree el Govern que debería ser? Pues sí, deberíamos caminar a un escenario donde fuesen igualdad de permisos y que sean obligatorios y, por tanto, no podrían ser transferibles, porque, si son obligatorios, no habría esa comunicación. ¿Qué creemos? Que debe caminar hacia ese escenario, por tanto, debe, en primer lugar, ampliarse las semanas que tiene la madre para disfrutar del permiso, de las 6 ir avanzando hacia adelante en la obligatoriedad del mismo.

Debe hacerse obligatorio el permiso de paternidad desde el primer momento y debe ampliarse, debe ampliarse hasta equipararse. Pero también debe ampliarse el de la madre, debe ampliarse también el permiso que disfruta ahora la madre de 16 semanas, para equiparlo a países de nuestro entorno, a países mucho más avanzados que ya tienen unos permisos mucho más largos. Lo cierto es que la legislatura que entra será una oportunidad para ir desarrollando esos permisos. La opinión de este govern es que deberían ir incrementándose tanto el de la madre como el del padre, que sean obligatorios y que el proceso de transferencia de los permisos sea durante el mínimo tiempo indispensable para llegar a esa equiparación, ya que será una norma que tendrá un recorrido en el tiempo.

Por tanto, es la opinión del Govern al respecto y esperamos que se pueda avanzar durante esa legislatura en el Estado español, que legisle en esa materia para esa equiparación real de los permisos, porque al final, tanto para los padres como para las madres debe ser un derecho y debe ser una obligación, deben, por tanto, ser corresponsables en esta materia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. Conseller. Esper que totes aquestes paraules que ha dit es facin realitat, perquè en realitat, des de Podem, considerem, com a condició necessària per a la igualtat, la justícia i el canvi de model productiu a una societat eficient i sostenible, una reforma dels permisos perquè cada persona progenitora tenguí el seu permís igual, totalment transferible i pagat al cent per cent, és importantíssim.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, comparto absolutamente ese criterio, tiene que ser así, tiene que caminar hacia ese escenario, donde sean permisos obligatorios e intransferibles y se vayan aumentando para equiparnos, desde luego, a los países de nuestro entorno que tienen legislaciones mucho más avanzadas, y no ser siempre uno de los vagones de cola de la Unión Europea en todo, en materia laboral y en materia de precariedad, pero también en materia de igualdad no ser uno de los vagones de cola. Por tanto, esperemos que ese horizonte vaya creciendo y vayamos hacia ese escenario que usted define también.

I.10) Pregunta RGE núm. 3124/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a assetjament a través de les xarxes socials.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 3124/16, relativa a assetjament a través de les xarxes socials, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la familia de un menor ha denunciado ante la Policía Nacional el acoso que está sufriendo su hijo por parte de un exprofesor suyo, a través de las redes sociales. Fue a raíz de un tuit dónde el menor escribió en su perfil que se sentía español y balear. En ese momento, el Sr. Amadeu Corbera, profesor del Conservatorio Superior de Música de Baleares y exprofesor del joven, interviene en la conversación y publica una serie de tuits muy ofensivos, utilizando información reservada del alumno y haciendo valer su condición de docente para avalar que las injurias que está profiriendo son ciertas.

La persecución se ha prolongado en el tiempo y otros profesores se han sumado al linchamiento, por no comulgar el alumno con sus ideas políticas o identitarias, con tuits que no voy a mencionar, porque, como profesora, me avergüenzan.

El daño producido al menor está hecho. Ante la gravedad de los hechos, Sr. Conseller, ¿qué actuaciones está llevando a cabo la Conselleria en este acoso, reconocido, por parte del profesor Amadeu Corbera, utilizando información reservada sobre el menor, con el fin de difamarle e intimidarle?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta. Sra. Olga Ballester, jo, d'entrada, vull dir que lament els tuits i la intervenció que va fer el Sr. Corbera a

les xarxes socials, i ell mateix ho ha reconegut i ha demanat disculpes. Per tant, vull dir que quedi clar que jo ni compartesc, ni compartiré aquesta actuació, ni molt manco, i ell, a més, ha demanat disculpes, com he dit abans.

Segona qüestió, aquest senyor, que és professor del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears, des de fa sis mesos, és un professor que fa la seva feina correctament.

Tercera qüestió, la seva, la seva, en fi, la seva actuació fora, dins les xarxes socials, es va fer amb un exalumne, no és un alumne del conservatori, professional, ni superior de música, i per tant si es vol interposar qualche querella per part de la família o per part d'aquest menor ho pot fer perfectament. Nosaltres, com a Conselleria d'Educació, ens hem informat d'aquesta situació i aquesta és la informació que jo li puc donar, no més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sí. Sr. Conseller, el Sr. Corbera es un acosador confeso, confeso públicamente, y reincidente. ¿Qué más necesita Inspección?

Llama la atención que éste no es el primer caso en Baleares de acoso profesor alumno que se denuncia y, además, con este perfil de profesor; menores que tienen que soportar burradas de ciertos profesores radicalizados ideológicamente y empoderados por una tibieza de un Servicio de Inspección que da el silencio por respuesta y lo permite.

Quizás nos deberíamos preguntar, muy seriamente, si no es este un problema sistémico en nuestro sistema educativo.

Sr. Martí March, podemos cerrar los ojos, podemos callar, o podemos ser autocríticos y ante unos hechos repetitivos y tan graves, reconocer el problema y poner solución.

Sr. Conseller, ¿va la conselleria a elaborar un protocolo de actuación dirigido a Inspección Educativa para casos de acoso profesor alumno, para que Inspección deje de dar el silencio por respuesta a estos casos? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Ballester, dues coses prèvies. Jo vull defensar la feina feta per la Inspecció Educativa, fa una feina seriosa, rigorosa i d'acord amb la legalitat, ni més ni manco.

En segon lloc, en aquests moments a les Illes Balears hi ha 12.000 professors d'ensenyança pública i uns 4.000 professors d'ensenyança concertada, això vol dir que vostè crea una alarma social com si l'assetjament de professors a menors fos

una cosa generalitzada, i no és així. Per tant, des del nostre punt de vista és evident que no és una realitat ni molt manco que es pugui analitzar, vostè en fa una qüestió sistèmica, com si fos una qüestió generalitzada, no és així. I si és així, nosaltres, com a conselleria, actuarem; però li vull dir que això es va fer fora de l'àmbit escolar del conservatori i amb un menor que no era alumne d'aquest centre.

Per tant, nosaltres, si es vol actuar per part del menor o de la família es pot fer perfectament.

I en segon lloc, nosaltres, en aquests moments hem posat un marxa un protocol contra l'assetjament escolar que és el que volem aplicar. En aquest moment no tenim dins el nostre plantejament, dins els nostres objectius, fer un protocol sobre aquesta qüestió que ens ha demanat.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3135/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcions de la Direcció d'Infermeria d'Atenció Primària a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 3135/16, relativa a funcions de la Direcció d'Infermeria d'Atenció Primària a Menorca, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. Una pregunta més relacionada amb la factoria de col·locacions en què s'ha convertit aquest govern i que, de seguir aquest ritme, pensarem que és altament productiva, una producció en cadena per als seus interessos.

A la darrera sessió d'aquesta cambra i avui hem vist tota una llarga desfilada de càrrecs de confiança que tenen en comú la militància política en els partits que sustenten aquest pacte de govern des del mateix Govern i també des de les seves actuacions perifèriques.

Ens podria dir quines funcions té la Direcció d'Infermeria d'Atenció Primària a Menorca? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patrícia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Sra. Diputada, a Menorca no hi ha Direcció d'Infermeria d'Atenció Primària.

Si em reformula la pregunta i em parla de la coordinadora d'equips d'Atenció Primària, li podré respondre un poc millor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies. Bé, efectivament, pel personal sanitari de l'hospital es coneix com la coordinadora de les coordinadores d'infermeria.

Miri, jo li he de dir que vostès escatimen recursos i solucions per a serveis tan essencials i vitals com és el Servei d'Urgències, com aparells de radiologia, però no escatimen els doblers per crear nous càrrecs, això ho tenen ben entès, suposo que deu ser la seva manera de millorar l'atenció primària.

Avui hem de destacar un nou cas a l'àrea de salut de Menorca, en concret, al Mateu Orfila, on el seu gerent, exconseller, exdiputat, exbatle del PSOE, ha decidit fer unes variacions a l'organigrama general on consta director metge d'Atenció Especialitzada, director metge d'Atenció Primària, director de Gestió, directora d'Infermeria, que compte amb dues adjuntes, una dedicada a l'hospital i l'altra a l'atenció primària; a més a més, cada centre de salut té un coordinador metge i una coordinadora d'infermeria.

Doncs ara, aquest govern, en contra del que predicava, ha creat la Direcció d'Infermeria d'Atenció Primària, que, a la pràctica, com vostè ha dit, suposa exactament crear la plaça de coordinadora de les coordinadores d'Infermeria.

Bé, la plaça de nova inversió s'ha fet a mida, és de lliure designació i ha estat confiada a la mateixa persona que ja va ser abans, amb un anterior pacte, directora d'Infermeria. I com que la directora d'Infermeria actual estava ocupada per no haver de treure ningú, perquè seria una decisió prou estrident i arbitrària, s'ha creat aquesta nova plaça.

És per això que el gerent del Servei de Salut ha creat..., ha emprat del tàctica *del sombrero*, o sigui, si el cos tècnic ja tenia totes les responsabilitats cobertes, ens inventem un cap de caps per fer la mateixa feina. O sigui, retallada sí, però no per als amics.

Sra. Consellera, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, el seu temps s'ha exhaurit.

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo no sé perquè parla continuament de retallades contra el pressupost del Servei de Salut i de l'àrea de Menorca, són superiors als de l'any passat, per exemple, no sé on veu vostè les retallades, no ha de mentir.

A veure, per a nosaltres, la primària per a aquest govern és una aposta ferma, és una aposta clara, no farem la desinversió que s'ha produït en la darrera legislatura, sinó tot el contrari. Si som a un àmbit on es poden resoldre el 90% dels problemes de salut de les persones, hem d'invertir en aquesta àrea, i això és senzillament el que fem.

Aquesta persona té unes funcions molt clares, que estan molt definides i estan definides a Menorca i a la resta de les Illes, és una persona que està..., precisament el que es pretén és generar igualtat per a tota la ciutadania i que no hi hagi la desequitat que de vegades hi ha. És una persona, com qualsevol coordinador que ha d'impulsar els programes, els programes que són importants per a un govern, per altres està clar que no ho han estat, com és l'educació sanitària, com és la promoció de la salut, els grups de cuidadors, el tabaquisme, totes les tasques de nutrició i tota la feina que es fa en relació amb les malalties cròniques.

O sigui, s'ha desinvertit durant quatre anys i no es pot desinvertir ni un minut més, la població necessita solucions i necessita un altre projecte molt més visible. Hem de fer feina amb polimedicats, hem de fer feina en cronicitat, hem de fer feina en atenció domiciliària i tot això requereix coordinació.

I sí, creiem que des de la gestió s'impulsen aquestes projectes i creiem en una gestió professionalitzada. I, com vostè ha dit, disposam d'una persona amb experiència en formació i amb experiència prou demostrada.

A més, des de l'hospital i des de l'atenció primària s'ha de treballar, en conjunt, amb moltes administracions: es dissenyen, per exemple, rutes saludables, amb els consells, amb els ajuntaments, amb la resta de centres. També és una persona que s'encarregarà dels nous materials, d'informar de tots els nous materials per a tots els centres, no ho ha de fer un centre, ho ha de fer una persona que vetlli pels interessos de tots els centres.

Per tant, per a nosaltres és una figura clau i és un impuls novament a l'atenció primària, a la cronicitat i a la promoció i a la prevenció de les malalties. Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3136/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat de les anàlisis de l'aigua de les platges.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 3136/16, relativa a resultat de les anàlisis de l'aigua de les platges, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, hi ha hagut retallades, hi ha retallades i en veurem moltes més de retallades a partir del mes d'abril. Però no som aquí avui per parlar de retallades, avui parlarem de platges, de platges.

Les anàlisis d'aigua de les nostres platges són freqüents i massa vegades relacionades amb contaminacions, per exemple la freqüent ruptura de l'emissari de Talamanca a Eivissa, que és un exemple a evitar. En aquests casos s'ha de tancar la platja al bany, que es reobri una vegada coneguts els resultats normalitzats del nivell de contaminació de l'aigua. La repercussió d'aquesta situació a les platges de Balears són sanitàries i mediambientals, però també turístiques i econòmiques.

Una platja que no es tanca havent-hi contaminació té sobretot un risc sanitari i mediambiental i una platja que es tanca sense haver-ni, sense haver-hi contaminació, és una injustificada pèrdua de reputació de la platja i de Balears, i també una pèrdua econòmica per als negocis que l'envolten.

Per això, Sra. Consellera, quin temps es torba la Conselleria de Salut a obtenir els resultats d'anàlisis d'aigua de les platges?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, els laboratoris de salut pública de la Conselleria de Salut realitzen les anàlisis de les aigües de bany de les platges com a part de les activitats del compliment del Reial Decret 1341/2007. El temps necessari es veu condicionat pels requisits d'aquest decret, des que es pren la mostra fins que es comença l'anàlisi han de passar un màxim de 24 hores, i després, en funció de la tècnica que s'utilitza per a la detecció d'E.coli o d'*enterococcus intestinalis*, poden ser 24 o 48 hores, habitualment són 48 hores.

Finalitzades aquestes anàlisis, s'emeten els informes amb els resultats i s'envien a Salut Ambiental. Quan superen els valors establerts en el reial decret, es comunica urgentment, per telèfon o per correu electrònic, perquè es prenguin les mesures. Per tant, el temps màxim de resposta és de 72 hores.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, el temps que es torba entre que el recull l'aigua i que es comunica a l'ajuntament corresponent, perquè es procedeixi en conseqüència, realment és important. I el que no pot passar és que si els resultats es torben de 48 a 72 hores, com ha dit vostè, i que així es coneix, es torbi una setmana a fer públiques les dades. I que si els resultats es torben de 48 a 72 hores no hi hagi contacte entre la conselleria i l'ajuntament corresponent per avançar les dades i per avançar les actuacions, i això ha passat, Sra. Consellera, ha passat, per exemple, a la platja de

Talamanca a Eivissa, el setembre passat, on va haver-hi una descoordinació absoluta amb l'ajuntament per recollir les mostres i una comunicació completa per avançar els resultats.

Ara començarà una nova temporada d'estiu, Sra. Consellera, revisi els protocols, perquè hi ha descoordinació a la seva conselleria, i les repercussions d'aquesta descoordinació són massa severes, perquè el temps de tancament d'una platja ha d'estar condicionat pel resultat de les anàlisis, no per la mala gestió.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies. En el transcurs de la temporada s'informa periòdicament els ajuntaments dels resultats de les mostres, ja li he explicat els terminis i com es fa la feina, i si hi ha una comunicació urgent necessària també es fa. Es publica periòdicament a la web de la Conselleria de Salut, a la pàgina del Servei Ambiental, a la web del Servei Ambiental. Es prenen un mínim de 8 mostres per cada punt de mostreig.

Jo el que pens és que la població i tota la gent d'aquestes Illes pot estar tranquil·la, com a mínim l'any passat, en el 2015, la qualitat de les aigües per al bany varen ser excel·lents, incloses les de Salamanca, de Talamanca, perdó. I, a veure, abans que comenci la temporada els protocols són molt clars, vull dir, es prenen mostres de les aigües per detectar la presència d'E.coli o d'enterococs; s'inspecciona visualment l'aigua del bany per veure la transparència, la presència de meduses, la presència de residus, enquitranats, vidres, plàstics, fustes, etc.; s'inspecciona l'arena, s'observen les condicions meteorològiques. Crec que la comunicació és molt fluïda, tant amb els ajuntaments com amb la Conselleria de Medi Ambient.

I el que hem d'intentar evitar és que hi hagi demores i que hi hagi problemes amb aquesta interpretació de les dades, però per la nostra banda, doncs el que volem és fer feina de manera coordinada.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 3286/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a monòlit del Parc de Sa Faixina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 3286/16, presentada en substitució de la RGE núm. 3118/16, relativa a monòlit del Parc de Sa Faixina, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el diputat Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, a mi, al meu grup, ens agradaria molt saber què pensa, en tant que presidenta del Govern, del projecte de demolició del monòlit del Parc de Sa Faixina?

Ja sé que em dirà que aquest és un tema que correspon a l'Ajuntament de Palma i no al Govern, té raó, però de totes maneres, estarà d'acord que un tema d'aquesta naturalesa, un tema tan controvertit, un tema que genera reaccions tan contraposades, -i vostè és la presidenta de tots els ciutadans, no és ver?- un tema així l'ha de preocupar per força. Per tant, vol dir-me, Sra. Presidenta, quina opinió li mereix la pretensió de l'equip de govern de l'Ajuntament de Palma d'esbucar el famós monòlit?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, efectivament, ho ha endevinat, aquest govern no té per costum valorar les decisions que prengui qualsevol altra institució, en aquest cas l'Ajuntament de Palma, entenem que les pren sota la seva competència, sobre les seves decisions, sobre els seus compromisos amb els ciutadans i ciutadanes de Palma, després que el Consell de Mallorca, els tècnics de Patrimoni, hagin dit que aquest no és un monument que sigui pogut declarar bé d'interès cultural, com va demanar el Partit Popular, i per tant l'Ajuntament de Palma actua envers les seves competències, envers les seves conviccions i envers els seus compromisos electorals amb els ciutadans de Palma, cosa que també crec que és d'agrair.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, presidenta. Sra. Presidenta del Govern, té raó en això, ja li he dit abans, però jo crec que hi ha una responsabilitat més enllà dels atributs i les competències.

Miri, l'actual tinent de batle i futur batle de la capital, Antoni Noguera, ha justificat la demolició adduint que el creuer Baleares va ser una màquina de matar persones, un argument curiós, convindrà amb jo. El mateix hauria pogut dir de qualsevol creuer o destructor dels que operaven en el bàndol republicà, però és clar, no ho va dir.

I l'interessant del cas, el que crec que realment hauria de generar el seu interès en aquest cas, és que aquesta persona, el futur batle de Palma, en cap moment no va pensar en les víctimes, que eren les vertaderes protagonistes del monument; tant ho eren que quan la batlessa Aina Calvo va decidir aplicar

al monument la Llei de la memòria històrica i llevar-li la simbologia exaltadora del bàndol franquista ho va tenir ben bo de fer, va compartir el monòlit, va convertir el monòlit en un monument a totes les víctimes de la Guerra Civil, fossin del bàndol que fossin. I aquesta va ser una iniciativa lloable, no destruïa la memòria, l'eixamplava, la completava, la feia compartida i reforçava, de passada, la reconciliació entre els supervivents dels dos bàndols i sobretot entre els seus descendents.

Tot això, als actuals mandataris municipals els és, en aparença, ben igual, però no ho hauria de ser en el seu cas. Vostè hauria de fer costat a entitats com, per exemple, a l'entitat conservacionista Arca, que reclama la conservació d'aquest monument. Hauria de fer valer la seva autoritat, presidenta.

Si vostè diu i repeteix que aquesta legislatura ha de ser la del diàleg i la del consens, com permet que els seus companys de viatge cometin un acte com aquest, ple de venjança i de rancúnia?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, presidenta. Crec que val la pena fer una reflexió més àmplia, Sr. Pericay. Miri, crec que no hem d'oblidar què ha succeït a Espanya, a un país democràtic, ara com nosaltres, crec que val la pena recordar bé: hi va haver un cop d'Estat a l'any 36, contra un govern democràtic, democràticament elegit, i aquells que feren el cop d'Estat varen provocar una Guerra Civil cruenta que va acabar amb la llibertat de tants ciutadans a Espanya. Durant 40 anys una dictadura feixista, de les pitjors que s'han viscut a Europa, que va provocar tortures, exiliats, morts, manca de llibertat i manca de democràcia. D'aquí venim.

Per tant, Sr. Pericay, no em compari uns morts amb uns altres, n'hi ha uns que són a les cunetes encara, desgraciadament.

(Alguns aplaudiments)

I aquesta és una realitat que crec que no cal oblidar.

Què creu el meu Govern i què crec jo d'una forma de conviccions molt intenses? Miri, hem de restablir les qüestions, i si volem tancar ferides, Sr. Pericay, el que no és possible és que hi hagi alguns morts que continuïn a les cunetes, per això és important la Llei de fosses a la qual vostès, crec, varen votar a favor. Per això crec que també és important la Llei de memòria històrica que treballen els grups parlamentaris i que els convidi a treballar-hi des d'aquesta vocació d'entendre el que ha succeït i, per tant, això serà també una fita durant aquesta legislatura.

I tercera qüestió que crec que és important, miri, tot allò que exalta la simbologia feixista i que exalta els que, il·legítimament, varen enderrocar un govern democràtic no és possible que s'exhibeixi. I per això és la presa de decisions del monòlit de Sa Faixina, igual que tantes altres que hi haurà durant aquesta legislatura.

Jo els convit que treballin per tancar les ferides, però des del reconeixement del que va passar, no des d'amagar la història del que va succeir en aquesta comunitat autònoma i a tota Espanya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 3132/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pacte educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 3132/16, relativa a pacte educatiu, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, dissabte passat, vostè mateixa va poder signar, es va escenificar al Conservatori de Palma l'acord pel pacte educatiu, un pacte que proposa un sistema més democràtic i transparent, una administració més professionalitzada i que sigui, a la vegada, avaluable aquesta administració.

Volem aprofitar per dir que El Pi, dia 5 de maig de l'any passat, va ser el primer que va signar aquest pacte educatiu, i des d'aquesta legitimitat de tots els que el varen que crec que els dona, volem demanar i li volem dir: perquè això tenguí futur el que cal és que sigui signat per tothom, el Partit Popular no l'ha signat, Podem no l'ha signat. Ha fet qualque gestió amb el Partit Popular perquè signi aquest tema?

Però encara més preocupant, més preocupant ens sembla, si anam a iniciar aquest camí, si té vostè tot el suport de tots els partits que donen suport al seu Govern, i és evident que jo he dit que Podem no l'ha signat. I és una cosa important.

Com ho farem? És a dir, té tot aquest suport, pensa aconseguir tot aquest suport? Perquè és fonamental, si aquests senyors d'aquí no li donen aquest suport, els d'aquí deçà tal vegada poden passar els quatre anys, però els d'aquí faran molt difícil la legislatura i poder arribar a aquest pacte.

Té aquest suport vostè?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Font, vostè em demana si els partits que donen suport al meu Govern comparteixen la política educativa. Jo li puc dir, nosaltres hem signat uns acords pel canvi, que tenen un compromís molt clar amb que fem de l'educació una educació inclusiva, equitativa i de qualitat i que treballem, primer de tot, per tornar la pau social a les escoles, cosa que hem aconseguit; per augmentar el nombre de docents, cosa que hem aconseguit, i per fer-la, com li deia, més inclusiva, més equitativa i més de qualitat.

A partir d'aquí, vostè sap que és un compromís ferm treballar per un pacte social i polític a les Illes Balears, també crec que el comparteix Podem aquest objectiu final de poder assolir aquest pacte social i polític. Què hem fet ara? Després d'una feïna immensa de tots uns col·lectius importantíssims de la comunitat educativa, els quals ens varen poder aportar el document d'Illes per un pacte, el Govern l'ha assumit perquè sigui l'embrió de treball per a aquest pacte que volem més ampli.

És veritat que inicialment han signat una sèrie de partits, entre els quals hi ha el Partit Socialista, hi ha els partits de MÉS, hi són vostès, hi ha Podem Eivissa, hi ha diferents..., moltes parts de la comunitat educativa, d'agents socials i econòmics. Quina és la nostra voluntat? A partir d'aquí, anem a treballar-ho en el Consell Escolar, anem a fer aquest acord molt més ampli i després en el Parlament, perquè sigui un acord polític el qual m'agradaria que fos per unanimitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. No vull emular aquella cridada de l'Apol·lo 13, però no sé si ja l'han cridada o la cridaran dient-li: Consolat, tenim un problema! És a dir, el Consolat té un problema, que és diu Podemos, perquè Podemos està en contra de la facultat de medicina; Podemos no signa un pacte per les Illes. I crec que ara que això només ha començat, només ha començat perquè la legislatura ha començat, són vuit mesos, no són res, i en queden moltíssims, en queden devers 38 o 39, és el moment que en aquest tema, que tanta gent va sofrir la passada legislatura, sapiguem tots sentir el patiment d'aquells professors, professores, pares i padrins, al·lots i al·lotes que van a escola, del que varen arribar, diria a jo, a treure de punta, la gent i sortir 120.000 persones al carrer, i que aquests senyors, que a vostè li donen suport, demostrin el més aviat, el més aviat que l'ajudaran a tirar això endavant.

Si no ho fem així, si no ho fem així tendrem el mateix, seran ja deu legislatures o nou legislatures on no haurem estat capaços tots els ciutadans de Balears de tenir un consens en tema educatiu i deixar de fer política, política oportunista, únicament i exclusivament.

Davant aquesta qüestió, nosaltres la convidam que, amb el conseller, que remin per intentar sumar el Partit Popular, que molta gent del Partit Popular està d'acord amb un pacte per les Illes, moltíssima gent, moltíssima gent, per molt que puguin remugar, ho sé, m'ho han dit dirigents, professors, professors ...

(Remor de veus)

... no, ser-hi és ser-hi, signar és signar, convidar-te a dinar és convidar-te a dinar, els varen convidar a poder menjar i vostès no varen voler menjar, així de clar.

Per tant, és una reflexió a tots els partits que no han signat, no vulguin que aquesta terra torni sofrir el que va sofrir aquests altres quatre anys.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, efectivament, veníem de quatre anys de molt de dolor, de molta crispació amb les polítiques educatives que es varen fer la passada legislatura, sense cap mena de dubte. I la comunitat educativa va reaccionar d'una forma exemplar, que va ser: bé, com que el Govern no ens escoltava, el Govern del Sr. Bauzá, anem a treballar junts per a un document on puguem posar les fites d'un gran pacte social per l'educació a les Illes Balears. I jo reconec, i ho he reconegut sempre, la valentia, la generositat i la capacitat de treball de la Plataforma d'Illes per un Pacte per fer possible fer passetes endavant, fer passetes endavant, que són passes de gegant, perquè això no s'ha aconseguit mai en aquesta comunitat autònoma.

I és veritat que abans de les eleccions autonòmiques alguns partits signàrem ja, ens adherírem ja a aquest document, com a un document de treball sobre el que ha de ser el futur pacte social i polític per les Illes Balears.

I jo convit, com feia vostè, totes les forces polítiques a poder aportar el millor perquè aquest acord sigui perdurable en el temps i que, per tant, governi qui governi, tinguem uns mínims d'estabilitat respecte d'aquest document.

Ara bé, quant a les polítiques que fem amb Podem, jo li vull dir i repetir, no vull dramatitzar, Podem ha signat els acords pel canvi i Podem dur, com a eix transversal també del seu discurs, una millora en l'educació, que és el que nosaltres compartim i el que treballem conjuntament.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 3149/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a esletxa salarial.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 3149/16, relativa a esletxa salarial, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em fa ganes de respondre al Sr. Font, però no ho faré perquè som avui dia 8 de març, crec que cal dedicar les nostres preguntes a qüestions relacionades amb la qüestió de gènere i amb el feminisme.

Sra. Armengol, com a dona feminista, com vostè mateixa s'ha reclamat moltes vegades, estic segura que no pot ser insensible a un problema com és l'esletxa salarial entre homes i dones que encara patim aquí, a les nostres Illes.

Un informe recent del sindicat UGT, amb motiu del Dia de la igualtat salarial, revela que la mitjana salarial de les dones a les Illes Balears era, a l'any 2013, tenim encara dades que no són actualitzades, d'un 16% menys, és a dir, rebem un 16% menys que el salari dels homes.

Malgrat aquest retard, aquestes xifres ens serveixen per denunciar i per fer sensibilització sobre un altre problema al qual hem de fer-hi front durant aquesta legislatura, jo crec que és un dels altres reptes que tenim i que no consta dins els acords pel canvi, però que és molt important que hi facem front. Aquesta esletxa salarial, ho sabem, és un altre símptoma de la discriminació, la precarietat i la desigualtat a la qual ens condemna el patriarcat a les dones, també dins l'àmbit laboral. Però el fet que la diferència que tenim a les Balears, respecte d'aquesta esletxa salarial, amb la resta de l'Estat, que és d'un 4,6% menys, no és per bones notícies, sinó perquè en els darrers s'han anivellat per sota el salari de les dones i dels homes i perquè s'ha destruït ocupació masculina, que és normalment la que té els salaris més elevats.

Davant aquesta preocupant situació, la pregunta és: quines mesures pensa prendre el Govern de les Illes Balears per reduir l'esletxa salarial entre homes i dones?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Camargo, perquè el Dia internacional de la dona posi visibilitat a un dels temes que a mi més em preocupen, jo crec que vostè i jo, dues dones d'esquerra, compromeses i feministes, ens entendriem

perfectament en la diagnosi i tal vegada en la presa de decisions que podríem fer respecte d'aquestes qüestions.

(Remor de veus)

No sé què li fa gràcia, Sra. Prohens?

Per tant, crec que és molt bo que plantegi aquestes preguntes i que per tant donem aquesta visibilitat.

Nosaltres compartim, com vostès, que un dels problemes que encara tenim la meitat de la població, és el masclisme, és la manca d'oportunitats, la manca d'igualtat real. És veritat, i crec que val la pena també dir-ho avui, que s'ha avançat molt durant aquests anys, i per tant tenim alguns avanços prou significatius, però que encara queda molt de camí per recórrer.

Un dels camins que queden per recórrer és, sens dubte, el que vostè apuntava i és que és molt injust que una dona per al mateix treball encara continuï cobrant tant menys que un home i que Espanya, a més, sigui un dels països en què més accentuada està aquesta diferència.

Què ha fet el Govern? Ahir, ahir no, divendres va aprovar el Consell de Govern una llei d'igualtat, una llei d'igualtat molt compromesa a reduir l'escletxa salarial entre homes i dones, amb molts articles dedicats precisament a tots els temes d'ocupació, a tots els temes laborals i a tots els temes de les desigualtats, la qual entrarà ara a tràmit en aquest parlament i que jo esper que tots els grups parlamentaris encara la puguem enriquir una mica més.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sí que hi ha temes amb els quals estam d'acord i sembla que aquest és un d'aquests, però no hem de perdre de vista que la tasca és absolutament ingent. Quan el Parlament Europeu va aprovar la resolució que dona origen al dia de la igualtat salarial entre homes i dones, encara no s'havia iniciat l'"austericidi" i la destrucció a marxes forçades dels drets laborals de les persones treballadores, no només a les nostres illes, sinó a l'àmbit europeu en general. Però el que hem vist durant aquests anys és que, precisament, som les dones encara les que sortim pitjor parades.

A la vista dels resultats, és clar que falta reforçar la negociació col·lectiva, impulsar els plans d'igualtat a les empreses, desfeminitzar l'ocupació a temps parcial i augmentar considerablement el salari mínim per complir amb la Carta Social Europea,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... que estableix que el salari mínim ha de ser equivalent al 60...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Compartesc, efectivament, a part del que puguem treballar aquí, a nivell de les nostres competències, a nivell d'Illes Balears, hem de treballar amb un plantejament molt més global, de caràcter, sens dubte, internacional, que és el problema que tenen les dones arreu del món. Ara bé, en el que podem treballar aquí, des de l'àmbit de les Illes Balears, jo li explicava, divendres vàrem aprovar una llei d'igualtat la qual crec que és potent en termes de reduir l'escletxa salarial entre homes i dones, té molts articles que hi fan referència, el 34, el 35, el 36, el 37, en termes de promoció empresarial, el 38 en termes de qualitat a l'ocupació, el 39 amb l'exigència dels plans d'igualtat a les empreses, el 40 en termes de negociació col·lectiva o en termes, també, de facilitar l'accés igual en termes d'ocupació pública.

A més, li vull afegir que les inspeccions de treball que farem a l'any 2016, hi haurà campanyes específiques que controlin l'existència d'aquestes discriminacions salarials, hi haurà un apartat específic també d'obligació i comprovació que les empreses tinguin els plans d'igualtat, igual que des de la Direcció General de Treball, a la convocatòria d'incentius a la contractació estable, es tindrà en compte la perspectiva de gènere com a novetat dins aquelles competències que són pròpies del Govern.

Per tant, què li vull dir? Que no defallirem fins fer possible aquesta igualtat real entre homes i dones.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 3138/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de llengües i els objectius de l'Estratègia Europea 2020.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 3138/16, relativa a decret de llengües i els objectius de l'Estratègia Europea 2020, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, la Unió Europea marca com a objectiu prioritari dins educació l'aprenentatge de llengües estrangeres i es marca unes fites molt clares dins l'Estratègia Europa 2020.

El 50% dels alumnes, dels joves de 15 anys, hauran de dominar una primera llengua estrangera, i el 75% dels alumnes de secundària hauran d'estar matriculats en una segona llengua estrangera.

Creu que el seu decret de llengües assegura el compliment d'aquests objectius?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, l'Estratègia 2020, efectivament és molt àmplia i en termes de llengües i en termes d'educació, en termes generals. Li puc dir, sincerament crec que sí, que el decret de llengües que hem començat a tramitar aconsegueix l'Estratègia 2020. Del que estic convençuda que no hi complia era la seva política educativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Armengol, tant el seu decret com la seva resposta és de qui no té ni un objectiu clar ni uns models clars, o tal vegada sí que els tenen, el que passa és que no és aquell objectiu que deia vostè d'anglès sí, TIL no, perquè el seu decret deixa l'aprenentatge de llengües estrangeres, l'assignatura d'una llengua estrangera, de caràcter voluntari per als centres, alhora que reconeix la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació.

Sra. Armengol, com ho farà? Com ho farà si deixa l'aprenentatge de llengües a la sort del centre que et toqui? Què passarà si et toca un centre que no és el model que volen els pares per al seu fill? Subvencionarà el seu Govern el transport a un altre poble o a un altre centre?

Sra. Armengol, per ser d'esquerres vostè fa una política molt elitista. Vostè, hi haurà uns alumnes, uns infants privilegiats en aquesta comunitat autònoma que podran triar centres, o bé podran pagar classes particulars o bé podran anar a passar els estius a l'estranger, aquests vostè els protegeix. En canvi hi ha uns altres alumnes amb els quals vostè fa alumnes de segona i els priva de l'oportunitat que diu la mateixa Europa 2020 d'aconseguir la cohesió social i millorar la inserció laboral a través de l'aprenentatge d'idiomes.

Sra. Armengol, el 2014 hi va haver a les Balears un congrés plurilingüe, amb experts, organitzat precisament pel seu actual director general de Planificació, i a aquest congrés es parlava ja d'harmonitzar els continguts als alumnes de totes les Illes i fer itineraris similars per a tots els estudiants. Què ha passat, què ha passat, Sra. Armengol?

El més important del seu decret, i ho diu el seu propi decret, no és acomplir l'Estratègia Europa 2020, és assegurar que el català sigui llengua vehicular a les Balears, perquè el seu model no és ni el d'Europa ni el dels experts, ni el TIL ni l'anglès, el seu model és una escola pública, laica i en català.

Però, Sra. Armengol, vostè ara és la presidenta de tots, també dels pares que no pensen com vostè, i també, Sra. Armengol, d'aquells pares, que no tenen el privilegi, com fan vostès, de predicar una cosa i fer-ne una altra, quan es tracta dels seus fills.

Moltes gràcies.

(Se sent una veu de fons que diu: "molt bé", remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, anem a veure què diu l'Estratègia 2020: estableix que s'ha de potenciar educació infantil, implantar educació equitativa, reforçar equips directius, per exemple. Què hem fet? Augmentar el nombre de professors, fins a 2.552, 555 més que fa un any, escolti bé, 555 més que fa un any, vostès acomiadaven, nosaltres contractam professors per fer educació més equitativa.

Importància a la primera infància, que marca Estratègia 2020: en el pressupost 2016 ja tenim 1 milió i mig d'euros per a l'etapa que nosaltres creiem que és educativa de 0 a 3 anys. Què feren vostès, en base a l'Estratègia 2020? Deixaren el pressupost a zero euros, cap suport a l'educació 0-3 anys.

També, com marca l'Estratègia 2020, donam fort suport als professors, als formadors i als directors de centres. Què feren vostès? Menysprearen els docents, tots, els de la pública i els de la concertada, tots varen ser menyspreats per part del Govern Bauzá. I s'atreveren a fer expedients ideològics contra directors de les escoles, això és el que feren vostès.

Quant al decret de llengües, Sra. Prohens, és obert i està disposat a la participació de tothom. Què garanteix el decret de llengües? Partint del decret de mínims, perquè aquesta és una comunitat autònoma, la qual, li agradi o no, té dues llengües cooficials i una llengua que és pròpia, que és el català, així és, i per tant, partint d'aquell decret de mínims de l'època d'un govern del Partit Popular, a partir d'aquí anem a veure com implementam l'aprenentatge d'una tercera llengua. I ho fem, sí, respectam l'autonomia del centre, sí; respectam les capacitats i les potencialitats de cada centre; respectam la decisió dels

pares, mares i alumnes. Nosaltres vàrem dir molt clar: no a la imposició, no a la crispació amb la comunitat educativa.

Sra. Prohens, a veure si ho entén bé, el resultat del TIL va ser menys aprenentatge de català, de castellà i d'anglès, per tant anem a fer-ho d'una forma equitativa, d'una forma responsable, d'una forma rigorosa i d'una forma amb recursos econòmics, que és el que nosaltres defensam. Li deman, Sra. Prohens, facin aportacions en positiu, no com amb la Llei de símbols, que varen sortir, sinó que comencin a pensar a veure què volen defensar de cara al futur.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 2757/16, rectificada amb l'escrit RGE núm. 2812/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creació d'una facultat de medicina.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 2757/16, rectificada amb l'escrit RGE núm. 2812/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creació d'una facultat de medicina.

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull començar aquesta interpel·lació i deixar clar, una vegada més, que a Podem volem més ciència, més finançament per a la nostra universitat i que tenim un compromís ferm amb la societat del coneixement per impulsar un canvi de model productiu, com ja vam dir des del primer moment que vam posar damunt la taula el nostre programa electoral.

Al que sí ens hem oposat des de l'inici i el que hem tractat que sigui el centre del debat sobre aquest tema de l'obertura de la facultat de medicina, és la idoneïtat o no del moment triat; és si la inversió que suposa facultat forma part o no de les prioritats reals i de les necessitats urgents de la gent de les nostres Illes, després d'aquesta llarga nit de les retallades a la qual ens va sotmetre, especialment en els àmbits d'educació i sanitat, el Partit Popular.

Els pressuposts de l'any 2016 que vam aprovar, volien acabar precisament amb totes aquestes retallades i ens vàrem trobar que no hi havia diners per apujar els pressuposts, precisament de sanitat, d'educació i de recerca. Finalment, i amb prou feines, vàrem comprendre que no hi havia més per invertir en aquestes àrees.

Per això, l'11 de setembre, quan la presidenta Armengol va anunciar aquesta facultat a l'inauguració de la comunitat universitària, ens va semblar una mesura poc reflexionada, poc meditada i impossible de prendre abans de rescatar la ciutadania, amb els pressuposts de l'any 2016.

Ara sembla que hi ha diners, sembla que hi ha molts diners, a més a més, atesa la resposta que em va donar l'altre dia el Sr. Marc Pons. I a més, sembla que aquesta facultat no costarà res, que serà una facultat de *todo a cien*, la qual cosa sabem vostè i jo, o Sr. Marc, que no pot ser si s'aspira a tenir una facultat amb uns mínims de qualitat. No coneixem encara tampoc el pressupost total, una vegada estiguin en funcionament tots els seus cursos, no el coneixem i el que coneixem ens sembla poc ajustat a la realitat, és a dir, ens sembla irreal.

Finalment, nosaltres també hem tractat de centrar aquest debat en si es pot posar en marxa una inversió d'aquest tipus sense obrir abans un debat públic, ciutadà i ben informat. Tothom sabem que aquesta facultat no apareix dins els pressuposts que vàrem aprovar el mes de desembre de l'any 2015, perquè, d'haver estat així, Podem no els hauria votat a favor, i això és conegut de tothom en aquesta cambra. Aquest govern, per tant, va prendre a qualque moment una decisió complexa, amagar a Podem i de passada a tota la ciutadania de les Balears la partida de la qual haurien de sortir els diners per posar en marxa aquesta facultat el curs 16-17. Per això, precisament, vàrem demanar la setmana passada d'on sortirien els diners, perquè si no es dóna compliment als acords pel canvi, almenys sí que volem que això es faci de manera transparent; volem conèixer i volem que la gent de les Illes pugui conèixer què es fa amb els seus impostos.

És una qüestió de responsabilitat, però també és una qüestió de transparència. Sembla, després de la resposta del conseller Pons, que s'han estalviat gairebé 8 milions d'euros, i ens agradaria també demanar en un futur sobre on es destinaran aquests diners.

En tot cas, el que vull fer ara és centrar-me en sis aspectes els quals consider són absolutament essencials per tractar d'entendre el perquè de la nostra qüestió d'aquesta facultat a Mallorca en aquests moments. Hi ha una primera pregunta que m'agradaria posar en el centre del debat i és per a quants estudiants reals de les Illes Balears s'obre aquesta facultat?

De moment, sabem que no comporta molts avantatges als estudiants de Menorca, de Formentera ni d'Eivissa, els estudiants de les altres illes continuaran havent de desplaçar-se fora de les seves cases a estudiar, sense que hi hagués cap garantia que finalment ho faran a Mallorca. Amb el mateix esforç econòmic que es fa per a això, se'n podrien anar a altres universitats, amb estudis ja consolidats i de prestigi reconegut, com és la Universitat de Barcelona o la Universitat de València o les universitats de Madrid.

Aquesta facultat tampoc no compta amb la garantia que l'alumnat de Mallorca es quedés a estudiar aquí, per una qüestió que vostè i jo sabem perfectament i coneixem com funciona i és la qüestió del districte únic i la qüestió de les notes de tall. Per tant, els estudiants de Mallorca amb una nota de tall alta, que volguessin fer medicina aquí, serien els únics beneficiaris reals d'aquesta facultat, i això ens du a una constatació que hem de tenir en compte i és que pot haver-hi qualque any en el qual no hi hagi ningú, cap alumne de Mallorca que es beneficiï realment de la posada en marxa d'aquesta facultat.

En segon lloc, afavorim dues coses que nosaltres, des de Podem, volem evitar clarament, una de les quals és la fugida de serveis i la segona és la fàbrica d'aturats. El fòrum de la professió mèdica, en el seu conjunt, ha informat força vegades que el sistema sanitari espanyol no pot absorbir més metges, i aquesta és una realitat que vostè i jo coneixem, i veritablement el que fem obrint més facultats de medicina, com hem expressat a diversos documents, és finançar la sanitat de la resta de països del nostre entorn, als quals se'n van, fugint desesperats els nostres joves metges, preparats amb els nostres diners dels nostres impostos, després que no han pogut trobar feina aquí. Nosaltres sabem que el que fidelitza no és fer o no fer aquí els estudis de medicina, sinó on es fa el MIR, i això ho saben perfectament i ho hem repetit també moltes vegades.

Dins ca nostra tenim la situació que tenim i ens dedicam, repeteixo, a finançar la sanitat d'altres països, a finançar els metges i les metgesses d'altres països del nostre entorn. Per més que això pugui sonar molt solidari, no és un bon sistema, perquè el que tenim a ca nostra són necessitats i urgències molt importants.

Entès allò que ja he dit abans, totes les organitzacions del fòrum de la professió mèdica estan en contra, precisament per evitar la fugida de serveis: l'OMC, la CNCS, FACMES, no diré tota la sopa de sigles, però van publicar un comunicat conjunt en el qual sol·liciten una moratòria immediata en l'obertura de noves facultats de medicina, aquí no tenim en compte aquesta petició d'aquest fòrum, el qual crec que és un fòrum ben assenyat i que té com a representants persones que coneixen perfectament aquest món.

En quart lloc, la situació actual de la UIB sabem perfectament quina és i, a més a més, allà se sap que aquesta no és una prioritat en matèria d'educació superior, les prioritats són unes altres, com situar la nostra Universitat almenys a la mitjana del finançament estatal per alumne, dignificar les instal·lacions de la UIB, realitzar projectes que han quedat paralitzats des de fa anys en matèria d'infraestructures, crear una biblioteca central, millorar l'accessibilitat a biblioteques, millorar les retribucions de professorat laboral i associat i revertir el descens de pressuposts, el qual ha arribat a un 20% de reducció en aquests darrers anys.

La facultat de medicina no és, per tant, una prioritat educativa en aquests moments i no a partir d'aquesta proposta, a més a més, pel que sabem, de la Conselleria d'Educació, sinó de la Conselleria de Sanitat. No és el cabdal, o no ho sembla, que sigui una altra conselleria la que hagi de dictar com ha de ser el destí de la nostra universitat amb tantes mancances com encara té. Fins i tot, molts professors i professores s'han posicionat en contra, però diuen que no ho poden fer públicament. A l'espai per excel·lència del que hauria de ser el pensament crític i lliure no poden passar aquestes coses, l'altre dia jo rebia un correu en el qual se'm deia que *"querían transmitir mi apoyo y admiración por hacer pública vuestra opinión, que estoy seguro es compartida por bastantes académicos e investigadoras de la UIB, paréntesis, aunque aquí ahora sea políticamente incorrecto decirlo abiertamente."* Aquestes coses no haurien de passar a l'àmbit de la Universitat, però encara passen.

Després, per anar acabant, sabem que les prioritats sanitàries no són obrir una facultat de medicina, les prioritats sanitàries en benefici de l'interès general de la població de les Illes són la millora de l'atenció primària i la salut comunitària, la disminució de les llistes d'espera, l'eliminació de la pobresa farmacològica, increment de llits, la millora de la gestió de l'atenció d'urgències, la millora del nombre de professionals sanitaris per habitant, que no milloraran en absolut amb l'obertura d'aquesta facultat.

I també s'ha de posar l'èmfasi en un altre punt que s'ha tractat molt, i és la qüestió que sigui impossible que hi hagi recerca en biomedicina a les Illes Balears sense l'obertura d'aquesta facultat de medicina. Recerca n'hi ha, n'hi ha hagut durant anys i continuarà havent-n'hi, encara que la facultat de medicina no s'aixequi, i això ho sabem vostè i jo, Sr. Marc. Per això no vull llegir, perquè no tinc temps, aquesta notícia de finals de l'any passat, en la qual el Govern felicita Sanifit *"por la financiación lograda"*; això vol dir, és una empresa, Sanifit, que feia labor investigadora a la UIB de fa anys i que va obtenir resultats espectaculars en el seu àmbit. Vull dir amb això que la recerca no és patrimoni de cap institució, sinó responsabilitat dels investigadors, i que perquè es pugui fer recerca aquí el que cal és que hi hagi una inversió en I+D+I que sigui digna d'aquest nom.

Per acabar, tornam demanar a aquest govern que es prengui temps per meditar sobre les necessitats reals de la ciutadania i sobre els espais en els quals posa les seves prioritats. Podem vam donar suport a mesures de rescat ciutadà, la facultat de medicina no forma part d'aquest rescat que necessita la gent de les nostres Illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats i diputades. Sra. Camargo, la Conselleria d'Educació sí que està d'acord amb la facultat de medicina i d'entrada li diré dues coses: en primer lloc, cal dir que des del programa electoral d'educació del PSIB, del programa d'educació i del programa de salut, es fa referència a la creació de la facultat de medicina, per tant en aquest sentit no hi ha cap tipus de contradicció entre el que nosaltres vàrem defensar i el que nosaltres defensam en aquests moments.

I a més, li diré dues coses més: posar medicina no és un torcebraç ni a nivell acadèmic, jo crec que no és un torcebraç perquè realment millora l'oferta acadèmica de la UIB; jo crec que és una mesura que impulsa encara més la inversió i la investigació sociosanitària o biomèdica. És evident que incrementa les possibilitats dels estudiants de les Illes Balears d'estudiar aquí i, a més, suposa, si més no, la possibilitat que realment es millori de forma clara la situació o les millores

sanitàries de la sanitat de les Illes Balears. Per tant, a mi em sembla que en qualsevol cas la creació d'una facultat de medicina és un valor afegit a la Universitat de les Illes Balears, és un valor afegit a l'educació de les Illes Balears i és un valor a la sanitat de les Illes Balears. En aquest sentit, cap problema.

I a més, li diré, vostè parla que no hi ha hagut debat. Miri, el Parlament, en el període 2007-2011, va aprovar, per unanimitat, la creació d'una facultat de medicina de les Illes Balears, 2007-2011. I l'equip rectoral d'aquell moment, encapçalat per la doctora Montserrat Casas, jo era vicerector primer de Planificació i Coordinació, vàrem fer el pla d'estudis de medicina i es va aprovar en Consell de Govern. Per tant, hi ha un recorregut democràtic que realment li dona suport. En aquest moment, li repeteix, tant el programa d'educació i sanitat del PSIB com el programa de MÉS donen suport a la creació de la facultat de medicina, i això és una realitat, per tant no enganyam ningú, posam de manifest el que vàrem prometre a la campanya electoral.

I jo li respect absolutament la seva posició legítima, totalment legítima, i tots els seus arguments, faltaria més, no?, però crec que hauríem de mirar alguns arguments que vostè ha plantejat em sembla que els podríem reflexionar. Vostè ha dit, un dels arguments que ha plantejat, que els estudiants de les Illes Balears, és a dir que alguns estudiants de les Illes Balears podran estudiar aquí, però tal vegada qualque any no n'hi haurà cap, és veritat, és una possibilitat d'acord com està el districte, però sí que si hi ha la facultat de medicina hi ha la possibilitat que estudiïn aquí, si no hi ha la facultat de medicina no hi ha cap possibilitat que estudiïn aquí.

A més, jo li vull recordar que vostè diu que fem solidaritat amb altres països, en aquests moments li vull dir que hi ha un milenar d'estudiants anual de les Illes Balears que se'n van a estudiar fora d'aquí, alguns amb titulacions d'aquí, que hi ha aquí, i altres titulacions que no hi ha en aquesta universitat, entre les quals hi ha medicina. Això què significa? Significa també que les altres comunitats autònomes fan un acte de solidaritat amb la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb els estudiants de les Illes Balears i amb l'educació de les Illes Balears, és a dir, les Illes Balears no poden tenir de cap de les maneres tots els estudis per raons d'economia d'escala i en funció del nombre d'habitants que som. Per tant, sí que crec que és important constatar que nosaltres, evidentment, quan no hi ha una titulació aquí és una altra comunitat autònoma la que dona suport a aquest tipus d'estudiants.

Vostè me diu i em fa referència a organitzacions mèdiques que diuen que s'ha de fer una moratòria i fa referència al tema de les places i del nombre de metges. Si aplicam aquesta mesura de planificació, que hauríem de veure si és realitat o no és realitat, ho podríem plantejar a altres titulacions en què el nivell d'atur és molt fort, em sembla que no és una bona línia argumental, jo li respect absolutament, però no és una bona línia argumental pensar que realment resulta que, com que poden sobrar teòricament metges o metges que se'n van fora de l'Estat espanyol, resulti que hi ha la possibilitat que s'hagin fer retallades quant a places, crec que és una mala política. Jo he dit moltes vegades que el que necessita Espanya, el que necessiten les Illes Balears és incrementar el nivell educatiu, és intentar que hi hagi cada vegada més titulats superiors, i les

Illes Balears, jo li record, que som la comunitat autònoma o de les comunitats autònomes que tenim manco titulats superiors, tant d'universitaris com de postobligatòria. Per tant, diguem, potenciar la universitat, potenciar aquesta titulació crec que és potenciar la societat de les Illes Balears.

El tema de..., vostès han dit moltes vegades que seria necessari donar suport a través de beques a estudiants per estudiar a altres universitats de prestigi, en tots els sentits; miri, jo no compartesc aquesta política, jo som partidari d'una política de beques profunda, evidentment a nivell de tot l'Estat, que en aquest moment la política de beques no és competència de les comunitats autònomes, és competència del Govern central, però si hem de potenciar els estudiants amb beques que van a estudiar medicina, també es pot fer a altres titulacions que no són aquí, a les Illes Balears, i per tant a mi em sembla que no podem utilitzar un argument per a una cosa, i no utilitzar aquest mateix argument per a d'altres titulacions que no es fan a les Illes Balears.

El tema de la recerca, jo estic d'acord amb vostè que realment hi ha investigació biosanitària i biomèdica aquí, és evident que n'hi ha, i els exemples vostè n'ha posat un i n'hi molts més d'exemples, però no em negarà que realment seria impensable que a les Illes Balears un grup de recerca de física de la Universitat de les Illes Balears ha participat amb aquesta troballa, amb aquesta descoberta de les teories d'Einstein si no hi hagués hagut els estudis de física; és evident que si hi ha estudis realment de física, ha possibilitat l'existència d'un grup de recerca potent que ha estat capaç de col·laborar amb una recerca important. I això podria passar amb totes les titulacions de la UIB, és a dir, hi ha titulacions de la UIB en què s'ha millorat en base a la seva existència, per una part han millorat la recerca en tots els àmbits i, per altra part, han millorat la millora social, és a dir, si hi ha facultat d'educació ha millorat la formació educativa, la situació de l'educació, de treball social, de filologia anglesa, etc. Per tant, crec que és important constatar la correlació que hi ha entre l'existència d'unes titulacions a la Universitat de les Illes Balears i l'existència d'una millora de la recerca i de l'existència real en tots els aspectes. Per tant, em sembla que hi ha una correlació entre aquests dos aspectes.

També és evident que vostè planteja el tema del finançament. Segons el treball que fem en aquests moments, la implantació d'estudis de medicina suposaria uns 3.700.000 euros, més o menys, és a dir, no estic dient una quantitat determinada. Això què significa? Significa, a més, que la implantació es farà amb dos períodes legislatius, aquest període legislatiu i el que serà a partir de l'any 2010, tenim dos períodes en què això realment s'ha d'implantar. I jo crec que això és una qüestió que, des d'un punt de vista de prioritats, jo crec que és una prioritat social, educativa i d'investigació, no crec que sigui contradictori amb les posicions i el que realment planteja l'acord de governabilitat, ni molt manco; és a dir que l'acord de governabilitat no fa referència a la facultat de medicina? És veritat, però tampoc no fa referència a altres coses que es fan. Per tant, em sembla que, des del punt de vista del finançament crec que és assumible per la comunitat autònoma.

I vostè diu que la Universitat de les Illes Balears té altres prioritats, sí, també en té, té altres objectius i crec que treballam en aquest aspecte; vostè pensi que enguany el pressupost de la UIB s'ha incrementat en gairebé un 5%. Hem començat a donar resposta a les necessitats que hi ha havia de finançament.

I diu que és de les universitats que necessiten d'una millora en el seu finançament respecte d'altres universitats de l'Estat, és veritat, però també cal dir que quan es fa aquesta comparació no es té en compte que aquí no hi ha facultat de medicina; és a dir, no es poden comparar coses si no són semblants, és a dir, si volem mirar realment la realitat del finançament de la Universitat de les Illes Balears, també cal tenir en compte de quines titulacions parlam. Per tant, és evident que la implantació dels estudis de medicina suposarà de qualque manera també una millora del finançament de la UIB.

I a més, vostè sap que això és un procés, diguem, de treball conjunt amb tota la Universitat, és a dir, tot ajuda a millorar la situació i la imatge de la Universitat.

Miri, des de sempre, la Universitat de les Illes Balears ha sortit beneficiada quan hi ha hagut un pacte de progrés. Quan en el període 99-2003, essent president el Sr. Francesc Antich i conseller d'Educació el Sr. Damià Pons, i jo director general d'Universitat, a la Universitat vàrem posar sis noves titulacions, i això va suposar una millora: titulacions tècniques, enginyeria industrial, enginyeria agrícola, també enginyeria o arquitectura tècnica, es va posar fisioteràpia, un dels estudis de salut, es va posar estudis de filologia anglesa i es va posar estudis de mestre en educació especial. Per tant, sempre hi ha hagut, si vostè mira des de l'any 2003 fins ara quines titulacions s'han posat, l'única titulació que s'ha posat ha estat relacions laborals, perquè hi havia una escola que estava a punt de desaparèixer. Per tant, jo crec que en aquests moments apostar per la facultat de medicina és apostar per una millor universitat, és apostar per una millor assistència sanitària, és apostar per una millor investigació en educació i jo crec que és una forma d'apostar per l'equitat per als nostres estudiants.

Per tant, crec que, al marge dels problemes que hi pugui haver, és evident que la creació de la facultat de medicina crec que és un valor afegit per a la societat de les Illes Balears i evidentment per a la Universitat de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sr. March, jo crec que aquest debat precisament el que posa en evidència és que tenim encara diferències importants sobre el que considerem prioritats. El que és un valor afegit, el que diu vostè que és un valor afegit per a la nostra universitat, per a la nostra sanitat pública, per a la nostra recerca, per a nosaltres, precisament, pot significar tot el contrari per a la nostra universitat, per a la nostra recerca i

per a la nostra sanitat pública, perquè ho hem dit abans: la gent té necessitats i urgències que van molt més enllà de la posada en marxa d'aquesta facultat de medicina.

Abans he fet un llistat i un recorregut sobre quines serien aquestes i vostè m'ha donat la resposta que tenim aquestes diferències, aquests punts de vista enfrontats, no sé si enfrontats, però sí en qualsevol cas diferents. Crec que una de les qüestions, a banda que fos o no en el programa del PSIB i de MÉS, és que en el nostre programa electoral no constava, i per això, precisament, vàrem demanar la posada en marxa d'una comissió específica en la qual es pogués tractar aquest tema de la facultat de medicina. Precisament, perquè pensem que aquestes prioritats no es veuen reflectides, aquestes prioritats del rescat de la gent, la qual cosa va ser, diguem-ne, l'esperit que va articular el document dels acords pel canvi, aquest esperit de rescat de la gent jo crec que no es veu reflectit amb la posada en marxa de la facultat de medicina, que vostè, sempre parlant d'arguments quantitativus, diu que serà o tindrà un cost d'uns 4 milions d'euros.

I és clar, tot això, tornem demanar que, per favor, es dediqui a altres necessitats, urgències i prioritats que la gent demana pel carrer. Ahir ho deia i ho torn repetir avui aquí, en aquest faristol, jo no he sentit ningú a un centre de salut, ni tampoc a les aules de la UIB demanar, reclamar la facultat de medicina, però sí que he sentit parlar de llistes d'espera, de pobresa farmacològica, de les nostres necessitats a la UIB i per tant crec que els arguments han de ser més aviat qualitativus que no pas tan quantitativus i, a més a més, aquesta quantitat ja em sembla força elevada, 4 milions d'euros, i, ho deia abans, pot ser que irreal. Tampoc no seria adient obrir una facultat *low cost*, perquè si no posàrem en tela de judici la nostra aposta clara i ferma per la qualitat en els estudis d'educació superior a les nostres Illes.

I pensam que per això es poden posar en marxa altres mesures, per exemple, el tema de les beques, per què no, per què no es poden becar els alumnes que estiguin interessats a cursar aquests estudis? Nosaltres no diem que s'hagin de becar no només els estudiants de medicina, però és que resulta que aquests estudis són els més cars, per això aquests diferents organismes i entitats que conformen el fòrum de la professió mèdica d'Espanya s'ha manifestat en contra; una facultat de medicina no costa el mateix que una facultat de sociologia; m'agradaria molt també que aquí es posàs en marxa una facultat de ciències polítiques o sociologia per poder fomentar el pensament i l'esperit crític, que bona falta ens fa també, més aviat quan, com deia abans, a la nostra Universitat no tots els professors se senten lliures per parlar i per expressar el seu punt de vista sobre aquesta facultat.

Però això no vol dir que només s'hagin de becar els estudiants de medicina, el que sí que hem de posar en tela de valor, en tela de judici, és si aquests estudis, finalment, no seran molt més cars i no suposaran haver de fer retallades en altres partides pressupostàries, que això és el que ens preocupa a nosaltres, d'on sortiran aquests diners i d'on s'han de llevar aquests diners, aquests 4 milions que vostès calculen i que nosaltres pensem que seran més, per tal que sigui veritablement una universitat o una facultat que tenguí la qualitat que suposadament tots voldríem.

Sobre el tema de la fuga de serveis, de la fugida de serveis de què parlàvem abans. A veure, la qüestió no és que altres comunitats aportin estudiants de carreres que aquí no tenim, o de graus que aquí no tenim, parlem de què la gent se'n va a altres països, no parlem del mateix àmbit, parlem que, amb els nostres impostos, es financen metges i metgesses que se'n van a Europa, no que se'n van a altres ciutats dintre de l'Estat espanyol, l'argument és aquest. Vostè m'ha respost sobre que aquí també rebem solidaritat d'altres comunitats autònomes, jo parl de què se'n van, se'n van perquè aquí només poden ser condemnats a l'atur.

I per això, aquí tenc unes xifres: "*La emigración de médicos al extranjero crece un 36% y la de enfermeros cae un 11%*". Això vol dir alguna cosa, això vol dir que tenim un problema i pensem que la solució per fer front a tots aquests problemes als quals m'he referit abans no és precisament la posada en marxa d'aquesta facultat, sinó ser més estrictes i atendre amb bon criteri totes les necessitats que hem repetit una vegada i altra.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, miri, jo pens que vostè ha fet un plantejament de contraposar la creació de la facultat de medicina en contra del rescat de la ciutadania. Jo crec que en aquests moments, des dels pressuposts del 2016, d'aquest govern, hem fet tot un esforç important en temes d'educació i en temes de sanitat. La consellera em deia que uns 14 milions per al tema de llistes d'espera, això és rescat de la ciutadania, i jo no entenc per què vostè planteja aquesta dicotomia entre una cosa o l'altra, i jo crec que realment una cosa i l'altra són compatibles.

Em parla vostè, després, d'una sèrie d'organitzacions estatals, mèdiques, etc., alguna d'aquestes organitzacions són molt corporatives, estarà d'acord amb mi que són d'un corporativisme que algunes vegades m'agradaria que, en fi, ho poguéssim analitzar amb tranquil·litat, i tampoc no em serveix com a argument d'autoritat, no em serveix com a argument d'autoritat, perquè, o be fem una universitat espanyola de les Illes Balears en què ho planifiquem tot, és a dir quina necessitat tenim i quanta gent hi ha d'entrar, no només en medicina, sinó a totes les titulacions, i riuríem una mica, és a dir, el nivell de retall que hi hauria d'haver.

Per altra banda, si hi ha hagut fuga de cervells a Espanya durant aquests anys, s'ha de posar en funció d'una política d'austeritat molt determinar, no és per casualitat que hi ha hagut que se'n hagi anat; hi ha hagut unes polítiques en sanitat, en educació, en serveis socials, etc., que han retallat i molta gent se'n ha anat fora, a les Illes Balears quants metges i personal sanitari no ha anat fora? Quant personal d'educació,

que en aquests moments recuperam? Per tant, crec que contraposar ambdues coses em sembla un argument, que és legítim, que vostè fa, però jo no el compartesc de cap de les maneres.

Per tant, torn repetir, la posada en marxa de la facultat de medicina crec que serà positiu per a la Universitat de les Illes Balears i, a més, hi ha hagut debat, hi ha hagut debat; es a dir, em preocupa que vostè em digui que dins la Universitat de les Illes Balears hi ha port per manifestar les seves posicions, ho lament, no, no, perdoni, no és una qüestió que afecti el Govern, afecta la gent de la Universitat que no és capaç de dir el que pensa, és el seu problema. Perdoni, a la Universitat de les Illes Balears hi ha personal de fa molts anys, hi ha catedràtics, titulars, i si aquests senyors, que molts dels quals tenen feina segura, no són capaços de dir el que pensen, puc entendre perfectament la por que hi pugui haver en altres qüestions, per tant, jo això, com que és una cosa que mai no he patit, la por, per dir el que pens, mai no he tengut cap tipus de por, a mi em resulta inconcebible que qualcú no pugui manifestar: no estic d'acord o estic d'acord amb la facultat de medicina, em sembla increïble. I que s'hagi de fer sota mà, em sembla increïble.

Jo li record que en el Consell de Govern, tot i que hi va haver un debat viu, un debat important, un debat significatiu, es va aprovar gairebé per unanimitat la creació de la facultat de medicina. I també en el Consell Social de la Universitat, en què també hi va haver debat, gairebé per unanimitat es va aprovar la creació de la facultat de medicina. Per tant, socialment, des de la Universitat, etc., hi ha hagut un debat d'aquestes característiques.

I torn repetir, no és d'ara, a l'any 2011 es va aprovar un pla d'estudis de medicina, un pla d'estudis de medicina. I a més, en aquests moments cal dir que, per les notícies que jo tenc, el Govern e Navarra vol posar la facultat de medicina, i realment dins el Govern de Navarra em sembla que hi ha Podem, per les meves informacions, perquè sembla que és una decisió política enfront de la facultat de medicina que hi ha de la universitat privada.

Per tant, crec que en aquests moments és evident que hi ha un problema de places a nivell del Ministeri de Salut, i que per això és una qüestió d'oportunitat en aquests moments tenir la possibilitat de tenir places suficients per posar en marxa aquests estudis. Quan estigui aprovat el pla d'estudis de medicina, per part de l'ANECA, de forma definitiva, i el Consell d'Universitat, serà quan realment podrem demanar a la Conferència de Política Universitària el nombre de places adequades per posar en marxa aquests estudis.

I això és el problema que tenim en aquests moments que, des del Ministeri de Salut, volen tancar aquesta possibilitat, i jo crec que, a més, és una oportunitat significativa perquè això sigui possible. Per tant, crec que posar en marxa la facultat de medicina no va en contra, de cap de les maneres, de la Universitat de les Illes Balears, va a favor de la recerca, ho torn repetir, no veig cap argument en contra. Jo estic d'acord amb vostè que en aquest moment es fa recerca important i de qualitat en biosanitari, però crec que un impuls seria necessari. També és important tenir en compte que la creació de la facultat de medicina podria suposar, i suposarà *de facto*, la

creació d'estudis de postgrau, de títols propis, doctorats, etc., i això serà important per a la formació permanent dels estudiants... -no, no es posi les mans al cap, és així-, totes les facultats tenen màsters i títols propis, no estic inventant ara la pólvora, és una realitat que jo he viscut des de fa molta estona, i vostè també. Per tant, i nosaltres pensam que els més de 4.000 metges que hi ha a les Illes Balears, el nombre d'infermers i fisioterapeutes també necessiten, no només d'aquesta formació inicial, que seria la facultat de medicina, sinó d'aquesta formació permanent per millorar la seva qualitat assistencial a tots els centres.

Per tant, crec que, evidentment, torn repetir, respect la seva posició, com no podria ser d'altra manera, crec que els arguments seus poden ser realment, jo entenc alguns dels seus arguments, tenc capacitat empàtica per posar-me en la seva posició, però crec que en aquests moments, ara i aquí, crec que és necessari i positiu posar en marxa la facultat de medicina, perquè és bo per a la Universitat de les Illes Balears, és bo per a la recerca, és bo per a l'assistència i és bo, evidentment, per a la ciutadania de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 3011/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per fer front als efectes de la sequera, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 356/16.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 3011/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per fer front als efectes de la sequera, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 356/16.

Té la paraula el Sr. Biel Company, del Grup Parlamentari Popular, per defensar la moció.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot, demanar disculpes perquè estic, com de vosaltres, en una fase d'aquestes griposa i no estic molt fi tampoc, és a dir que deman disculpes si a qualche moment no puc traslladar-vos correctament les coses.

Fa quinze dies vàrem començar a parlar del tema de la sequera, sabeu que ens trobam en una situació de sequera des de fa ja prou mesos i que és un tema molt greu i que afecta doncs pràcticament tothom, la població, perquè pot deixar rebre aigua a l'estiu, aigua corrent, i també per a alguns sectors, especialment el sector primari de la nostra comunitat autònoma. Avui el que fem és presentar una moció que té quatre punts, els

quals, en principi, si us sembla bé, els esmentaré i us faré quatre comentaris, i després ja si entram en debat doncs veurem on arribam.

El primer punt diu que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears per tal que dugui a terme les actuacions que siguin necessàries per garantir el subministrament d'aigua potable en alta als municipis de les Illes Balears durant aquest estiu. És preocupant la situació que ens ve a sobre i és més preocupant fins i tot a qualche illa, com pugui ser l'illa d'Eivissa, allà on hi ha una sèrie d'actuacions a haver de dur a terme, com és l'anell, que és importantíssim per recollir aigua i fer-la arribar a determinats indrets de la mateixa illa d'Eivissa, o com és la posada en funcionament de la dessaladora de Santa Eulària, que té la recepció tècnica feta des de fa ja una sèrie de setmanes i que no sabem ben bé per què no es comença a agafar la gestió des del Govern balear.

Em comenten que l'anell d'Eivissa, les obres de l'anell toquen haver de començar, si no hi ha res de nou, aquesta setmana, això vol dir que tenen una duració aproximada d'uns cinc o sis mesos. Tenim un problema, per tant, a Eivissa a l'estiu molt greu, perquè no arribaran d'hora aquestes obres.

Crec que són importants aquestes actuacions que diu aquest punt primer, per garantir el subministrament d'aigua potable en alta, crec que és molt important perquè tota la xarxa, tota la infraestructura que tenim a nivell de Govern perquè els municipis puguin disposar d'aigua, no només dels pous que ja puguin tenir dins cada municipi, sinó que puguin connectar-se a una xarxa i poder tenir un subministrament de forma contínua i també de forma segura durant l'any, doncs això només pot venir a causa de fer inversions, inversions a curt termini, a mig i a llarg termini i de forma continuada.

En el punt 2 diem que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a elaborar de forma urgent un pla d'inversions per evitar fugues a les xarxes municipals i a convocar de forma urgent el Consorci d'Aigües de les Illes Balears, per tal que aquest prioritzi les inversions en els diferents municipis de les Illes Balears, per fer front a les fugues d'aigua a les xarxes municipals.

Sabem que aquí hi ha competències o el tema de subministrar l'aigua als pobles és competència municipal, però també és vera que a un determinat moment en aquesta comunitat autònoma es varen constituir tot un seguit de consorcis els quals aquesta passada es varen conformar tots, es varen integrar en un sol consorci que és el Consorci d'Aigües de les Illes Balears, que és on teòricament s'haurien d'analitzar de manera tècnica quins són els municipis que tenen més prioritat a l'hora d'haver de fer determinades inversions. I després el Govern balear el que solia fer era posar aquí una quantitat de doblers la qual era cofinançada també amb el municipi corresponent, és a dir que pagaven al 50%.

En aquest punt parlam també d'un pla d'inversions per evitar fugues a les xarxes municipals. Jo crec que nosaltres podem batallar contra la sequera, i ho deixa molt clar el Pla hidrològic de les Illes Balears que es va aprovar el juliol del 2015, deixa molt clar que hi ha una sèrie de mesures i una d'aquestes és l'estalvi d'aigua; és a dir, però unes altres és

evitar fugues a totes les xarxes, que sabem que n'hi ha moltíssimes. Per tant, aquest segon punt al que va és que es faci un bon pla d'inversions; que es convoqui el Consorci d'Aigües allà on hi ha els municipis i que es pugui dotar amb uns doblers per fer inversions de bon dies de veres en evitar fugues a les xarxes municipals.

En el punt 3 parlem que el Parlament de les Illes Balears instam el Govern de les Illes Balears a aprovar el Pla de sequera, tal com estableix el Pla hidrològic de les Illes Balears aprovat el 15 de juliol del 2015, crec que és el 18 de juliol del 2015. Bé, en aquest pla hidrològic, efectivament, es va aprovar dia 18 de juliol del 2015 i crec que és a l'article 113 que diu que s'ha de fer un pla de sequera. A partir d'aquí, nosaltres el que diem és que, de forma urgent, el Govern ha de fer tot el necessari per aprovar aquest pla de sequera.

Què ha fet el Govern a dia d'avui? Doncs ha penjat, ja ho vaig comentar l'altre dia, ha penjat un projecte de pla especial d'actuacions, situacions d'alerta i eventual sequera a les Illes Balears i ve del 2009, és una qüestió ja de què, amb vuit mesos que som al Govern, veient ja en el mes d'octubre, que tothom sabíem que hi havia sequera, de fet el mateix Govern va fer un decret llei a Eivissa, doncs no s'entén molt bé aquesta paràlisi d'actuació i no haver investit ja aquest Pla de sequera. Tot i que el Pla hidrològic de les Illes Balears, també ho vaig dir l'altre dia, a la memòria del Pla hidrològic, deixa prou clar, i també al propi Pla hidrològic de les Illes Balears deixa prou clar el que s'ha de fer mentre no tinguem aquest pla de sequera. Ho dic perquè de vegades s'ha comentat que, com que no tenim aquest pla de sequera, no es podia fer res, i això crec que l'altre dia vaig demostrar que també era fals. Però sí que és necessari aprovar-la i, per tant, com que és de dia 18 de juliol del 2015, quan ja va entrar en vigor el Pla hidrològic vigent, doncs el que diem al Govern és que és necessari que aprovi aquest Pla de sequera, des del 2001 es ve dient, però ningú no ho ha fet, tots els governs de diferent color que hem passat, doncs ningú no ho ha fet.

En el punt 4 el que diem és que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a calcular de forma correcta els danys derivats de la sequera i que han afectat les explotacions agràries i establir ajudes suficients, i també publicar-les de manera immediata aquestes línies d'ajudes. Bé, hi ha hagut unes reunions, he pogut veure aquesta setmana passada, on ha intervingut la presidenta del Govern i crec que aquí, bé, jo he intentat també deixar una redacció a la qual ens hi puguem sumar tots, aquí l'important és que es publiquin de manera immediata les línies d'ajuda perquè arribin els doblers el més aviat possible al sector primari, i també que siguin unes ajudes suficients. Jo crec que la presidenta del Govern va tenir oportunitat d'escoltar, amb prou claredat, el que li dèiem l'altre dia, pel que he pogut saber jo, i crec que va poder veure que, efectivament, el percentatge d'ajuda que arriba als pagesos no és ni prop fer-hi el 40% ni molt manco, però pel que també tenc entès, el sector no està per fer segons quines històries i ja li vaig dir l'altre dia en aquesta tribuna, en lloc d'enganyar-los amb números falsos, si els dieu hi ha aquests doblers, no en tenim més, prioritzeu-los, una altra cosa és que els dirigiu bé, i crec que, en aquest sentit, per les informacions que jo tenc, si sou més o manco on heu de ser, és ver que no arribaran un percentatge molt alt d'ajudes al sector, però també és ver que

no veig un sector que vulgui estar en cap moment, ni ha volgut estar mai enfrontat amb ningú, el que fa és defensar els seus interessos.

Per tant, aquest punt 4, ja dic, l'he deixat molt obert, als efectes que puguem veure quines són les ajudes suficients al sector, les quals crec que passen per la negociació amb el sector pura i dura.

Volia fer només esment d'una esmena que se'ns ha presentat per part de Podemos la qual parla del cànon de sanejament de les Illes Balears, i jo crec que no l'admetrem aquí, però si que us plantejaria: presentem una PNL de veres per modificar la Llei del cànon de sanejament, sobretot per posar-la al dia, perquè si llegiu la Llei del cànon de sanejament veureu que ens parla de la Junta d'Aigües, que jo no sé si s'ha reunit mai; us parla e què prendrà mesures la Conselleria d'Ordenació del Territori, vaja, que falta actualitzar aquest cànon.

I després, no sé perquè, aquesta esmena diu "els darrers cinc anys"; no, escoltin, és que jo crec que el que hem de fer és mirar què ha passat durant tota la història del cànon de sanejament. Sí que els vull dir: el Govern balear no crec que tenguí manera, en trenta dies, de saber què s'ha recaptat dins totes les Illes, no crec que tenguí manera de saber-ho, en trenta dies ni amb molts més, però així i tot crec que sí que és bo fer un seguiment, perquè és ver el que diu el cànon de sanejament que és finalista.

També aprofit per desmentir qualche diputat que aquí qualche pic ha sortit a dir que no és finalista el cànon de sanejament, per dir-li, doncs, que si el vol llegir jo el tenc dins l'ordinador i el pot llegir quan vulgui, perquè és finalista; una altra cosa és que es dugui a terme. Jo crec que és finalista i que les actuacions, a més, diu que han de ser actuacions hidràuliques, no diu altra cosa més que hidràuliques, i aquí del que es tracta és de fer una comprovació, efectivament, però fer una comprovació no dels darrers cinc anys, sinó del que ha passat des que es va implantar el cànon de sanejament, i així sabrem a veure on han anat.

Per tant, jo quasi diria, i em prest a presentar una proposició no de llei i, si no, la poden presentar vostès mateixos, per parlar del cànon de sanejament així com toca i amb profunditat i fins i tot demanar que el Govern el pugui modificar a un determinat moment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per defensar l'esmena [RGE núm. 3300/16](#) i fixar la posició.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Company, no nos ha defraudado, no nos ha defraudado, está claro que no quieren que se vea cuánto se ha recaudado y cuánto se ha invertido de esos fondos recaudados, de cara a paliar una situación de

sequía, que ahora se va a dar en Mallorca, pero que ya viene de unos cuantos años de Ibiza. Suponíamos que no iban a aceptar esa enmienda, pero no porque sea muy difícil el cálculo de cuánto se ha recaudado, sino porque no hay intención, porque suponemos que, con los avances tecnológicos, sólo con ver un cruce de las facturas y cuánto es por concepto del cánón de saneamiento, sería suficiente. Por lo tanto, volvemos a encontrarnos con otra situación a la que el Grupo Popular nos tiene acostumbrados, es decir, reclaman al Govern lo que ellos no han hecho durante su mandato, en concreto, usted, Sr. Company, que no ha llevado a cabo ningún tipo de gestión para solucionar un problema acuciante en algunas de las islas, como en Ibiza, y que se prevé, a juzgar por los indicadores, como un problema, ahora próximamente también en Mallorca.

En Eivissa, por ejemplo, llevamos tres inviernos en situación de prealerta de sequera, más dos años con sequera meteorológica, de estos dos años, en estos dos años gobernaba el PP, que no hizo ningún tipo de gestión al respecto. No, no es cierto, sí que hizo algún tipo de gestión, sólo que sirvió para empeorar la situación y fue la de vaciar de personal el Departamento de Recursos Hídricos, de forma que desde la misma no se podían realizar regularmente medidas del nivel de los acuíferos, y de esta forma hacer imposible que se pudiera planificar nada de lo contemplado en el incompleto Plan hidrológico que usted redactó, dejando la planificación en un estadio de algo que, de forma indeterminada, se podría o no se podría hacer.

Además, hay más ejemplos, la falta de mantenimiento de la desaladora de Palma, siendo más grave, además, que el Ayuntamiento de Palma, a través de EMAYA, paga 3,5 millones de euros anuales, que se dice pronto, para tener la posibilidad de disponer de agua, o sea, para el mantenimiento de la misma, lo cual ahora mismo ya no es posible si no se invierten millones en la puesta en marcha de la misma.

Además, también, hay una falta de medidas en el Plan hidrológico para la correcta gestión de fugas, en la actualidad se permite el 30% de fugas, lo que entendemos que es una cantidad insostenible, teniendo en cuenta precisamente la carencia de agua que se prevé.

La falta de criterios ambientales y sanitarios a la hora de gestionar los recursos, también ha sido una de las características de su gobierno, por ejemplo, Alcúdia tiene una desaladora pero como recurso alternativo, mientras está sirviendo agua no potable por exceso de nitratos y con una masa de agua hídrica, también muy salinizada.

También, además, existen o notamos una falta de medidas de protección de calidad y de salubridad, no se ha actuado sobre las masas hídricas con exceso de nitratos, y tampoco sobre las excesivamente salinizadas, algunas de ellas reconocidas por la Conselleria de Salud como no aptas para el consumo humano, como en el caso del municipio de Sant Josep de la isla de Eivissa, y aún así, el Plan hidrológico permite extracciones de masas sobreexplotadas, no hay ningún tipo de control sobre la explotación de los acuíferos en las islas. En los camiones de agua que van a hacer servicio a las grandes mansiones, extraen de los pozos de agua sin ningún tipo de control. La situación de esta sobre explotación está provocada

por un incremento desmesurado de la demanda de agua para las necesidades del incremento poblacional y estacional registrado en la segunda mitad del siglo XX. A la demanda creciente por el abastecimiento, se le suman las demandas para el riego de jardines y zonas verdes. Usos recreativos como piscinas y, en especial, las privadas y otros usos industriales, sobre todo en el sector náutico, con la limpieza de los yates.

Hay que realizar un control sobre esta explotación, esa sobre explotación, claro está, pero no vemos que ahora se rasguen las vestiduras de una forma falsa, cuando, pudiendo haberlo gestionado correctamente, no lo hicieron. Y esa es la realidad.

Ahora ya, más en concreto respecto a la enmienda, respecto al primer punt, y a pesar de que, en principio, podría parecer que nadi puede estar en contra de lo planteado, debido a su propia falta de gestión, es prácticamente imposible garantizar el agua en alta para todos los municipios de las distintas islas, ya que la red actual en alta, de Mallorca, conecta únicamente Andratx Palma y Alcúdia, y en Eivissa conecta exclusivamente Eivissa, la ciudad de Eivissa, con Sant Antoni. Es necesaria una realización de obras de infraestructura demasiado alta para poder este verano contemplarlo todo.

Las plantas de Santa Eulalia y Ciutadella en Menorca no están conectadas a sus núcleos respectivos, en tanto que acaba de ser recpeccionada la de Santa Eulàlia, ayer, como hemos visto en prensa, por el Govern. Por cierto, con el riesgo de haber tenido que asumir un sobre coste de 20 millones de euros..., -sí, pues se lo digo a usted, porque la falta de control de eso es lo que provoca esos sobre costes.

Sobre el segundo punto, pues claro que usted acertó en agrupar 23 consorcios en uno sólo, eso hasta ahí podemos estar de acuerdo, pero claro, en sus estatutos se fija, como finalidad, en los estatutos del Consorció, se fija como finalidad la ejecución de instalaciones para suministros de agua potable a los núcleos urbanos, exceptuando expresamente las redes de distribución, exceptuando expresamente las redes de distribución. Por lo tanto, Sr. Company, lo que ahora piden no se puede hacer, pero no se puede por los propios estatutos que ustedes redactaron.

Respecto al consorcio, lo cierto es que también lo han dejado vacío de contenido, de un contenido efectivo, porque no han realizado actividad alguna, en este cuatro años en los que ustedes han estado gobernando, salvo pagar la deuda de los anteriores Consorcios.

Claro, ustedes podrían ahora, me están pidiendo que se realice, que se redacte un plan de *sequera*, cuando en realidad ese plan de *sequera* bien podían haberlo hecho ustedes. Nosotros pensamos que ese plan de *sequera* es supernecesario y nos parece correcto el texto de la enmienda, salvo que sea la persona que lo presenta la que no ha querido hacer nada respecto a lo que ahora demandan.

(Alguns aplaudiments)

Y luego, que demandar al Parlament de las Illes Balears que calcule de forma correcta unos daños ocasionados, entendemos

que si la buena fe de la administración y del Gobierno es el cálculo de unas fórmulas correctas, no entendemos que haya que demandarlo por parte de este parlamento, puesto que ya entiendo que se va a hacer así; lo que pasa es que yo creo que ustedes están muy acostumbrado a no hacer las cosas de forma correcta.

Por lo tanto, no daremos apoyo a esta moción, que, aunque puede parecer que el contenido es correcto, no nos parece ético que sean ustedes quienes la presenten.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ah, sí, sí, retiramos la moción también que habíamos presentado, la enmienda, perdón.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per fixar la posició.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Des de MÉS votarem no a la moció que avui presenta el Sr. Company i votarem no perquè el Sr. Company va ser, i li he dit moltes vegades, l'enemic número u de tot el que va tenir a veure amb medi ambient durant la passada legislatura i, particularment, a l'hora de parlar d'aigua. Perquè, Sr. Company, sap allò de l'aigua i l'oli, no? Que no es poden mesclar, idò vostè a l'hora de parlar d'aigua és oli, o vaselina, si vol que parlem d'un altre fluït de naturalesa oliosa, però com que vostè, ja li he dit també altres vegades, és la versió agro del Sr. Bauzá, ho deixarem en oli, vostè a l'hora de parlar d'aigua i de política d'aigües és oli.

I ara, dit això, li explicaré punt per punt de la seva moció, perquè vostè, com l'oli i l'aigua, hauria d'estar inhabilitat per parlar de política hídrica per una qüestió de decència, o senzillament no se'n recorda del que feia fa menys d'un any, durant la gestió d'aquest departament i d'aquesta competència.

Punt número 1 de la seva moció, instar el Govern de manera urgent a garantir el subministrament d'aigua potable als municipis aquest estiu. Idò en quatre anys, Sr. Company, ara resulta que ens torna previsor, però no se'n recorda del que va fer o del que no va fer, Palma, que és el municipi que ha sortit en els mitjans de comunicació que es troba en risc i que podria ser que no estigués garantit el subministrament: tres línies de la dessaladora de Palma que s'han deixat deteriorar amb la seva gestió, malgrat l'Ajuntament de Palma hi ha posat una doblada, 3,5 milions d'euros cada any, i ara el Govern actual ha de cercar doblers de davall les pedres per arreglar la dessaladora, perquè estigui en condicions, perquè no hi hagi d'haver talls de subministrament, i això és la seva gestió.

Sr. Company, no ha estat capaç en quatre anys de connectar la dessaladora de Ciutadella amb la xarxa de distribució municipal, quants anys fa que està feta aquesta dessaladora?

Sr. Company, no ha estat capaç de posar en marxa la dessaladora de Santa Eulària a Eivissa, que és l'illa que pateix més directament el problema de la sequera, que també fa estona que està feta.

I, Sr. Company, es va carregar el Pla hidrològic de les Illes Balears del 2011, que era un pla hidrològic que es va aprovar el temps del pacte, però que venia i es va començar a tramitar en el temps que el Sr. Jaume Font era conseller de Medi Ambient, i era un bon pla hidrològic. I aquest pla hidrològic parlava i preveia la construcció de pous de reserva i garantia, justament per garantir el subministrament d'aigua dels municipis. I preveia, i la Direcció General de Recursos Hídrics, la seva direcció general de Recursos Hídrics tenia recursos humans i tècnics per fer aquests pous, però els van deixar tudar i, a més, es varen carregar aquests pous amb el nou Pla hidrològic.

Sap què són això, Sr. Company, ho sap què són? Això són les màquines Fraste de la conselleria, patrimoni públic que hem pagat tots i totes i que vostè ha deixat morir i rovellar i deixar que es rovellassin, que eren per fer aquests pous de reserva i garantia dels municipis a la intempèrie, durant anys han estat allà abandonades. Això és la seva gestió, i ara ens vol donar lliçons, però bé, ara resulta que ens ha tornat previsor, però feia aquestes coses el Sr. Company, i avui ens dona lliçons.

Punt número 2, després d'haver estat la màxim autoritat en matèria de política hídrica, hauria de saber que el Consorci d'Aigües, pels seus propis estatuts, i a més ho diuen expressament, no poden canalitzar inversions en les xarxes de distribució d'aigües, com planteja la seva moció. Però bé, ho ha de fer..., només pot invertir en instal·lacions de subministrament d'aigua potable, per tant ja cau pel seu propi pes, perquè és incompatible amb el Consorci d'Aigües el qual, a més, vostès també varen inutilitzar.

Però torn al seu, o al nostre, si vol, defenestrat Pla hidrològic de les Illes Balears, que plantejava, aquest que es va començar a iniciar, a tramitar en el temps del Sr. Jaume Font com a conseller, que plantejava, per exemple, i ho ha dit abans el Sr. Morras, objectius de reducció de pèrdues, i que vostè, amb el seu nou Pla hidrològic ha passat del 15 al 30%, ara hi ha un 30% de permissivitat a l'hora que els municipis, a la seva xarxa de distribució d'aigua potable, perdin. Per tant, molta preocupació no se li veia en aquell moment.

I també es preveien mecanismes de tarifa progressiva de l'aigua que permetessin recuperar costos. Què vol dir això? Generar doblers per poder invertir en la millora i en la reparació d'aquesta xarxa de distribució d'aigua, i això anava lligat a uns plans de gestió de la demanda, que vostè també, Sr. Company, es va carregar.

Punt número 3, Sr. Company, acte de cinisme absolut, perquè vostè ha tengut aquest document durant quatre anys damunt la seva taula, aquest *Proyecto de plan especial de actuación en situaciones de alerta y eventual sequía en las Islas Baleares*, que inclou una avaluació d'impacte ambiental, i que només l'havia de sotmetre a informació pública i fer el seu tràmit administratiu. I novament, amb el seu Pla hidrològic de les Illes Balears va defenestrar allò que sí contemplava

l'anterior, que era un protocol d'actuació davant la sequera, que passava d'una situació de normalitat a una de prealerta, a una d'alerta i a una d'emergència; vostè, Sr. Company, va suprimir aquest protocol amb el seu Pla hidrològic del 2013, malgrat la sequera a Eivissa va començar el 2013, va seguir el 2014, ha seguit el 2015 i continua el 2016, i això és responsabilitat seva, i això, Sr. Company, és un escàndol, és un escàndol que vostè s'atreveixi a presentar avui una moció com aquesta.

I punt quart, valoració de danys agraris, senyors i senyores, de forma correcta, ho posa així entre cometes. Què vol dir, Sr. Company?, què pretén amb aquesta redacció? No li va bé l'avaluació, perquè si no, no podria actuar, que està fent el Govern de la mà de les organitzacions agràries?, no és correcta la feina de les organitzacions agràries que participen activament en aquesta avaluació? No sap que ahir mateix..., que el Govern està fent coses, que ahir mateix era a Madrid per negociar justament per aquesta qüestió?

(Remor de veus)

Jo, Sr. Company, sap quina sensació tenc jo?, que vostè vol forçar sí o sí una tractorada, o si vol li ho dic d'una altra manera, ens vol colar amb oli o amb vaselina una tractorada al Govern actual i al pacte que l'avalí, a vostè, com a líder del Partit Popular de cara al seu congrés. Això és el que li dic, això és el que vostè persegueix, i una vegada més li dic i li deman que deixi de fer servir els pagesos com a escut dels seus interessos personals i polítics, i ja ho comencen a insinuar també des del mateix sector.

Acab. Sr. Company i senyores i senyors del Partit Popular, l'única manera que el nostre grup pogués votar a favor d'aquesta moció seria perquè instàs el Sr. Company a demanar perdó, per aquest ordre, a la gent d'Eivissa, als pagesos i al conjunt de la comunitat representada en aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Jaume Font per un temps de deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo que no vaig ser aquí la passada legislatura no tenc l'empipament que té el Sr. Abril amb el Sr. Company, i no he entès tampoc el motiu del Sr. Morrás del tema digne o no digne; jo crec que aquí, sense entrar en les batalles polítiques de la dignitat i l'empipament, que crec que en moltes qüestions que ha dit el Sr. Abril podria estar d'acord maldament ho vaig veure des de fora, El Pi es vol centrar en la moció i en els dos problemes greus que hi va haver, que hi ha, que hi ha: el problema greu, sense cap dubte, de la falta d'aigua, i la conseqüència, segona

qüestió, que és el problema greu dels efectes dins el món del camp.

He de dir també, i he de donar la raó al Sr. Abril, que la modificació del Pla hidrològic, que havia obtingut un gran consens, no votat per unanimitat però un gran consens, canviar-lo és una falta important d'estratègia per a aquestes illes, i ara patim segons quines conseqüències. Nosaltres pensam que la situació hídrica té mala ferida i per això vàrem demanar a la presidenta, en una pregunta ara fa un mes, si podia garantir durant els mesos d'estiu que l'aigua potable arribàs a totes les illes, a tots els municipis i a totes les zones turístiques a través de les dessaladores, les reserves de què podíem disposar, i ens va dir que no, que no ho podia garantir, i així va ser publicat pels diaris. I no plou a bastament fa prou de mesos. I aquests motius ja basten per anunciar que nosaltres en principi, sense entrar en el passat ni en segones qüestions, nosaltres no veim malament del tot aquesta moció.

Però anem per parts. Fins al passat 11 de gener no es va anunciar al creació de la Comissió de seguiment entre l'administració i les organitzacions agràries per avaluar la sequera i determinar les mesures que fossin necessàries. Per a nosaltres feim un poc tard amb el Pla de sequera. De moment només es té un esborrany que contempla ajudes a ramaders amb animals en extensiu; donen un percentatge determinat d'ajudes que varien segons l'animal i que són limitades, perquè hi ha un màxim de doblers en aquest esborrany, que quan crides a l'oficina d'extensió agrària t'informen de com és aquest esborrany que s'ha d'aprovar definitivament, et van dient aquestes coses. Ara bé, ens preocupa la situació d'aquells beneficiaris que no tenen animals, que només tenen cereals; aquests no reben ajudes directes, és a dir, estam dient que per exemple en el Pla de Mallorca a molts de llocs no hi ha animals, no hi ha animals, són conreus de cereals purs i durs, i aquests en tot cas només tenen ajuda de bonificació als interessos per capital circulant o préstecs que puguin fer. Creim que això és un defecte que té aquest decret i s'hauria d'intentar corregir.

En aquest supòsit, com dic, el Govern només es compromet a subvencionar els interessos. En El Pi no volem que hi hagi subvenció als interessos, en El Pi pensam que l'ajuda hauria d'arribar als agricultors que no tenen animals; s'ha de fer bé per hectàrea o bé sufragant les llavors de la propera collita, però que també aqueixes llavors siguin les que tinguin els magatzems d'aquí, no sigui cosa que després els magatzems d'aquí no tinguin aquestes llavors. Perquè aquesta és una altra de les mancances que tenim a les Illes Balears, no tenim un banc de llavors, cap govern no l'ha fet i és el nostre fracàs. Hem de cercar aquest banc de llavors, perquè si un any, dos anys, dos tres anys seguits de sequera podrien dur perfectament a desaparèixer segons quines llavors totalment d'aquí, de les Illes Balears. Si volgués el Sr. Company i acceptàs una esmena, si ell volgués modificar el que ha fet, i també volgués afegir que proposam al Govern que creï un banc de llavors autòctones... No, però no està... No, a Menut hi ha les llavors de la Serra de Tramuntana, no hi ha el ciuró, no hi ha..., li ho dic jo, li ho dic jo, i si no..., cregui'm.

Segona qüestió. Parlam de sequera i parlam de pagesos, i és vera que això té un rerefons, com deia el Sr. Abril, que pareix

que hi ha amenaces de tractorades o no tractorades. Bé, jo el que propòs és el següent: que si aquest decret de sequera feim que arribi a tota la gent que realment està afectada, i que així com els que tenen animals en extensiva més o manco ho tenen resolt -a Menorca, per exemple, les vaques estan en extensiva, ho tenen resolt-, però en el Pla no ho tenen resolt, els que fan cereals no tenen l'ajuda que tenen els que tenen els animals, i en canvi és fonamental que l'any que ve es pugui tornar a sembrar; o pagam les llavors de futur o pagam per hectàrea un tant, que no serà el mateix que per animal, lògicament, però que també no ha nascut, el cereal no ha nascut, és mort, el Pla de Mallorca enguany no serà el que era cada any, no formarà part d'això.

Per mor d'això nosaltres, en allò que fa referència al primer, al segon punt i al quart votarem a favor, i el tercer, Sr. Company, no li votarem a favor, no li votarem a favor perquè creim que aquesta és una caparrudesa seva, és una equivocació colossal de la passada legislatura, és a dir, vostè va fer un canvi de Pla hidrològic i aquí té les conseqüències. Clar, vostè diu aprovar un pla de sequera tal com s'estableix en el Pla hidrològic; miri, jo amb el del Pla hidrològic no estic d'acord, nosaltres estam amb el punt 4, que és que el Parlament calculi de forma correcta els danys derivats de la sequera, perquè ara entenem que així com ho està fent el Govern, que està fent un esforç, no és del tot correcte perquè arribi a totes les pageses i a tots els pagesos de les Illes Balears, tinguin animals o no tinguin animals; en canvi del tercer punt és un punt al qual falta, per a mi, consistència, li falta totalment consistència.

Davant aquesta situació crec que valdria la pena, de futur, entendre -i ja sé que la moció no va per aquí però l'afecta-parlar un poc del que fa referència a la política agrària comunitària, perquè aquí el que està passant en el Govern balear, i d'això vostè, Sr. Company, en sap un poc, i jo crec que el Sr. Vicenç això ho havia d'haver denunciat ja més clar, vostè sap que es va canviar el sistema informàtic de la comunitat, vostè va ser un dels cinc o sis governs autonòmics que varen passar el nou programa que va fer el Ministeri d'Agricultura, un programa..., em pens que són sis en total, és a dir, hi ha comunitats en què governava el PP que no varen voler aquest programa, i el problema que tenen avui les pageses i els pagesos de Balears, el principal problema és aquest programa informàtic; és un programa que vàrem escoltar la ministra Tejerina per fer-la contenta i allò que varen fer és uns desgraciats totes les persones que van a les oficines d'extensió agrària, demanen allò que han de demanar i cada any el programa, com que ha canviat la política agrària, es varen haver de fer noves coses, ara estam pendents d'un programa que quan tenim un problema, ens hem de posar a la cua *on line* de Madrid, i aquest programa no té, n o té per on agafar-se. Parles amb qualsevol empleat d'agricultura, fins i tot n'hi ha qualcun que és polític del PP, de MÉS, del PSOE i et diuen clarament que és un desastre.

Avui, a les dades d'avui tenim més de mil ajudes sol·licitades l'any passat de la PAC que no han estat encara contestades, ajudes que segurament seran resoltes dins enguany i amb aquesta convocatòria nova d'ajudes que ara s'ha obert del nou període de la PAC 2016, si es resolen bé, també tendran l'ajuda del 2016, hi ha ajudes que són de 20.000 i 18.000 i 30.000 euros i en lloc de rebre'n una, n'hi donarem

dues i resultarà que aquest home a la seva declaració de renda haurà de sumar, perquè l'administració no va poder fer les feines l'any passat, el 25 i el 18 d'enguany, per tant, haurà de pagar molt més a Hisenda.

El problema real que tenim és que el Sr. Company, ho hauria de reconèixer, es va equivocar amb el sistema informàtic que se va agafar, amb el programa. A dia d'avui encara no poden introduir-se moltíssims qüestions, les mateixes que passaven el mes de maig, això és preocupar-te dels pagesos. La resta és comèdia, circ del carrer. Per això jo, Sr. Company, li don suport al primer punt, al segon i al quart. Però deixem-nos de circ, està en política vol dir sofrir i vostè amb aquest programa que va posar no va sofrir gens.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos... Perdoni, Sra. Ballester..., està equivocada el seguiment. Grup per Menorca la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Bon dia. Menorca existeix...

(Algunes rialles)

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Avui en aquesta cambra parlem de sequera. La Mediterrània es caracteritza per períodes de sequera que són cíclics i aquestes avui en dia s'han vist agreujades pel canvi climàtic. Aquestes situacions s'estan vivint arreu del món, amb casos molt extrems com pot ser el que succeeix a Austràlia. I ens hem de fer a la idea que la nostra manera de veure aquest recurs fonamental ha de canviar, no tindrem tota la que necessitem en un món cada vegada més poblat i més saquejat pel que fa als recursos naturals. Només ens queda una opció, prendre'n consciència. Les normes europees fa prop de 20 anys que estableixen que no es pot seguir responent a la demanda creixent, com si els recursos hídrics fossin inacabables, no ho són. En el nostre cas concret, el fet de ser illes, encara ens condiciona més perquè és a zones com la nostra on patirem amb més força els efectes del canvi climàtic.

A la interpel·lació de la qual surt aquesta moció, el conseller Vidal va desgranar els quatre grans eixos sobre els que s'està fent feina. U, revisió i aprovació d'un Pla de sequera. Dos, augmentar la disponibilitat dels recursos hídrics. Tres, gestió de la demanda, és a dir, les dessaladores. Quatre, la participació de la gent, és a dir, la seva conscienciació i és que és absolutament necessari fer un canvi de model de gestió de l'aigua. Senzillament és un bé escàs del qual tots en som responsables.

La moció que avui debatem no pot tenir el suport de MÉS per Menorca tal i com s'ha redactat. El manteniment de les instal·lacions hidràuliques, les que estan en ús evidentment, de la nostra comunitat ha estat gairebé nul. I dic les que estan en ús, perquè de tots és conegut que tenim dues dessaladores que s'han de posar en marxa, tot i que ja queda menys. Diferents

entitats ecologistes van fer una demanda col·lectiva davant Europa del Pla hidrològic de les Balears, aprovat el 2013, perquè incorre en l'incompliment de diferents aspectes de la Directiva marc de l'aigua, sobretot pel que fa als seus principis, aconseguir un bon estat químic i ecològic de les aigües superficials i químic i quantitatiu de les aigües subterrànies i una explotació sostenible del recurs.

Pel que fa al primer punt de la moció, que demana que es duguin a terme les actuacions que siguin necessàries per garantir el subministrament d'aigua potable en alta en els municipis de les Illes Balears durant aquest estiu, resulta impossible poder-lo garantir. La manca d'inversions i de finançament a la nostra comunitat ens ha dut a aquesta situació. Ara per ara, per poder garantir dit subministrament d'aigua potable, s'haurien de dur a terme obres per un valor al voltant dels 170 milions d'euros, amb la seva conseqüent tramitació, és a dir, dos o quatre anys. Però tot i reconèixer que és necessari millorar les nostres infraestructures, caldria abans optimitzar la gestió de l'oferta, com és fomentant la reutilització d'aigües residuals i millorar les instal·lacions de producció d'aigua dessalada i gestionar la demanda adequadament.

En el segon punt, tot i que el que es planteja és del tot necessari, el control de les pèrdues que es produeixen a la xarxa, el que es demana en aquest punt és inviable segons estableixen els estatuts del Consorci d'Aigües de les Illes Balears, tal i com ja s'ha comentat abans. Emperò és evident que cal treballar-hi de valent per evitar aquestes fugues. Segons dades del Govern, els trencaments en les canonades són les responsables de la pèrdua de fins el 27% del subministrament, quan el Pla hidrològic de Balears fixa en el 30% el percentatge màxim de pèrdues admissible. Recordem que Europa l'any 2008 marcava com a objectiu el 15%. Evidentment el Pla hidrològic s'ha de replantejar aquestes xifres i d'altres coses. Val a dir també que des de l'any 2011 no es fa cap campanya de conscienciació o comunicació de dades de caire ambiental, com pot ser la publicació de les fugues de la xarxa. Si volem la col·laboració de la ciutadania, cal donar-li la informació necessària perquè pugui prendre consciència.

El tercer punt demana que s'elabori un Pla de sequera, en el qual el Govern ja hi fa feina. De tota manera resulta sorprenent que només sigui una població que el tingui fet i és Maó, tal i com prescriu la legislació estatal i autonòmica per als nuclis de més de 20.000 habitants, tot i que a les Balears hi ha 12 municipis que superen aquesta població.

Pel que fa al darrer punt, s'ha constituït una comissió tècnica que està duent a terme el seguiment de la sequera. Aquesta comissió és el marc adequat dins el qual s'ha de seguir l'evolució de la sequera i s'han de veure quines són les mesures que a cada moment es van adoptant, sempre en contacte amb els sectors implicats.

Ens trobam davant un greu problema que anirà a més. Voldria compartir amb vostès uns punts molt interessants extrets de la jornada "La gestió de l'aigua a Menorca", on es va parlar de la necessitat d'una gestió integrada amb les adequades estratègies per atendre les demandes d'aigua amb els recursos disponibles. Preservació i millora de les fonts d'aigua, estalvi i ús suficient de l'aigua; regulació i emmagatzematge dels

recursos, embassaments i aqüífers; intercanvi i transferència entre usuaris; regeneració i reutilització de l'aigua. Aquest punt és fonamental, ja que ens pot proporcionar noves fonts de subministrament, amb el qual podríem reduir i substituir captacions, augmentar els usos actuals, i un altre punt molt important, possibilitant el vessament zero. És cert que tot açò genera una nova mentalitat, elaborar un producte en comptes de generar un residu i després dessalar.

Estam davant d'un repte fonamental per ara i per a les generacions futures, pensem ben bé com ho planificam, ens hi va molt.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, la Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias. Señoras y señores diputados, Sr. Biel Company. Desde Ciudadanos siempre hemos defendido e insistido en este parlamento que necesitamos una estrategia para todas las islas en todo lo que concierne a las infraestructuras del ciclo del agua, una estrategia con visión de futuro y coordinada entre todas las instituciones y soportada por la aportación de los ciudadanos para esta finalidad, que es el canon de saneamiento, que el Govern al final usa para gasto corriente y así lo constató la Sra. Cladera al Grupo Ciudadanos en una pregunta de control. De nada sirve ir poniendo parches hasta que aparece una situación de sequía que nos devuelve a la realidad de un clima mediterráneo, frente a quien inexplicablemente todavía no estamos preparados a pesar de conocer sus características y sus riesgos.

El problema de las fugas de agua en las redes de suministro de agua potable, donde hay municipios que pierden hasta un 50%, es un problema histórico. Lo preocupante es que de no ser por la amenaza de sequía seguramente el Sr. Conseller no se hubiera reunido de urgencia con los ayuntamientos para poner remedio, un remedio a medias, pues esta actuación no se tuvo en cuenta en los presupuestos.

Inaceptable es que no se pueda usar el agua depurada en actividades que consumen grandes cantidades por el hecho de que nuestras depuradoras carecen de tratamiento terciario que permita obtener un agua depurada óptima para su reutilización.

Balears necesita dejar de poner parches y empezar a invertir en soluciones correctas que permitan incrementar el recurso agua en acuíferos y embalses, tanto en calidad como en cantidad. Estaremos así preparados siempre para afrontar los períodos de bajas precipitaciones.

Hoy estamos en una situación de sequía con el agravante de que a final de diciembre el Govern elabora los presupuestos sin apartar una partida destinada a ser reserva de emergencia, una reserva de emergencia que requiere cualquier plan especial de

actuación en situaciones de alerta y eventual sequía, un plan que es de obligada elaboración, como así dice el Plan Hidrológico. En ese mes ya llevábamos desde setiembre con precipitaciones escasas y no se entiende que la Conselleria de Medio Ambiente no adoptara medidas presupuestarias para el caso de una posible sequía, una sequía que ya ha afectado de pleno al sector agrario y hace peligrar la viabilidad de las explotaciones agrarias, una sequía que si no se actúa con diligencia podría afectar al suministro de agua potable en temporada turística.

Así pues, estamos de acuerdo y nos parecen razonables los puntos de la moción donde se insta al Govern a realizar las actuaciones necesarias para garantizar el suministro de agua potable en alta en los municipios durante este verano; donde se insta al Govern a elaborar un plan de inversiones para evitar fugas en el suministro de agua potable coordinado a través del Consorcio de Agua de las Islas Baleares.

Desde Ciudadanos siempre hemos apostado por la necesidad de una alta coordinación entre las tres instituciones en lo referente a la inversión en infraestructura hidráulica, coordinación que permite este órgano donde están representadas todas las instituciones de la comunidad autónoma, pero antes se tendrían que cambiar sus finalidades pues se excluye expresamente en este consorcio el arreglo de las redes de distribución.

También apoyamos instar al Govern en aprobar un plan especial de actuación en situaciones de alerta y eventual sequía, tal como establece el artículo 113 del Plan Hidrológico de 2015, y a nuestro entender debería incluir obligatoriamente en los presupuestos de la comunidad que siempre se tuviera en cuenta una partida de emergencia por si se presenta un año de sequía con una cantidad estimada suficiente.

Y cuarto, y muy importante, también apoyaremos, por las nefastas consecuencias que comportaría para el sector agrario de no realizarse, instar al Govern a calcular de forma correcta los daños derivados de la sequía que han afectado a las explotaciones agrarias para establecer las ayudas suficientes y que lleguen con rapidez.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Limones, per un temps de deu minuts.

LA SRA. LIMONES I COSTA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores diputados y diputadas. El cambio climático a nivel global, la escasez de lluvias, el estado de las instalaciones, la falta de infraestructuras hídricas, el aumento de población sobre todo en los meses de verano y la presión que ésta ejerce sobre los recursos hídricos de nuestras islas y la sobreexplotación de los acuíferos son algunos de los factores que nos han llevado a una situación de sequía en Baleares, que, por ejemplo, en la isla de Ibiza puede considerarse como uno de los principales

problemas que tenemos y como uno de los que más nos preocupa.

Los datos pluviométricos del último trimestre de 2015 nos indican que en la isla de Mallorca llovió un 71% menos, en Menorca un 50% menos o en Ibiza un 12% menos de la media de los últimos treinta años, datos que nos sitúan en una posición de alerta ya que sólo en la isla de Menorca los acuíferos han podido aguantar esta situación.

En cuanto a la situación de los acuíferos hay que recordar que en los últimos años se ha llevado a cabo una mala utilización de los recursos hídricos sin basarse en ninguna planificación. En los últimos cuatro años se han explotado los recursos naturales, como embalses y acuíferos, y se han abandonado las fuentes alternativas, esto ha llevado en ocasiones a la salinización de los acuíferos provocando que falte agua o provocando que su calidad no sea buena por presencia de sulfatos o por el estado de los embalses.

Además, esta mala gestión de los recursos hídricos durante la pasada legislatura ha ocasionado que el volumen de almacenamiento de agua en nuestros acuíferos esté en torno al 50, 60% de su capacidad de almacenamiento y que sólo el de Menorca se esté recuperando con un mínimo del 9%.

La falta de gestión en oferta, tanto en oferta como en demanda, durante la legislatura anterior es también otro de los factores que ha repercutido en que la situación de prealerta por sequía sea cada vez más preocupante y más grave. Un ejemplo de las consecuencias de esta falta de gestión durante la pasada legislatura lo tenemos en la isla de Ibiza, en la que llevamos tres inviernos en situación de prealerta por sequía y más de dos en sequía meteorológica. De estos tres años, en los que dos gobernaba el Partido Popular que no hizo ningún tipo de gestión al respecto, falta de gestión y de planificación que ha derivado en acrecentar esta situación que cada día se intensifica y se hace más grave.

En definitiva, nuestras islas están en una situación en la que si no empezamos a hacer actuaciones para minimizar seriamente los impactos negativos que derivan de una situación de sequía la situación a futuro podría volverse muy complicada por la escasez de los recursos hídricos. Para trabajar desde ella en minimizar esta situación el Govern está haciendo una gestión transversal para hacer frente a la prealerta de sequía hidrológica y a la sequía agraria que afecta especialmente a los pastos de los animales. Para hacer frente a esta situación se llevarán a cabo actuaciones por valor de 12,7 millones de euros.

Una buena planificación por parte del Govern para la utilización preferentemente de recursos no convencionales como las aguas pluviales, las aguas depuradas y las aguas desaladas, por ejemplo, para llevar a cabo planes de regadío o de inyección de agua en acuíferos, junto con otras medidas muy importantes como la colaboración con consejos y ayuntamientos para realizar campañas de concienciación a la ciudadanía sobre la importancia de ahorrar agua y no perderla en la red, políticas para evitar las fugas que son importantes y necesarias de corregir en prácticamente todos los municipios de Baleares o la posibilidad de empezar a estudiar y plantearse el

traspaso de las competencias en esta materia a los diferentes consejos para que cada isla pueda gestionar sus propios recursos hídricos, son medidas que nosotros entendemos como parte de la solución a los problemas de sequía que sufren nuestras islas y que este gobierno ya se encuentra trabajando en ello.

En cuanto a la moción lo que plantean, en el punto 1 el Partido Popular plantea, como ya les he recordado anteriormente, la gestión hidrológica de la pasada legislatura ha sido, ha dejado los acuíferos en mal estado y su agua se necesita para complementarla con la desalada durante la época seca y con gran presión demográfica como es la temporada alta, se puede garantizar el suministro allí donde haya abastecimiento en alta, pero en el resto donde las infraestructuras no se han hecho, no. Es imposible garantizar agua en alta a todos los municipios de las islas.

Las plantas de Santa Eulalia y Ciudadela no están conectadas a sus núcleos respectivos ya que esta situación que se dilata desde 2011 se ha resuelto hace pocos días y aún está pendiente del acto formal de entrega de las desaladoras al Govern. Se prevé que este verano el agua desalada en alta llegue a parte del municipio de Sant Josep y también se pueden poner en marcha las desaladoras de Santa Eulalia y Ciudadela conectadas con algunos núcleos, no los principales. Pero para poder garantizar el suministro de agua potable en alta en todos los municipios de todas las islas se deberían llevar a cabo obras por un valor de alrededor de unos 170 millones de euros y se requiere un tiempo de tramitación de entre dos y cuatro años, lo que hace imposible que este suministro se pueda realizar para este verano, tal y como proponen en el punto 1 de su moción.

Consideramos que trabajando para optimizar la gestión de la oferta fomentando la reutilización de aguas residuales, mejorando las instalaciones de producción de agua desalada y gestionando la demanda adecuadamente el Govern puede alcanzar objetivos realistas dentro de esta legislatura y siempre que haya un compromiso de consumo por parte de los municipios afectados.

Respecto al punto 2 he de decir que el Partido Popular en la anterior legislatura se encargó de fusionar los 23 consorcios de agua anteriores en uno solo que no llevó a cabo ninguna actuación excepto pagos de deudas. Pues bien, los estatutos de este consorcio prevén como finalidad fundamental la ejecución de instalaciones para suministro de agua potable en los núcleos exceptuando expresamente las redes de distribución. Por tanto entendemos que lo que se propone en el punto 2 de esta moción no puede realizarse desde el Consorcio de Aguas. Es cierto que el problema de fugas de agua a través de la red es importante, pero desde muchos ayuntamientos ya se han puesto a trabajar para solucionar estos problemas, y pondré como ejemplo al Ayuntamiento de San Josep en Ibiza, y además, como ya he indicado antes, el Govern tiene previsto trabajar también para solucionar estas fugas.

En cuanto al punto 3 de la moción, que plantea aprobar el Plan de sequía, quiero recordarle que al comienzo de esta legislatura este govern aprobó el Plan hidrológico, del que ustedes eliminaron el Plan de sequía elaborado por el anterior

gobierno del pacto, que era una herramienta de gestión muy necesaria con la que ahora no podemos contar. Este plan hidrológico se aprobó para evitar sanciones de la Unión Europea y retirada de fondos, y se aprobó a la vez que se anunció su revisión aprobada en Consejo de Gobierno y teniendo en cuenta que la Comisión Europea hizo un informe con una mención especial sobre las deficiencias detectadas en el plan de las Islas Baleares. El Govern ya está trabajando para incorporar el Plan de sequía, y está previsto que sus contenidos se incorporen al Plan hidrológico, que actualmente se encuentra en revisión, es decir, desde el Govern ya se está trabajando en lo que ustedes plantean en el punto 3 de su moción.

Por último, sobre el punto 4, quiero decir que consideramos que es evidente que si calculáramos de forma correcta los daños derivados de la sequía y que han afectado a las explotaciones agrarias esta cuantificación sería muy elevada y nunca tendríamos presupuesto suficiente si no nos situáramos en unos volúmenes de ayudas enormes, además de que este volumen de ayudas crecería exponencialmente con la situación de sequía y falta de lluvia que año tras año se está agravando. En este sentido cabe destacar que el Govern ya está tomando medidas oportunas y lo está haciendo en diálogo con el sector.

Consideramos que se debe trabajar en la línea en la que se está haciendo ya, consideramos que el Govern está trabajando en la medida de sus posibilidades para minimizar los efectos de la sequía, garantizar los retrasos históricos en la mejora del mantenimiento y la construcción de las infraestructuras hídricas, concienciar a la ciudadanía de la importancia de ahorrar agua y en buscar formas de reutilización de agua desalada para favorecer el descanso y evitar la sobreexplotación de los acuíferos. Por todo esto desde el Grupo Parlamentario Socialista no daremos apoyo a ninguno de los puntos presentados en su moción.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Correspon ara la intervenció del grup parlamentari proposant per fixar posició i assenyalar si accepta qualque esmena, que s'ha retirada la que hi havia. Moltes gràcies.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, contestaré un poquet les quatre coses que hi ha. *Ha llegado Podemos*, és a dir, el Sr. Aitor no sé on era, no sé on ha caigut, on ha deixat de caure i tal, és a dir, vostè no va llegir res de veure què vaig fer jo per les dessaladores de Ciutadella i de Santa Eulàlia? On era vostè?, o va caure i ha travelat?, li ha fugit la memòria?, què li ha passat? És a dir, ara arriba vostè, a més arriba amb un paper escrit; el seu cap, Pablo Iglesias, li hauria dit: no ha de venir amb els papers escrits, aquí, ha de venir a debatre, clar, i jo li ho he girat i he dit: podem fer una PNL quan vulgui vostè de tot el cànon de sanejament, i l'ha aplegat amb el peu canviat i no ha sabut esquivar, ai!, ai!, i ha hagut de continuar llegint el que duia escrit. L'he defraudat. No, vostè m'ha defraudat a mi, que per ser de Podemos m'imaginava que feien el mateix que el Sr.

Pablo Iglesias, i és venir aquí a debatre. Quatre notes, un guió i tal, però no llegir les quatre coses que vostè deia de ca seva, i ara quan li canvien el guió no sap vostè per on han de prendre. És un problema.

Però escolti, és perquè s'ho faci mirar, Sr. Morrás, perquè s'ho faci mirar, que digui que jo no vaig fer res amb la dessaladora de Santa Eulàlia. Perdoni, les discussions més grosses que hi va haver, i avui es recepciona..., fa un parell de setmanes que es varen recepcionar tècnicament la dessaladora de Santa Eulàlia i la de Ciutadella, és perquè aquest quan era conseller es va plantar al ministeri i va dir: no vull admetre els sobrecosts de les dessaladores, no els vull admetre, perquè si no vostès, ciutadans d'Eivissa, havien de pagar molt més per l'aigua...

(Remor de veus)

...i els ciutadans de Menorca el mateix.

I ara recull el profit aquest govern, que és ben normal, perquè ha vingut així i em pareix estupend, em pareix extraordinari, però no em vengui a contar quins eren els sobrecosts perquè els sé perfectament, i perquè vostè com a ciutadà d'Eivissa no hagués de pagar l'aigua més cara vàrem plantar cara al ministeri, i ara veurem com es resol, perquè no està resolt això, eh?; el compromís era d'Arias Cañete amb el que en aquells moments era el conseller, que era jo, i aquell va ser el compromís, de dur-ho; nosaltres vàrem dir: no ho recepcionam, i el ministeri va haver d'emprendre un xoc amb les concessionàries. Per tant és un poquet... Que em digui que això té a veure amb *vaciado de personal Recursos Hídricos*, escolti, Sr. Morrás, no s'escolti aquell guru que tenen per allà, que ara n'hi parlaré, del guru, també, al Sr. Abril, que és amb qui parla.

Falta de manteniment de la dessaladora de Palma; escolti, li ho vaig dir l'altre dia, no escolta: les sis línies de Palma, les sis línies de la dessaladora de Palma estaven ben mantingudes i a posta estan en funcionament, i n'hi havia tres que el Sr. Abril era director general i ja les va entregar que no funcionaven, i nosaltres no tenguérem sequera ni teníem doblers i allà estaven. Però que el Sr. Abril vengui i em digui "hem hagut de fer un sobreesforç per posar en marxa les tres línies...", no llegeix ni els pressuposts seus, el Sr. Abril no llegeix ni els seus pressuposts, perquè resulta que en els pressuposts d'aquesta comunitat autònoma de 2016 diu que han posat doblers per a les tres línies. Vostè és un mentider, Sr. Abril, ja no està al nivell que estava, no hi està, vostè ja està un poc sobrat, ara, Sr. Abril, ara ja ens hem llevat les camisetes i ja està, eh?

(Remor de veus)

Home, Sr. Abril!, almenys llegeixi el pressupost de la seva conselleria!, que ho du, que ja està en els pressuposts allò de modificar les tres línies, i vostè té la barra de venir aquí a dir-me això? Almenys un poquet de nivell, Sr. Abril, que vostè el té, només ha de fer feina, vostè, el nivell, el té, el que ha de fer és mirar-s'ho. Com pot venir aquí a dir-me...?, ho du als pressuposts i ha hagut de fer un sobreesforç. Venga, per favor!

Bé, el que deia al senyor de Podemos, han arribat Podemos, s'ha inventat la pólvora, ara tot és fenomenal. Bé, tanta sort que han arribat vostès.

Clar, que em digui també el Sr. Abril que tenc una màquina de fer pous, que jo ja la vaig trobar dins un terreny de Campos, que vostè també me la hi va deixar, que va costar 600.000 euros del seu guru -sap a qui em referesc-, el seu guru que li conta aqueixes coses va comprar una màquina de fer pous que ha fet tres o quatre pous en tota la història i va costar 600.000 euros a tots els ciutadans de les Balears, i una "fragoneta" d'aquelles de *Los hombres de Harrelson*, eh?...

(Algunes rialles i remor de veus)

...de 240.000 euros. Això va comprar el seu guru, el que li infla les xeremies, i ve aquí a parlar de temes d'aigua. 600.000 la màquina de fer pous i 240.000 la furgoneta. Sr. Abril, quina poca vergonya que vostè em tregui això, que és el culpable que això es compràs, per favor!

I que em digui allò del Pla hidrològic de 2011... Escolti, vostè ho sap, el que va passar: no hi va haver exposició pública. El Pla hidrològic, que vostès varen convocar el Consell Balear de l'Aigua el divendres per al dilluns, que això els d'esquerres ho podeu fer perquè és democràcia i no passa res, això ho fèssim nosaltres ens tancaríem de per tot, però no, el divendres varen convocar el Consell Balear de l'Aigua per al dilluns -això està escrit- per aprovar un pla hidrològic que havien modificat, que el que havien publicat eren tres annexos i vostès en presentaren dotze, que duia 140 articles i va acabar amb 300, un desastre!, i jo l'hi vaig mostrar, assegut en aquella cadira, l'hi vaig mostrar aquí quan vostè estava amb les camisetes. Per tant, per favor, Sr. Abril, un poc de seriositat sí que n'hem de tenir.

La més..., la Sra. Limones té això, i vaig acabant, la Sra. Limones ho ha dit amb el càlcul de danys: "*Serian muy elevados si se calculara de forma correcta*". Efectivament, és el que jo vaig dir al conseller: calculau els danys bé i després digueu el que teniu; és clar que serien molt més elevats del que ell calculava, això és el que estàvem analitzant.

Però com que acabam, només vull dir al Sr. Font que el programa informàtic costava 3 milions d'euros cada any a aqueixa comunitat autònoma, i en Cañete, n'Arias Cañete va dir: vos vull fer un programa informàtic a totes les comunitats autònomes que vulgueu per uns 100.000 euros, que és el que costa aquí. Escolti, Castella-Lleó té el mateix programa i ha pagat el 85%, i ahir vespre la ministra va dir al nostre conseller, ahir vespre li va dir això: "Navarra també ha pagat el 85%, i Balears anava amb els capdavanters". No és un problema del cotxe, és un problema del xofer, Sr. Font. I després també li he de dir que l'ajuda que vostè diu que hi ha 300.000 euros, és vera que el Govern ja hi ha posat 300.000 euros...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Company, ha d'anar acabant.

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

Vaig acabant. ...hi ha posat 300.000 euros per a ajudes de llavors per als cereals, és a dir, hi són, i crec que han dit que més endavant si hi ha danys als cereals també ho aniran mirant.

Vaig acabant. L'únic que jo crec que avui és molt greu és que el missatge que ens envien des d'aquí és que no hi ha aigua per a l'estiu i això és molt greu.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Company, accepta la votació separada del punt 3? Sí.

Procedim a la votació del punt 3. Votam.

Vots a favor 17, vots en contra 29, abstencions 3.

Queda rebutjat el punt 3.

Votam els punts 1, 2 i 4. Votam.

Vots a favor 20, vots en contra 29.

Queda rebutjada la moció.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8426/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Socialista i Podem Illes Balears, de modificació de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, del règim especial de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8426/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Socialista i Podem Illes Balears, de modificació de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, del règim especial de les Illes Balears.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern.

LA SRA. SECRETÀRIA:

"Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei de modificació de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, del règim especial de les Illes Balears, RGE núm. 8426/2015.

El Consell de Govern, a proposta del conseller de Presidència, adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'article 131.3 en relació amb l'article 185.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei de

modificació de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, del règim especial de les Illes Balears, RGE núm. 8426/2015.

Segon. Manifestar igualment en consideració al que estableixen els mateixos articles del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears en la tramitació de la proposició de la llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns."

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa amb l'ordre que han signat l'escrit RGE núm. 8426/15. Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. El transport aeri i marítim és una qüestió vital per a una comunitat com la nostra feta d'illes. I tan evident és açò, com evident és que a dia d'avui aquesta evidència no s'ha traduït en unes connexions, en unes freqüències i en uns preus que responguin a la nostra realitat pluriinsular.

A les Illes Balears demanam la tarifa plana de 30 euros i la demanam perquè és just i si l'AVE ha arribat a La Meca -com ho ha fet-, la tarifa planta haurà d'arribar a les Illes Balears. Efectivament, tots sabem que sense un bon transport aeri i marítim, tenim un futur ruïnós, que és com dir que no tenim futur. Aquesta, sense cap mena de dubte, és una qüestió d'estat, és una qüestió de primer ordre, però també és una qüestió on l'Estat, el central ara, hi ha de posar sentit d'estat, voluntat i recursos. Els mateixos recursos, voluntat i sentit d'estat que l'han portat a destinar més de 50.000 milions d'euros per construir 2.600 quilòmetres de via per a trens d'alta velocitat i connectar ciutats, que ja hi estan connectades per carretera, per autopista, en tren o avió; un cost que ens dóna una proporció molt il·lustrativa de l'esforç estatal per evitar que la "illeïtat" de les Illes Balears esdevengui aïllament. I quina és aquesta evidència? L'aportació anual de l'Estat que fa possible el descompte de resident, del 50% ara, suposa l'aportació equivalent al cost de 2,2 quilòmetres d'AVE. Açò és el que aporta l'Estat a aquesta comunitat autònoma, 2,2 quilòmetres d'AVE és el 50% de descompte de resident.

La solució a la falta de connectivitat aèria i marítima no la pot aportar el mercat. Les illes no podem estar sotmeses a les estratègies comercials de les aerolínies o de companyies marítimes, sinó que ha de primer l'interès general. La solució l'ha d'aportar la política, la intervenció pública és imprescindible i les institucions europees ja han orientat en aquest sentit, quins són els mecanismes, les fórmules possibles per aplicar, per salvar de l'aïllament els territoris insulars. En tenim múltiples exemples arreu d'Europa i ben a prop també, a Sardenya, Còrsega, Malta, Sicília; a tota Europa s'aplica la declaració de servei públic i els estats hi aporten els recursos suficients per fer efectiva la fórmula d'OSP més adequada en cada cas.

Conscients d'açò, la setmana passada aquest parlament va aprovar per unanimitat una resolució instant el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears, a impulsar un nou REB que reculli amb mesures concretes i amb un fons de finançament específic, el mandat del Tractat de la Unió Europea, de la Constitució Espanyola, de l'Estatut d'Autonomia, de compensar i corregir els efectes negatius de la insularitat. Efectivament, la Constitució Espanyola reconeix el fet insular. Efectivament, al Tractat de la Unió Europea i amb la modificació del 97 a Amsterdam, s'inclouen les regions insulars, de les quals es diu que pateixen desavantatges estructurals vinculats al seu caràcter insular i demana que els estats prenguin mesures específiques a favor d'aquestes regions, en vista d'integrar-les millor en el mercat interior en condicions equitatives.

Aquí, com expressió d'aquest mandat, la Llei de règim especial de 1998, a l'article 4 estableix que els ciutadans residents de les Illes Balears, a aquests ciutadans, se'ls aplicarà una reducció de les tarifes del servei de transport marítim i aeri, però també és cert que aquest article i aquesta voluntat va quedar expressada la setmana passada en forma d'unanimitat, jo diria que política, però també social, en relació amb aquest article, en relació amb l'article 4 del REB, que estableix el sistema de bonificació per residència, que avui hem de dir que és ineficient, que és ineficaç i que és insuficient. I aquesta unanimitat es va posar de nou de manifest, com deia la setmana passada, quan es van recollir diverses mesures per al nou REB, com per exemple el 50% o el 89% per al descompte de resident a càrrec de l'Estat en el transport marítim, el 89% per a Formentera; l'aplicació extensiva del descompte de resident al transport marítim als vehicles dels residents que viatgen; el transport de residus entre Formentera i Eivissa, etc., i també la tarifa plana en el transport aeri entre illes.

Així idò -torn dir-, tenim unanimitat entorn a un nou REB i entorn a una tarifa plana. Tenim un govern que fa feina en aquest sentit i que negocia amb l'Estat mesures per desenvolupar aspectes, mesures del REB vigent. Però no podem oblidar d'on venim. Venim d'un règim econòmic i fiscal que es va quedar en règim especial balear. Venim d'un REB que no contempla un fons propi i que no inclou mesures efectives per contrarestar la insularitat, ni inclou tampoc mesures fiscals. I tampoc no podem oblidar que venim d'intents reiterats i desesperats per canviar el sistema de bonificació per residència, pel sistema de tarifa màxima universal de 30 euros, diguem-li tarifa plana, als vols entre illes.

Així idò, hem de fer feina per a un nou REB, o millor dit, per a un règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears. Però aquesta tasca no és incompatible amb una acció legislativa de modificació puntual per fer front a un gran repte històric com és la tarifa plana. Una modificació puntual diferenciada, però integrada en la modificació total del REB, està plenament justificada d'acord amb tres idees: a la urgència, a l'oportunitat i a la unanimitat.

Els estudis i els ciutadans ens diuen que és urgent i ens diuen que els trajectes... perdó, i ens diuen trajectes interinsulars que en aquest moment és del 50% sense... perdó, m'he equivocat... i ens diuen que és urgent i ens diuen també que és una necessitat a resoldre amb el menor temps possible.

També ens diuen que hi ha unanimitat, la tenim expressada, hi és socialment, hi és políticament. I aquesta unanimitat s'ha de reflectir avui amb un acord, jo diria, també unànime.

Tenim una situació, jo diria, d'oportunitat històrica i també tenim una situació d'oportunitat, a les quals després em referiré, de context en el qual és idoni, és oportú tirar endavant aquesta iniciativa.

Però, per què defensam una tarifa màxima i universal de 30 euros que és el que avui bàsicament amb la modificació que presentam de l'article 4 de l'actual REB proposam? Creim que és necessària perquè el model de descompte de resident -com deia- s'ha demostrat ineficaç, ineficient i insuficient per garantir uns preus accessibles per a tothom; ineficaç perquè l'objectiu era tenir freqüències i horaris adequats i preus assequibles, i açò no s'ha aconseguit; ineficient perquè amb més recursos públics que mai aportats per l'Estat des del 2003 els resultats no han millorat; i insuficient perquè sense l'aplicació de la universalitat a unes tarifes accessibles per als residents i no residents ofegam l'activitat turística.

En aquests moments tenim un sistema tarifari basat en les tarifes de referència i en l'aplicació dels descomptes percentuals en la població resident, que actualment és del 50%, però que, com tothom sap, va ser en el 2003 del 33%, el 2005 del 45 i a partir del 2007 del 50%, un descompte que s'ha aplicat independentment de les OSP, insistisc, i que no ha aconseguit abaratir els preus dels bitllets perquè a mesura que augmentava el descompte de resident augmentava el preu del bitllet i, a més, ho feia a un ritme molt superior que l'IPC, anul·lant així completament la millora aconseguida. Açò sí, l'Estat aporta més recursos i les companyies engoleixen més fons de l'erari públic, però els protagonistes, els ciutadans, d'aquesta història segueixen igual.

El raonament és molt elemental, si es fan descomptes importants per als residents, però açò fa pujar el bitllet d'avió i aquest resulta més car per als visitants la gent no es desplaçarà entre illes quan vengui a visitar-nos.

L'actual sistema és, com deia, ineficient i ineficaç perquè no estimula l'aplicació de tarifes reduïdes, al contrari, la companyia que redueix tarifes pateix també una disminució de l'aportació pública en el mateix percentatge. És insuficient i amb molts de dèficits, un vol Menorca-Palma val una mitjana de 85 euros, un de Gran Canàries a Tenerife 60 euros. Segons l'estudi de la Fundació Universitària de Bages, les tarifes de l'OSP entre illes són de les més cares de tots els territoris insulars. També, insistisc, és insuficient perquè afecta directament, beneficiosament, només els residents, però que indirectament els perjudica en la mesura que els elevats preus per als no residents ofega l'economia i especialment el principal motor que és el turisme.

Avui a un menorquí un viatge d'anada i tornada a Mallorca li costa entre 55, 64 euros si fa dues nits i amb la tarifa que no admet canvis a 117,64 euros de màxim OSP i descompte de resident. A un no resident li pot costar més de 200 euros.

En segon lloc, volem una tarifa màxima de 30 euros perquè és la proposta que té el suport de la societat civil organitzada,

la Plataforma del Transport Aeri de Menorca, i també d'Eivissa, el Cercle d'Economia i multitud d'institucions. També les institucions públiques, aquest parlament reiterades vegades, tot i que durant el mandat anterior, és veritat, hi va haver pronunciaments que no varen ser o no es varen fer amb unanimitat. També del Consell Insular de Menorca, d'abans i de després. També del Govern de les Illes Balears, des de Jaume Matas i Mabel Cabrer, amb el parèntesi de José Ramón Bauzá, sempre s'ha pronunciat a favor d'aquesta tarifa. També l'empresariat, també PIME, també CAEB i fins i tot, jo diria que n'és un defensor, Álvaro Middelmann que diu que l'OSP és una solució temporal, però que la solució definitiva és la tarifa plana.

En tercer lloc, perquè té l'aval jurídic no només del Ministeri de Foment sinó també de les mateixes institucions d'aquesta comunitat autònoma. El 2007, precisament, el Govern de Jaume Matas va elevar al Consell de Ministres una modificació de l'OSP amb tarifes màximes i que establia, per exemple, un Menorca-Mallorca entre 28 i 30 euros, entre Eivissa i Mallorca exactament igual i Menorca-Eivissa entre 34 i 36 euros. Per causes que encara desconeixem, i avui tal vegada algú ho podrà explicar, aquesta proposta que eliminava l'aplicació de les bonificacions als residents i introduïa la tarifa plana no fou aprovada.

La tarifa plana és una realitat, ho és arreu d'Europa i ho és fins i tot a l'Estat espanyol, basta mirar Renfe. La tarifa plana de Renfe, Renfe Spain Pass, és una tarifa plana. La tarifa plana és avui una realitat.

En quart lloc, la reclamam perquè universalitza la connectivitat aèria i l'equipara amb el bitllet de bus o d'AVE, si volen, que paga qualsevol viatger independentment de la seva residència. A un ciutadà que viatja en bus o en AVE no se li demana si és resident o no és resident, és el transport universal per a tothom.

Volem una tarifa màxima de 30 euros perquè la mobilitat aèria ha de ser un dret real i efectiu per als insulars com a garantia d'igualtat d'oportunitats.

Volem una tarifa màxima de 30 euros, en sisè lloc, perquè el nostre desenvolupament econòmic i social com a país passa inevitablement per rompre amb les barreres que ens aïllen i que ens ofeguen.

I en setè lloc, la volem perquè és una competència i un deure de l'Estat respecte dels territoris insulars i pluriinsulars vetllar per l'equitat i la igualtat d'oportunitats entre els territoris. En aquest sentit, en aquest punt, voldria fer referència a aquelles oportunitats de context que deia que eren importants tenir en compte avui, no som els únics que plantejam la tarifa plana, també des de les Canàries, des de Hierro, en el Congrés de Diputats, a les Corts Generals, també han traslladat la proposta de la tarifa plana, coincidirem en el Congrés de Diputats amb la proposta de modificar el sistema de bonificació en la tarifa plana, és un moment excel·lent per fer pinya i aconseguir aquesta fita històrica.

En vuitè lloc, volem una tarifa plana, volem una tarifa màxima de 30 euros, perquè fan falta molts pocs milions, 10

milions d'euros, que s'han d'afegir als 15 milions que ara es destinen al sistema de bonificació del 50% per residència. L'Estat destina en aquests moments, com deia, uns 80 milions d'euros en el descompte de resident dels quals uns 15 van als vols entre illes, amb 10 milions més és possible tenir una tarifa plana de 30 milions. I açò no fa falta que ho diguem nosaltres, els grups parlamentaris, tenim institucions, el Consell Insular de Menorca, que així ho va posar de manifest.

En novè lloc, volem aquesta tarifa plana perquè amb els beneficis que generen els aeroports de les Illes, uns 220 milions d'euros el 2015, es poden, es podrien pagar moltes tarifes planes de 30 euros. És una proposta, és una reivindicació justa.

I finalment, en desè lloc, perquè l'Estat té els recursos per fer-ho possible que ara destinen a altres prioritats, basta veure el pressupost general de l'Estat de 2016 que preveu gastar 605,4 milions d'euros en OSP de serveis ferroviaris, moltes d'elles, a més, bonificades, i 5.460 milions en inversions ferroviàries de les quals 3.679 milions van destinats a l'AVE. Només demanam 2,2 quilòmetres d'AVE per tenir allò que creim que és just: una tarifa plana.

En definitiva, no hi ha impediments legals ni econòmics i en canvi hi ha imperatius jurídics derivats de drets fonamentals, constitucional, Estatut d'Autonomia, també la normativa europea ens empara, tot depèn...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, hauria d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... tot depèn de la voluntat política i de la fortalesa com a país de reivindicar una qüestió que és justa i urgent per a Menorca, per a Eivissa, per a Formentera i per a Mallorca, per a les Illes. Necessitam la tarifa màxima entre illes de 30 euros perquè l'economia i el país s'enlairin. En definitiva, ho tornarem dir: el nostre AVE és l'avió, aquest parlament avui així s'ha de pronunciar, esperem que ho faci.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com ha dit ja el company i amb aquesta magnífica, crec, defensa d'aquesta proposició de llei, difícil afegir moltes coses, però bé, tornam ser aquí per parlar d'aquest règim especial en una qüestió tan fonamental, com ja vàrem debatre la setmana passada, que és el transport marítim i aeri, però crec que aquesta vegada té un fet diferencial, som aquí perquè el Parlament faci una passa de gegant, no?, per anar a Madrid a defensar realment aquesta tarifa plana. Això és crec que la diferència fonamental del que vàrem defensar la

setmana passada i crec que, aquesta passa de gegant, entre tots la podem fer i crec que la societat ens ho demanda.

La unanimitat de què vàrem... la setmana passada per precisament tractar (...) modificacions del REB en temes de transport crec que ens dóna aquesta força i realment... volia insistir de totes maneres en el que ja vaig dir: crec que no hem de veure el REB, hem de començar a canviar el xip que tenim dins el cap i no hem de veure el REB com a una cosa que demanam, com a un caprici, com a una voluntat política, sinó com un dret que realment ens reconeix la Constitució i que, per tant, nosaltres mateixos ens ho hem de creure i això és el que hem de transmetre i hem de fer percebre a la societat que ens envolta perquè aquest clam sigui de tothom, de tota la societat civil que ens envolta.

Ja s'ha explicat, la Constitució reclama que aquest dret que tenim com insulars és un fet de solidaritat, per tant, nosaltres que som..., que se'ns obliga a ser tan solidaris amb la resta i cap a l'exterior, hipersolidaris diria jo, crec que és el moment com ja vaig dir la setmana passada que també es mostri aquesta solidaritat cap a les nostres illes, sobretot si considerem aquest dèficit fiscal que patim i que empobreix els nostres serveis públics, que està empobrint la nostra societat i que ens impedeix precisament dur a terme moltes de les propostes socials, moltes de les propostes educatives, moltes de les propostes en sanitat que aquí cada dia debatem i cada dia reclamam i crec que ens hi posàriem molt d'acord.

De fet, el tema és aquest, han passat els anys i realment després d'aquests set anys que ens donava l'Estatut, al final no hem aconseguit aquest nou REB i el REB que tenim no ens serveix, ens insuficient i realment demanda un canvi. Després de quaranta anys de Constitució crec que és el moment que no passem un any més sense que es resolgui aquesta situació i aquesta primera passa, com deim, d'anar a Madrid a exigir aquesta tarifa plana i universal és un bon moment per posar-ho damunt la taula, com ha dit el company, i perquè creim que és d'alguna manera el tema del transport aeri un dels principals desavantatges que tenim els ciutadans de totes les Illes Balears, sobretot els que pateixen la doble i triple insularitat com és Menorca, Eivissa i Formentera.

Està clar que en el desplaçament de persones per via aèria, marítima cap a la península en aquest moment l'Estat només ha reconegut... o sigui, el cost de l'estudi de la Universitat... diuen que aquests costos s'estimen en devers 335 milions d'euros, no?, que costa als ciutadans; en canvi, l'Estat només hi posa màxim 81 milions, diguem, per a aquest descompte de resident que inclou també, com ha dit, el tema d'interilles, el tema de desplaçament a la península, etc., tan sigui en declaracions d'obligacions de servei públic com fora d'aquestes obligacions de servei públic.

Per tant, és el moment, en l'Estat ara s'està conformant un nou govern, esperem, molts dels partits que són aquí, en aquesta cambra, tenen representació allà, és el moment que es posi damunt l'agenda política i que es prioritzi aquest tema perquè realment no hi ha un debat sobre aquest tema, però tots sabem aquí que el tema de finançament i el tema del nou REB és un tema molt important per a aquestes illes i per al seu, diguem, no tan sols creixement econòmic, sinó quasi, diria jo,

per a la seva supervivència, tant en l'àmbit social com econòmic.

El que està clar és que avui dia és més fàcil o és més barat volar a la península, a qualsevol ciutat d'Europa, quasi, que volar a la resta d'illes, surt més barat. Per tant, la demanda d'aquesta tarifa plana per al transport aeri en una tarifa plana universal de 30 euros ja és un dret de la mobilitat, és un dret, diguem, de cohesió territorial que actua de factor de compensació d'aquesta realitat insular i que a més ens la reconeix la Constitució però que no s'ha fet encara real la seva solidaritat cap a nosaltres.

Aquest descompte de resident, com deia el company, ha passat de 35, del 45%, fins ara a un 50%, en aquest moment continua essent insuficient, tenim... es paguen amb unes tarifes de referència... una referència de 82 euros per viatge per anar a Menorca, a Eivissa que poden pujar fins a un 25% més, o sigui que es poden enlairar fins a quasi 100 i busques d'euros, anada i volta són 200 i busques amb un 50%, en realitat a un ciutadà de Menorca o Eivissa li costa 100 i busques d'euros molt fàcilment anar i venir d'Eivissa o de Menorca i no parlem de Formentera on s'ha d'afegir encara una despesa més marítima.

Aquest increment que suposa la tarifa plana universal, com ha dit el company de Menorca, ja ho va dir el conseller, em sembla, el conseller Boned quan va anar fa poc, el febrer, a reclamar a Madrid aquesta tarifa plana en la qual... si no record malament, se'l va escoltar, però supòs que... perquè el govern estava en funcions no es va prendre cap compromís, però suposa com a molt... s'estima en uns 10 milions d'euros. Creim que un estat que realment..., aquí, un dèficit, un... que ens costa a nosaltres en mobilitat de 300 i busques de milions d'euros, que només ens en retornen 82, afegir a aquests 82, 10 milions d'euros en realitat, ja és una... és de justícia que realment s'empari aquesta proposta de tarifa plana universal per als vols entre illes que estam demanant.

Per tant, esperem que sigui així, que tots ho decidim i que aquesta sigui realment la demanda de forma unànime en aquesta cambra.

De totes maneres, jo aquí volia recordar una miqueta..., perquè aquestes... sembla que entre el descompte i les declaracions d'obligació de servei públic i aquests temes s'han vist en aquesta cambra, volia fer una petita llista que, a més, se'ns discrimina en moltes altres coses, o sigui, ara hem d'anar encara a l'aeroport amb el certificat de resident quan no és necessari, però es deixa que les companyies aèries ens exigeixin encara dur certificat de resident, si no a vegades fins i tot t'obliguen a comprar un altre vol, això realment és una mica..., és un abús que el Govern estatal permet a les companyies aèries en aquest moment... i en realitat no es fa res per aturar-ho. Crec que si feim llistes de discriminacions o de greuges, aquesta és una que realment afecta moltes vegades..., jo mateixa he hagut de quedar a l'aeroport perquè no duia el certificat de resident, no se m'ha admès cap altre argument i he hagut de pagar un vol per 300 euros més per poder partir cap a Barcelona.

És de justícia que aquest tema també es posi damunt la taula i que realment... el fet que per ser residents no se'ns ha de discriminar d'aquesta manera, una mica cal recordar un poc quins són els patiments que hem de patir tots els ciutadans d'aquestes illes pel fet de ser insulars i que en lloc que el Govern estatal ens suavitzi, ens ajudi, ens aculli i ens faciliti les coses, ens les posa més i més difícils.

No parlar del que és la gestió coportuària, no parlar de la privatització d'AENA, en aquesta cambra durant anys hi havia unanimitat, hi ha hagut unanimitat que realment necessitàvem cogestionar els nostres aeroports, perquè són la nostra porta d'entrada, perquè realment hem de poder decidir cap on volem anar. Això, que sempre... crec que hi ha hagut bastant unanimitat entre els membres, però que ni amb el Govern del PP ni amb el Govern del PSOE s'ha aconseguit, encara el Partit Popular amb aquesta majoria ha fet una passa molt enrere amb la privatització d'AENA, encara ha dificultat molt més aquesta passa. Aquesta, creim que és una discriminació més cap als ciutadans d'aquestes illes i cap a la seva mobilitat que no té..., diguem que torna ser una discriminació i una injustícia.

Altres incompliments, ja parlant només de les obligacions de servei públic com és que la majoria de vegades no s'apliquen les tarifes socials, ni les companyies aèries ni se les penalitza perquè no tinguin penjat a la seva web, informar que es té dret a aquestes tarifes socials tant si és als joves, com si als majors de 65 anys, com als malalts per a desplaçaments aeris, com a equips d'esportistes. Aquests afegits socials que fins i tot poden arribar al fet que tinguis un descompte al bitllet d'un 60 o un 70%, no només d'un 50% realment a la pràctica, pràcticament no s'apliquen per falta d'informació, per falta de voluntat i per falta de voluntat d'exigir a aquestes companyies aèries que realment facin l'esforç de dur això a terme. Això també és un greuge comparatiu entre... el fet que no s'apliquin aquests descomptes socials perquè no es dona ni la suficient informació ni s'hi dona el suficient suport.

No parlem que es boten la..., que hagin de demanar... presentar... quan varien les tarifes que hagin de presentar la preceptiva autorització, etc., retards, incompliments, anul·lacions, crec que fins i tot el Sr. Borràs ha fet..., vull dir, s'ha parlat bé en la Comissió de Turisme sobre el tema dels greuges d'aquestes aplicacions de servei públic, en tema d'anul·lacions de vols, de retards, d'incompliments d'horaris, vull dir que realment aquestes obligacions de servei públic... no només pel tema del preu, és que no resolen la situació perquè provoquen molt de patiment i molta incomoditat i molt de..., vull dir, desavantatges als que han de menester volar que és pràcticament la totalitat dels que vivim aquí.

Per tant, per finalitzar... bé, ja no parlem de la revisió de les tarifes per l'IPC, vull dir, sempre que hi ha hagut revisió de tarifes cap a dalt molt bé, però quan..., durant deu anys en què hi havia IPC per avall no s'ha aplicat res, o sigui que també s'ha permès que aquesta revisió de tarifes només fos per amunt, que no fos, aquesta revisió de tarifes, a la baixa, això també és un greuge que també s'ha afegit a la discriminació.

Bé, com ja s'ha dit la nostra connectivitat és l'AVE, hi ha estudis de fundacions que diuen... ho diré així com ho he trobat, que crec que...: "el precio del AVE que paga el viajero sólo es

un tercio del coste real del viaje, los otros dos tercios los paga el Estado, el coste diario a las arcas del Estado es inmenso", vol dir que els que viatgen en AVE, que tenen carreteres per anar en cotxe, que tenen autobusos per anar en transport públic, que tenen altres sistemes ferroviaris de rodalies o altres tipus d'alternatives per viatjar, que no depenen únicament de viatjar en AVE, que no és l'única, que és molt diferent de nosaltres, tenen un 75% de bonificació en els seus viatges, això sí que ja és la discriminació, crec, més elevada que podríem dir cap als ciutadans illencs que patim, que a nosaltres només se'ns subvenciona un 50% d'aquests viatges. No parlem ja del que és la hipoteca i la càrrega d'aquestes inversions i el manteniment d'aquests AVE que es fa amb els nostres impostos i amb el nostre dèficit fiscal que són els nostres impostos que se'n van cap allà que ajuden a pagar totes aquestes infraestructures, que ajuden a pagar tot aquest 75% per a la resta de gent, però que no retorna a aquestes illes i, per tant, ens hem de conformar amb la misèria que ens donen que és el 50%. Crec que és un greuge comparatiu aquest fet.

Bé, per tot això, voldríem que aquesta cambra i esperam que sí, aquesta reivindicació realment sigui unànime com ja vàrem fer la setmana passada cap a aquesta proposició de llei perquè fem tots junts aquesta passa endavant i, a més, crec que aquesta passa endavant de gegant al Congrés dels Diputats, on hi haurà molts de diputats de molts de partits que estan en aquesta cambra i que es varen cansar en les eleccions i durant la campanya de prometre una tarifa universal plana de 15 euros... esperam que realment li donin suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Damià Borràs del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. El creador i actor manacorí Antoni Gomila ens va fer recordar als Premis Ramon Llull una cançó, *El puente*, que trobava meravellós poder viatjar fins a Mallorca sense haver de *tomar el barco o el avión*. La lògica desenfadada i insensata de la cançó responia a la temperatura moral de l'any 1968, mentre estava encesa la flama de l'esperança de la primavera de Praga i mentre tot un món nou cercava la platja davall les llambordes dels *boulevards* de París, nosaltres urbanitzàvem les platges que ara enyoram. No debades, l'any anterior havia tingut molt d'èxit una cançó que celebrava l'arribada a Mallorca del turista 1.999.999. Un consol: cap de les dues cançons va guanyar el Festival de Mallorca, l'any 1968 el premi va ser per Antoni Parera Fons, també manacorí i també present als Ramon Llull a través dels bells acords de Maria del Mar Bonet, la cançó amb lletra d'Antoni Mus es deia *M'és ben igual*, Parera Fons la va cantar en català i va guanyar, any 1968; a *El puente* Los Mismos demanaven què havien de fer *pa cruzar el charco*, quaranta-set anys després ens ho continuam demanant tot i que per motius ben diferents, ens continua preocupant alimentar les nostres indústries turístiques, però ens conformam amb *el barco o el*

avió, i ens donaríem per satisfets si l'avió fos el pont que connectés d'una vegada per totes les nostres illes amb la igualtat d'oportunitats.

Amb aquesta proposició de llei tornam entonar la cançó del cansat: reclamar una connectivitat suficient de freqüències i capacitat, el nostre pont entre les nostres illes i unes tarifes, el peatge, que no responguin al cost econòmic de fer volar l'avió, sinó que es calculin segons el principi d'equitat sense afegir-hi ni imposar-hi més valor que el valor afegit de la prosperitat.

A la Unió Europea hi ha 257 rutes aèries declarades d'obligació de servei públic, es reparteixen gairebé a terços entre les rutes continent-continent, continent-illes i entre illes, hi ha un sistema de tarifa màxima, també (...) flexibles i d'altres com la que demanam avui imposen una tarifa única i universal; Espanya en té 17: 13 entre les Illes Canàries, també insatisfetes i que també volen tarifa plana, 1 entre Almeria i Sevilla, les 3 de les rutes entre els nostres aeroports i el bunyol, a punt de caducar, entre Menorca i Madrid. Només dues rutes reben compensació econòmica, la ruta entre Almeria i Sevilla finançada per la Junta de Andalucia, i la Menorca-Madrid amb 1,2 milions l'any; de les 257 obligacions europees, 158, 61%, funcionen a través d'ajudes públiques.

França és la que en té més, 51, 31 de les quals amb ajudes; Noruega, 42, 34 amb ajudes; Itàlia, 40, amb 16 amb subvenció; Portugal, 28, 19 amb ajudes; Grècia, 27, amb només 1 sense subvenció; el Regne Unit en té 21, també amb 1 només sense ajudes. Vet aquí la qüestió, si hi ha o no hi ha compensació econòmica. Si posam una tarifa màxima i regulam les freqüències i la capacitat dels avions, però obligam a la companyia a operar a risc i ventura ningú no voldrà jugar, a no ser, com passa ara, que la tarifa imposada garanteixi uns beneficis engrescadors a la companyia, una declaració així garantirà que hi hagi avions disponibles, però els bitllets tindran, si més no, un preu semblant al que tindrien en situació de lliure mercat. Així és la declaració que tenim entre illes, són faves comptades, faves comptades i bitllets caríssims.

Yo sabría esperar porque el tiempo no me importa, cantaven Los Mismos, però ja fa massa temps que desesperam tot esperant que es construeixi al butlletí oficial i al pressupost el pont entre les nostres illes que garanteixi allò que els italians, sempre tan aguts a l'hora de posar noms, anomenen *continuitat territoriale*.

El descompte de resident no ha aconseguit res més que apedaçar el problema, tot i sempre serà millor que no res, (...) el frau, que la ministra Pastor volia encolomar als illencs que sembla ser tenim el vici de volar, un frau que impediríem i que genera una despesa pública (...) bona part del cost afegit només de 5 milions que tendria el nou sistema.

Si anam d'Alcúdia a Ciutadella o d'Eivissa a La Savina, com que feim en viatge per mar tindrem dret a la compensació d'una quarta part del preu, en canvi si viatjam des d'un port de l'arxipèlag a un de la península o si el viatge el feim en avió, tant si anam a una altra illa com a la península, tindrem dret al fet que ens compensin el 50% de la tarifa, el fet d'anar per la mar d'una illa a una altra en tost de fer-ho volant ens pren la meitat del dret, com si la velocitat moderna de l'avió merités el

doble que la pausa clàssica del cabotatge. Qui ha de ser compensada és la persona, no el mitjà. Aquesta lògica "baratària" costa més de 8 milions d'euros cada any al pressupost públic de la nostra comunitat. Per tal de compensar tanta absurditat, els que patim les conseqüències ens compensam la insularitat nosaltres mateixos; només hi falta haver de posar el llit.

Los Mismos volien un pont, però no un pont que unís Mallorca i la península, no és aquesta la mirada; allò que reclamaven era una altra cosa, *que construyeran un puente desde -des de- Valencia hasta Mallorca*", que no és igual. Aquí comença el problema, en creure's, des de l'altra banda de la porta, que es comprèn la situació, al actuar des de la mentalitat de qui vol venir i no del de qui ha d'anar, des de l'enteniment de qui té ganes de vendre i no de qui necessita comprar. Des de la seva beneïta displicència *Los Mismos* pensaven que amb un pont podrien venir *solo caminando, en bicicleta o autoestop*. D'açò es tractava i d'açò es pensen que es tracta encara, del fet de poder venir, i vist des de la condescendència miop de qui vol venir no es tracta més que de fer una passejada, de poca cosa més que d'una volta estiuenca en bicicleta; un gust, quatre passes.

Quan el caminar i el camí depèn només de nosaltres, de les Illes, anam avançant, però pel que fa a la connectivitat entre illes manca encara tot el viatge per fer. Ho patim a Menorca i a Eivissa i ho pateix amb doble dosi d'escarni Formentera. Tot i les mancances que té Mallorca la comprensió del problema és diferent; a Mallorca li convé anar a les altres illes, fins i tot li pot venir de gust a vegades fer-ho, negoci i oci, amb tantes excepcions com vostès vulguin. Formentera, Menorca i Eivissa necessiten venir a Mallorca, a les seves aules, les seves consultes i sales d'operacions, a les seves centrals administratives i empresarials, a les mil i una qüestions públiques i privades que les lògiques demogràfiques però també les inèrcies centralitzadores han fet que siguin a Palma. I a totes les Illes, a totes, ens convé i necessitam, ens convindria i necessitaríem, anar més, molt més, a les altres illes per veure i comprendre les diferències, perquè són diferències que sumen i enriqueixen, les quatre ànimes en un sol cos de què parlava al Ramon Llull amb una dolguda ironia l'actor Antoni Gomila.

I per totes aquestes coses, la construcció del benestar i la prosperitat, l'edificació del coneixement i la formació, i l'articulació de la identitat i la convivència, hem de menester una connectivitat suficient i assequible que faciliti les oportunitats i convidi a l'encontre i a l'intercanvi. Mallorca no és destí natural d'atracció de menorquins, formenterers i eivissencs; si poguéssim destriar a les estadístiques aquells viatges a Palma que són obligats dels voluntaris ho veuríem prou clar; i si dels viatges fets pels mallorquins a una altra illa descomptàssim els que tenen per objecte anar a vendre un producte, una idea, una política, igual hauria de tancar la terminal entre illes de Son Sant Joan. Així no s'articula ni es cohesionen una societat, no es fa tampoc -no s'ho pensin- amb bregues sobre percentatges. "A cadascú, segons les seves necessitats; de cadascú, segons les seves capacitats", Karl Marx; ho hauríem de tenir tots ben present.

La cohesió social no s'aconsegueix només amb un transport assequible i suficient, però sense una bona connectivitat és

impossible aconseguir-ho, sobretot tractant-se d'illes. Hem de fer accessible l'encontre físic entre persones, hem de permetre que les illes es trobin i que les emocions s'abracin; i també hi són, clar, en el paner les coses més prosaiques però també necessàries, el comprar i el vendre, i es tracta de poder aprofitar el *hub* de Palma per saltar a Europa i la cosa va també, és clar, d'afavorir l'intercanvi cordial però interessat de clients, de turistes.

Per totes aquestes coses necessitam un pont per damunt la mar, un pont fet d'avions. La tarifa que demanam, 30 euros per a totes els usuaris sense condicions, és el preu que hem convingut que és el que hi hagi màxim a pagar per a la nostra continuïtat territorial. Si *Los Mismos* haguessin de cantar avui en dia -Déu me n'alliberi- en un nou festival de Mallorca, i que Déu, els déus, d'açò també els n'alliberin, possiblement demanaries *Los Mismos* no ja un pont sinó un túnel submarí que fes arribar l'AVE fins a la porta de la Seu, i ens farien una galdosa estació de tren de Calatrava que destrrossaria d'una vegada per totes Sa Calatrava. Podrien aprofitar, en nom de l'austeritat, la maqueta de l'òpera flotant de l'inclit Matas. *Los Mismos*, els de sempre. L'AVE és la bandera on solem enganxar les demandes de connectivitat; sempre comparem la nostra situació amb les escandaloses inversions de l'AVE, i (...) avergonyits als ingents recursos que s'han de destinar a mantenir els trens per mor de les baixes xifres d'usuaris, només comparables amb el metro navegable, també obra de l'inclit. I per si fos poc hem de suportar les ofertes d'un 70% de descompte en les rutes que menen als destins turístics competidors.

Sempre solem emprar els arguments de l'AVE i dels guanys que els nostres aeroports aporten a AENA. Els estalviaré l'oprobri d'haver de tornar a sentir les xifres, no els recordaré les infeccioses justificacions ministerials sobre tantes despeses impúdiques. Encara que no s'haguessin construït les línies d'AVE ni s'haguessin enramat segons quins aeroports com a monees, fins i tot l'AVE i fins i tot si l'AVE no existit, fins i tot... seguiríem tenint el mateix dret a una connectivitat justa i suficient. AVE o sense AVE és un dret que tenim, perquè els drets no es fonamenten sobre un greuge comparatiu, sinó que arreen en la justícia, i és una qüestió de justícia que disposem d'una connectivitat suficient i assequible entre les illes, d'un pont que garanteixi la continuïtat territorial, que ens permeti accedir en igualtat de condicions a les oportunitats de coneixement i benestar, i sense pagar cap més peatge que aquell que fa possible l'accés de tothom a la prosperitat des de l'equitat.

La jacobina França té 57 rutes declarades de servei públic, 31 de les quals de compensació econòmica; han comprès que l'accés en igualtat de condicions a tenir els serveis és la millor pega per unir allò que la història, la llengua, les idees o els sentiments han fet que sigui diferent, i han construït una teranyina a base d'avions finançats públicament per tal d'atrapar les voluntats dels irredempts ciutadans corsos, i que s'aprofita també per unir, per exemple, Grenoble o Carcassonne amb París, centre i perifèria. Creuen que la connexió fa la unió i que la unió fa la força, 57 rutes; també creuen que la unió fa la uniformitat o, dit d'una altra manera, que l'aïllament fomenta la diferència. A França, a Portugal, a Grècia i a Itàlia el transport aeri i marítim de servei públic

serveix d'imant republicà i d'ungüent contra les idees i les voluntats centrífugues, i també ho empen, és clar, d'instrument de cohesió social i de motor de creixement econòmic, tal com fan també els calvinistes països del nord.

Les connexions amb els aeroports de la península tenen mancances que s'accentuen greument quan arriba l'hivern. El *hub* d'Air Berlin gairebé s'ha esbravat, Son Sant Joan ha perdut freqüències i rutes a l'hivern sense que el déu mercat hi hagi sabut posar remei -ni parlem d'Eivissa i de Menorca-, per més que el volum d'usuaris es vagi recuperant i aquest estiu ens esperi, a Palma i arreu, un trànsit d'avions i passatgers més gran que mai. Hem de millorar, i molt, la nostra connectivitat amb la península i també amb el continent, sobretot a l'hivern, però les rutes entre les illes són, haurien de ser, el nostre ciment, el morter que fes que les nostres quatre ànimes fossin suportades per un cos adult i fort, de poderosa musculatura social i amb el cap ben obert al món.

Aquest és el sentit de la proposició de llei, queestic convençut que polirem entre tots fins que dibuixi la voluntat compartida, esperem, de tota aquesta casa, la casa de les quatre ànimes i un sol cos. No pretén, ni molt manco, aquesta proposició de llei resoldre tot allò que hem de menester i en tenim dret; només demana una cosa senzilla i de cost baix, però no *low cost*, que és imprescindible per a la prosperitat, el benestar i la cohesió social, la tarifa única i universal de 30 euros per als vols entre illes.

Per aconseguir el règim especial que ha respondre a les justes expectatives de l'Estatut és millor que emprem altres camins. Sabem que aconseguir un nou REB necessitarà d'un llarg procés. No ens compliquem la navegació d'aquesta proposició de llei tot marcant rumbos aquí que han de pertànyer a viatges que trobaran la mar més arissada i que hauran de menester bons timoners i molta, molta més feina de bitàcola. Avui la cançó només demana un pont modest entre les nostres quatre illes que ens apropi, ens faci millors i més propers. Afinem entre totes la melodia, però no hi fiquem més lletra de la que hi cap o farem vessar l'esperança que encenem avui amb aquest vot unànime. Qui sap si l'esperança d'avui no és l'esperança que cantava l'any 1968, a més ben igual, Antoni Parera Fons: "Vaig caminant cap a un indret que sé que hi ha de ser, i el trobaré, sé cert que el trobaré; no vaig tot sol, ve l'esperança amb mi". A veure si és aquesta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, no empraré una analogia tan enginyosa com la del Sr. Borràs a través d'aquesta cançó. Però començaré amb la meva cançó, *Volando* i procuraré no repetir molts dels arguments que crec que ja hem insistit els tres grups que m'han precedit en la presentació d'aquesta proposició de llei, que presentam amb il·lusió, però també amb un cert escepticisme. Jo crec que totes

anteriors intervencions han justificat la imperiosa necessitat d'establir aquesta tarifa màxima i universal de 30 euros per als vols entre les nostres illes.

Des del nostre grup parlamentari consideram que les tarifes actuals no responen a les necessitats actuals, ni de la nostra població, ni de la nostra economia. Fins ara totes les mesures de flexibilització del servei públic aeri entre illes, només han beneficiat els operadors. A mesura que s'ampliaven els descomptes, les companyies incrementaven el preu de les tarifes, eliminant les més econòmiques i deixant en situació de desprotecció els consumidors. És vergonyós que actualment un trajecte de 20 minuts entre Menorca i Palma, en el qual no tens gaire temps d'asseure a l'avió, pugui costar uns 110 euros. Encara més greu respecte del transport marítim, el Govern balear ha d'assumir actualment el pagament del 25% del descompte de resident als trajectes marítims entre les illes i el 64% en el cas de l'illa de Formentera, un greuge evident en comparació amb el finançament d'infraestructures de l'Estat en altres territoris.

La nostra comunitat autònoma paga actualment per aquest concepte del transport marítim entre illes uns 9,2 milions d'euros anuals i l'Estat una xifra inferior, uns 7,4 milions d'euros. La Sra. Campomar també ha comentat abans les xifres d'estalvi que proporcionaria als ciutadans balears que seria d'uns 10 milions d'euros més o manco.

En aquest sentit ens preocupa, i el Partit Popular ens hauria d'explicar els motius pels quals la ministra de Foment va tardar sis mesos en rebre un conseller de la nostra comunitat, i el que és encara més curiós, és que per justificar aquest retard, aquest menyspreu per part del Govern autoritari i detonador de drets del Partit Popular, el secretari d'Estat d'Infraestructures, Transport i Habitatge, Julio Gómez Pomar, hagi destacat que: *“la actitud del departamento es de absoluta colaboración”* i ha assenyalat que els temes de Balears *“han ocupado una muy buena parte de los trabajos del ministerio durante esta legislatura”*. Esperam que els resultats d'aquest treball arribin qualche dia als ciutadans d'aquestes illes.

La realitat és que, repassant informacions d'altres legislatures, ens trobam molts de titulars sobre iniciatives en la negociació del règim especial i propostes molt variades per reduir els preus dels vols entre illes. Passen els anys i continuam igual o pitjor. Qualque cosa ha hagut de passar perquè aquest fracàs d'aquesta reivindicació històrica, una de les puntes de llança de la nostra comunitat, juntament amb la millora del finançament, hagi ofert la sensació de ser una reivindicació fingida.

Consideram que no hi ha hagut interès per part de l'Estat, ni el Partit Socialista, ni el Partit Popular s'han interessat a desenvolupar aquestes qüestions. Hem de recordar que l'any 2007 s'aprova un nou Estatut per a les Illes Balears i es va establir l'obligació de crear un fons d'insularitat, al marge del model de finançament de les comunitats autònomes que havia de compensar els costos de la insularitat. S'establí un règim transitori de set anys, durant el qual l'Estat es comprometia que les illes haviem de rebre l'equivalent al seu pes relatiu sobre el total d'inversions territorialitzades a través d'inversions directes de l'Estat, a la comunitat o als consells, mitjançant les

aportacions realitzades a través dels diferents convenis. La qüestió és que des de l'any 2011 han incomplert aquesta obligació, carregant-se les famoses inversions estatutàries i reduint així les inversions a Balears més que a la resta de comunitats autònomes.

Però és que, a més, aquesta comunitat necessitaria altres aportacions, no tant per cobrir inversions, sinó també per finançar despesa corrent com el transport de passatgers o mercaderies. Com deia el Sr. Martí, és una petició evident i insistia molt en el seu primer paràgraf que és una evidència, és una qüestió també de solidaritat de la resta i de nosaltres amb la resta. I clar, hi ha dades curioses, ha mencionat també el Sr. Martí per exemple el cas de l'AVE que arribava a La Meca i és que tenim municipis de la península, jo hi he estat, a Tardienta, un municipi de 1.000 habitants on arriba l'AVE i sempre ha arribat tot sol, sortia al programa *Salvados* com baixava en Jordi Évole allà i el rebia una banda de música, perquè aquell nus que arriba fins a Osca, és una de les qüestions més absurdes i quan aquí reclamam qüestions com aquesta i veim aquestes contradiccions entre les inversions de l'Estat a determinats territoris i el que passa aquí, és lògic que ens empenyem i de vegades ens surten paraules de les nostres boques que realment estan d'alguna manera justificades.

Amb aquest mateix escepticisme hem assistit a les converses entre el Govern d'aquesta comunitat i el Govern en funcions de l'Estat, per intentar desenrocar aquesta reivindicació. Després de la reunió que comentàvem abans entre el conseller Boned amb la ministra Ana Pastor, vàrem escoltar que *“la voluntad del Ministerio de Fomento es ahondar, profundizar, examinar y ver todas las posibilidades de desarrollo que tiene Baleares”*. Com poden comprovar, un compromís autèntic, de tot cor, amb les necessitats de la nostra comunitat, molt, molt concret. Crec que la resposta no hauria estat molt diferent si haguéssim sol·licitat una autopista pont entre Palma i Barcelona o qualsevol de les iniciatives enginyoses que proposava el Sr. Borràs. Torn repetir: *“la voluntad del Ministerio de Fomento es ahondar, profundizar, examinar y ver todas las posibilidades de desarrollo que tiene Baleares”*. La veritat és que ens temem que amb un Govern central que desconeix, o el que és pitjor, que treballa per obviar la nostra especificitat, les opcions de veure reconegut l'objectiu d'aquesta proposició de llei, pensam que són inexistents.

Els règims especials, com els concerts econòmics, no poden estar basats només en les particularitats nacionals i culturals de la comunitat autònoma en qüestió, cosa que aquí per cert en tenim moltes, sinó que han de considerar-se tots els condicionants que fan que una comunitat autònoma no tenguí les mateixes oportunitats que una altra. I això és especialment greu en la nostra comunitat autònoma. Per tant, lògicament fa falta una tarifa plana per al transport aeri de residents entre les illes, però també hem de recordar que és molt necessària una tarifa plana amb Madrid i Barcelona. És a dir, hem d'aconseguir aquesta continuïtat territorial, que deia també el Sr. Borràs, entre les illes i la península.

Però clar, el que no podem fer és subvencionar per una altra banda els vols a altres ciutats amb les condicions com ho estam fent ara. Els bitllets d'avió costen més si van de Palma a Madrid i tornada que de Madrid a Palma i tornada. I això és un

abús per part de les companyies aèries que el Govern no hauria de tolerar. Les companyies no poden pujar les preus quan saben que els descomptes de resident seran aplicats, perquè amb els doblers de tothom estam pagant aquesta pujada de preu. És evidentment un abús al qual haurem de posar límits per part de l'administració.

Però és que els abusos de les companyies aèries no es limiten únicament a jugar amb els preus, la realitat és que la declaració d'obligacions de servei públic obliga el ministeri "*a hacer un sistemático y exhaustivo seguimiento de la misma, para lo cual cuenta además con el Observatorio de Precios y Conectividad para el transporte aéreo de Canarias y Baleares*", creat per a aquestes qüestions pel ministeri. Sabem que el ministeri no compleix amb la seva obligació, de manera que, ja s'ha comentat també abans, les anul·lacions, les cancel·lacions de vols són més freqüents que el respecte a les freqüències i horaris de la declaració d'obligacions de servei públic.

Es posava també l'exemple que aquesta no és una qüestió, una demanda única de les nostres illes sinó que hi ha altres illes que també han demanat aquestes connexions i també el Sr. Borràs comentava diversos exemples com el d'aquesta obligació de servei públic que hi ha per viatjar des de Sardenya cap a Roma o cap a Milà per un trajecte més entre 40 i 50 euros. Per a ells, per als illencs italians, francesos, per a nosaltres, per als illencs en general prendre un vol és una necessitat no una opció, com pot ser per als ciutadans de la península.

I acab amb una reflexió que feia també el meu company de partit, el Sr. Saura, quan recordava unes declaracions de la Sra. Consellera Catalina Cladera que deia que abans que finalitzi el 2016 esperava disposar d'un nou REB, malgrat això deia que la velocitat amb què arribi aquest nou REB dependria del panorama que deixassin les eleccions, sense fer electoralisme, finalment no pareix que la velocitat depengui del panorama que deixaran les eleccions sinó de l'elecció del Partit Socialista d'optar per un panorama, un panorama molt concret, un panorama molt conservador, molt de dretes, un panorama centralista, un panorama regressiu amb el qual des del nostre grup parlamentari pensam no s'aconseguiran fàcilment els objectius que es plantegen en aquesta proposició de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torns a favor de la proposició de llei. Torns a favor? Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Tornam aquí, una setmana després, a debatre sobre la necessitat de millorar la Llei de règim especial de les Illes Balears. Ja ho vàrem dir la setmana passada, la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial per a les Illes Balears, ha estat insuficient, no

ha suposat una compensació real de l'efecte de la insularitat i, per tant, de totes totes és necessari modificar-la.

Ho hem dit de forma reiterada, qualsevol passa endavant per petita que sigui respecte d'un nou REB o respecte d'un nou model de finançament sempre tindrà el nostre suport i avui no serà, per tant, una excepció.

Avui debatem la presa en consideració d'una proposició de llei presentada per tots els grups que donen suport al Govern que pretén la modificació de la Llei de règim especial del 98 i ho vol fer enfocant el tema únicament i exclusivament a la problemàtica de la connectivitat aèria i marítima. En aquest sentit es vol establir, segons la proposició de llei, una tarifa plana de 30 euros per als vols interilles i una reducció de les tarifes dels serveis de transport marítim. Em sap greu haver d'espensar el fil argumental del Sr. Borràs, però *el puente desde Valencia hasta Mallorca* no està inclòs en aquesta proposició de llei, no és un vol interilles, per molt que vulgui el Sr. Borràs. Per tant, l'argument o el fil argumental de la seva exposició queda un poc en entredit en aquesta qüestió.

També m'agradaria recordar una altra qüestió, és a dir, qui va promoure l'AVE va ser Felipe González, Felipe González que va fer el primer AVE entre Madrid i Sevilla precisament perquè a Sevilla es feia l'Expo 92 i de l'Expo 92 a avui han passat moltes coses i *de aquellos polvos estos lodos* i avui Andalusia té dos expresidents davant els tribunals. En fi...

(Remor de veus)

... els mateixos, els mateixos de Filesa, Roldan, BOE i tal, avui tenen dos expresidents davant els tribunals. Ho dic per recordar al Sr. Borràs perquè el Sr. Borràs té memòria selectiva, es recorda de només segons què...

(Se sent una veu de fons)

... el Sr. Borràs té una memòria molt selectiva.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

En qualsevol cas, en qualsevol cas, des del Partit Popular ja anunciam que votarem a favor de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei i ho feim perquè -repetesc- entenem que tota passa endavant en la reforma i millora del REB, per petita que aquesta sigui, mereix i mereixerà sempre el nostre suport.

I podria acabar aquí la meva intervenció...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i algunes rialles)

... però no ho faré, però no ho faré...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

... no ho faré perquè crec que val la pena fer un parell de comentaris que em semblen importants.

Fa una setmana en el darrer ple, el Sr. Martí argumentava el perquè s'havia de retirar la reforma o la modificació del REB que havia aprovat el Partit Popular -em referesc a la modificació que hagués suposat per primera vegada introduir un règim fiscal diferenciat-, i el Sr. Martí argumentava el següent -ho llegesc textualment-: "es va proposar una modificació del REB, una modificació molt concreta, molt limitada, que no justifica la visió de conjunt de la realitat econòmica de les Illes Balears". I un poc més tard el Sr. Alcover deia: "és ver que es va aconseguir qualche cosa amb aquest REB, ningú no ha dit que no, ningú no ha dit que la suma era zero, no, el que passa és que continuar amb aquest REB era un element poderosíssim per part de Madrid per no seguir avançant en una negociació d'un futur REB".

No creuen, el Sr. Martí i el Sr. Alcover, que avui es podria dir el mateix de la proposta que ens presenten? La proposta que avui presenten no és una modificació molt concreta i molt limitada del REB? O creuen que els problemes d'insularitat es resolen només amb una tarifa plana? No creuen que és una proposta que queda molt enfora de poder compensar els efectes negatius de la insularitat? No creuen que aprovar açò no podria ser un element poderosíssim per part de Madrid per no seguir avançant en una negociació d'un futur REB? No és una incoherència presentar aquesta proposició de llei limitada, concreta, i retirar un acord que hi havia amb Madrid d'un nou REB fiscal? No és incoherent una cosa amb l'altra?

Perquè avui, avui, ens presenten una proposta de reforma del REB molt limitada i reduïda, i ho he de dir així, però ja els ho dic jo, si aconseguíssim açò els puc assegurar que el PP no ho farà tornar enrere, com vostès sí varen fer amb la reforma fiscal aprovada l'anterior legislatura quan Govern central i Govern balear estaven d'acord, amb el difícil que és poder arribar a un acord amb Madrid, un acord fiscal que donava avantatges a les nostres empreses i autònoms de forma -i ho vaig dir la setmana passada- que podien deixar de tributar entre el 65% i el 75% dels beneficis obtinguts que es destinassin a inversions amb un límit de 200.000 euros en tres anys.

Avui, avui, les nostres empreses gaudirien d'aquests beneficis fiscals i ara, per la seva culpa, no ho poden fer i avui tendríem un instrument molt eficaç d'estímul de la inversió i per la seva culpa no el tenim. I açò, aquest règim fiscal que es va aprovar, que estigui aprovat i que vostès varen retirar no invalidava que es pogués seguir negociant altres millores en el REB i millores de la connectivitat aèria, com tampoc no invalidarà si aprovam aquesta proposició de llei a Madrid continuar negociant altres millores del REB. Una cosa no invalidava l'altra, una cosa no era incompatible amb l'altra.

Hi ha un refrany molt assenyat que diu, *vale más pájaro en mano que ciento volando*. Vostès varen renunciar al *pájaro que tenían en la mano* per uns *pájaros* que encara volen i no sabem fins quan volaran.

Per tant -repetesc- nosaltres el que vostès van fer no ho farem mai, mai no prendrem decisions que perjudiquin els ciutadans i no tornarem enrera mai mesures que siguin

beneficiables per al conjunt de la població, l'hagi aprovada qui l'hagi aprovada. En qualsevol cas entenem, des del nostre punt de vista, que la proposició de llei que han presentat els grups que donen suport al Govern queda curta. Si hem d'anar a Madrid a defensar la reforma del REB, no hi anem només amb la tarifa plana de 30 euros i hem d'anar amb més coses, ja que hi anam, ja que feim l'esforç d'anar a Madrid, consideram que hi hauríem d'anar amb una reforma del REB més completa, amb una proposta més sòlida i que toqui tots els punts que afecten la insularitat. Ja que hem d'anar a Madrid, que la proposta sigui una proposta que realment compensi tots els costos de la insularitat.

Sense anar més enfora, la setmana passada vàrem aprovar tot un seguit de punts en qüestió de transport terrestre i marítim, que consideràvem que s'haurien d'afegir a aquesta proposició de llei. Com també hi hauríem d'afegir un règim fiscal diferenciat i moltes altres qüestions que no es contemplen en aquesta proposta. Per tant, nosaltres avui votarem a favor que es tramiti aquesta llei, però evidentment farem esmenes per millorar, completar i posar damunt la taula molts altres aspectes que no contempla avui aquesta proposició de llei. I precisament per açò, el Partit Popular la setmana passada va proposar i també es va aprovar per unanimitat, el Sr. Martí ha recordat qüestions que es varen aprovar per unanimitat la setmana passada, però se n'ha oblidat d'una, que és la de crear una ponència específica sobre el REB, amb l'objectiu de poder arribar a un gran acord de cara a redactar una proposta potent i completa de reforma del règim especial per a les Illes Balears.

Per tant, i ho he de dir amb total claredat, no entenem que ara es dugui aquesta proposició de llei, una volta s'havia aprovat la creació d'aquesta ponència que havia de ser precisament el marc per debatre propostes de millora del REB i que havia de tenir com a resultat la redacció i presentació d'una proposició de llei definitiva i completa. Si avui ens presenten aquesta proposició de llei, quin sentit té idò el que vam acordar la setmana passada? El lògic, entenem nosaltres, seria retirar la proposició de llei d'avui, crear aquesta ponència i començar a fer feina de forma conjunta amb el Govern a fi de redactar un nou document de reforma del REB. L'única explicació que puc entendre que hi ha per presentar aquesta proposició de llei, que ens sembla bé i la votarem a favor, és l'obsessió desmesurada d'alguns de voler tenir un protagonisme en aquesta qüestió, de voler-se penjar la medalleta. I aquí el protagonisme no l'ha de tenir un diputat o un altre diputat, l'hem de tenir tots. I sobretot qui ha de tenir aquest protagonisme són els ciutadans i si m'apuren el Govern, que ha de ser el que ha d'encapçalar aquesta iniciativa.

Però ja dic, a pesar de les seves incoherències, d'aprovar una cosa un dia i presentar una cosa diferent un altre, passar de les seves passes endavant i passes endarrera, nosaltres avui votarem de forma favorable a la presa en consideració de la seva proposició de llei. I lògicament, en el tràmit parlamentari farem les nostres esmenes per completar i millorar el text proposat.

I ja per finalitzar, ho hem dit també en altres ocasions, des del Partit Popular consideram els temes de finançament com a qüestions d'estat. Entenem que hem d'estar al costat del Govern en tots aquests temes i, per tant, ens posam a la seva

disposició. Tant de bo a l'anterior legislatura els partits que eren a l'oposició haguessin estat una dècima part de lleials com ho som nosaltres. Tant de bo no s'hagués utilitzat el tema del finançament com arma per desgastar el Govern. Permetin-me que ho digui, va ser lamentable. Va ser lamentable perquè aquesta visió partidista i complaguda dels partits que eren a l'oposició a l'anterior legislatura, va impedir poder fer un front comú i va impedir presentar una imatge d'unitat davant el Govern central. El Partit Popular ha actuat, actua i continuarà actuant amb el màxim sentit de la responsabilitat. Sabem que en aquests temes no podem jugar i que o tots feim pinya o no tenim res a fer. Si nosaltres mateixos no som capaços de defensar els nostres interessos per damunt de partits i d'interessos particulars, mai no sortirem d'aquesta situació. I per açò hem de poder anar a Madrid amb una proposta, amb una sola veu, que es visualitzi que allà hi anam tots a defensar un projecte que ens representa a tots i que és bo per a tots.

I ho reiter, el Partit Popular de Balears no serà un obstacle perquè açò es pugui fer. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des d'El Pi anunciam que votarem a favor d'aquesta proposició de llei, primer de tot. Hem volgut recuperar unes declaracions que vàrem fer des d'El Pi fa temps, el novembre del 2014, quan no érem ningú quasi quasi, o sobretot no ens tenia en compte ningú. I El Pi deia, demanàvem al Govern i vàrem fer una nota, "que s'impliqui en la reducció del preu dels vols entre illes", perquè una tarifa plana entre les illes era un dels principals eixos que marcaven el nostre partit. Aquest compromís el vàrem refermar amb un compromís amb la ciutadania i el vàrem anar a firmar davant un notari el passat mes de maig i eren uns principis irrenunciabls pels quals lluitaríem si teníem la possibilitat d'entrar en el Parlament durant aquesta legislatura.

Després d'haver recuperat el seny amb la Llei de normalització lingüística o d'haver instat el Govern a regular el lloguer turístic, parlar ara d'un dels altres punts com és el règim especial que permeti compensar el fet insular, que es calcula amb una deixada de negoci d'uns 8.000 milions d'euros, que ens duria a una altra forma d'entendre el nostre model productiu, lògicament ens ve de gust votar a favor. Perquè tenim un Estatut que no es compleix i una Constitució que parla d'igualtat entre els territoris, però no la tenim. Hi ha certs partits polítics que interpreten la Constitució segons els seus interessos. I nosaltres els demanam que vetllin per als interessos de Balears i no per als del seu partit, que el constitucionalisme no ens dugui a l'immobilisme, que la Constitució s'ha de reformar. Si els pactes per a l'investidura d'un nou president a Madrid fallen, és perquè es preocupen més de les persones, de qui ha de tenir el poder, que d'arreglar les coses. Aquest país necessita encaixar totes les autonomies en

igualtat perquè parlam de Catalunya, parlam del País Basc, però no parlen de les Illes Balears.

Som illes i, per definició, tenim aigua al voltant. No tenim ni carreteres, ni AVE. El 2016, aquí qualcú ja ha dit que seria reiteratiu parlar de l'AVE, el 2016 Foment està invertint 5.460 milions d'euros en AVE i només 449 per bonificar els bitllets del transport aeri entre Balears i Canàries. No tenim igualtat de condicions, ni els residents, ni els turistes, ni els treballadors, ni els empresaris. En aquesta proposició de llei diu que fins i tot el Tractat de la Unió Europa reconeix que les regions insulars pateixen desavantatges estructurals. Un dels objectius d'El Pi és la vertebració balear, per tal d'unir esforços i sinèrgies entre les illes. El centralisme mallorquí, i no s'espantin els mallorquins, és el causant que no tinguem una comunitat cohesionada. El desconeixement de les altres tres illes ens fa que no tinguem ni idea del que pateixen els nostres germans veïnats.

Necessitam, com dic, sumar esforços, emprar sinèrgies que ens puguin entre tots ajuntar. Només així una comunitat serà capaç de competir en igualtat de condicions en un món que serà fulgurant, la velocitat que anirà. Hem de veure més lluny. Això és una necessitat urgent d'aquesta terra, sobretot els mesos d'hivern que viuen els nostres germans de Menorca, Eivissa i Formentera, totalment aïllats, aïllats. Tots sabem que no hi ha cap vol entre Menorca i Eivissa i Eivissa i Menorca i no passa res, i els mallorquins ens fumam un puro. No passa res. Però després volem que Madrid ens vegi com una comunitat forta i que ens ha de tenir en compte. Si primer nosaltres no feim pinya entre nosaltres i sentim el patiment que té qualsevol dels germans nostres o germana nostra difícilment podrem tenir força davant Madrid.

Pensem que el Govern no se'n pot rentar les mans, com creim que li ha faltat aquest impuls fins ara i ara ve a través d'una proposta en què hi ha els partits del Govern i els altres que li donen suport perquè la tirem cap endavant. Pensem que el Govern s'ha d'implicar per resoldre un problema endèmic de la nostra comunitat. És veritat que es criticarà, i ja s'ha criticat anteriorment aquí, que duim una proposició de llei que només afecta un punt, però, quin punt, fills meus?, és un punt que amb la boca grossa i amb micròfons i altaveus molt grossos tots els partits que som aquí asseguts, des de Formentera a Eivissa, a Menorca, a Mallorca hem dit durant tota la campanya electoral i després aquesta qüestió té una cosa molt important. Deia el Sr. Camps, jo l'entenc, vostè explica la proposta que es va presentar i per què no es tracta per igual, idè perquè no era igual, no era igual, aquesta proposta que modifica l'article 4, que li dona una nova redacció, amb aquests quatre... amb el 4.1, 4.2 i les lletres a), b) i c), si vostè va al punt 4 anterior veurà que allò era una declaració de principis i en tot cas quedava penjat a una constitució d'una comissió de seguiment que ningú no seguia, això és realment baixar a una qüestió -i aquí hi ha la gran diferència respecte de la proposició que va presentar el PP, el Govern del PP, que afecta totes les dones i tots els homes de les Illes Balears per igual; l'altra proposta no, l'altra proposta, que tenia incentius fiscals per a segons quin tipus d'empresa, no per a totes les empreses, això és el que ha fallat a Balears: fer creure a Madrid que amb petites coses que afecten a uns arreglam perquè això sigui una mamella per continuar pagant durant anys i anys i anys com hem pagat. No,

aquesta modificació modifica una cosa que afecta a tots per igual, a tots per igual, aquesta és la gran diferència.

Miri, jo dic més: jo pens que la modificació..., vostè ha dit "tothom això ho fa per posar-se medalles" i, que és que a vostè el varen fer per posar-se... cinturons?

(Algunes rialles)

Jo crec que vostès es varen voler posar una medalla com una patena, d'aquestes de rosari de Tots Sants, però que són de carabassa que ningú no se la menja i queda tota sola, tirada. Aquest és el tema.

Aquesta pot ser una patena d'un rosari de Tots Sants dels que fan ara, que ja no són els del meu temps, que els posen xocolata i tothom el vol menjar. D'aquesta, en menjam tots, en menjam tots si volem, perquè afecta a tots. Aquesta és la gran diferència. Això no ha de llevar, sota el punt de vista d'El Pi, que el que es va aprovar l'altre dia, que té vostè la raó, Sr. Camps, que s'ha instat a crear la ponència, crec que té raó, és a dir, no s'ha de llevar que amb l'impuls d'aquesta ponència aquí dins el Parlament més l'impuls necessari del Govern... i miri, jo no som al Govern, el Govern ha de liderar aquest tema i crec que el Parlament ha de coliderar aquest tema, s'ha de fer l'altra feina per mirar tots els altres articles.

Mai no hagués pensat que a aquella llei de 1998, que ha plogut, encara hi poguéssim penjar coses, però el més important és que si aprovam això i ens n'anam a Madrid, Sr. Camps, veurem, els representants de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca més El Pi, veurem si els altres quatre partits centralistes diuen el mateix a la cara als seus líders, eh?... o a veure si els líders de Madrid tenen la cara de formigó armat, que se'n toquen el nas del que els diuen, jo n'he coneguts, eh?, ja vaig parlar de Manostijeras, Rato, l'altre dia, no m'ho ha de contar ningú, a veure si són capaços d'entendre una cosa tan senzilla com és la igualtat d'oportunitats que tothom quan va a la ràdio o a la televisió ho diu i quan li toca cuinar a ell l'arròs no ho fa. Aquí hi ha la gran qüestió.

Anem a la ponència a ficar-li tot allò altre, passem al fet que el Govern també tenguí el seu protagonisme, com no pot ser d'altra manera i passem a altres qüestions que ens puguin fer iguals. Ens agradi o no, els pactes... jo li vaig demanar a la presidenta, afectaran els pactes de Madrid al Govern?... MÉS diu que sí, Podemos també diu que sí..., jo vaig dir "no haurien d'afectar", la presidenta va dir "no afectaran", jo vull creure la presidenta, però realment afectaran, no sé com us ho he de dir; i és clar, crec que és un bon moment, en aquest moment en què no hi ha govern, que gràcies a aquesta proposició de llei ens hem banyat, ens estam banyat avui aquí i d'aquí a un any veurem si realment el que deim avui ho mantenim, a veure si som unes bocamolles com aquelles caragoles o caragols que no volem agafar perquè es fan trossos, els volem forts, jo els vull de soca d'ametller i esper que vostès siguin caragoles o caragols de soca d'ametller d'aquesta que no es romp ni amb una pedra, perquè aquesta no és una qüestió dels 59 diputats o diputades que som al Parlament balear, és una qüestió de dret, d'igualtat del 1.122.000 persones que viuen a Balears hagin nascut aquí o no.

Dic això perquè necessitam aprofitar el moment, el moment és màgic, ja sé que el moment és fotut perquè no hi ha govern, però el moment és màgic per a aquesta cambra perquè quedarà per sempre el que cadascun de nosaltres diguem.

Dit això, m'agradaria dir-los que hi ha una qüestió que ens preocupa a El Pi i n'hem parlat, jo n'he fet alguna... amb l'equip n'hem fet algun tuit, ens preocupa, hi ha unes negociacions a Madrid i no hem vist que el Sr. Rajoy en cap moment, perquè ell va renunciar, de moment, a formar govern, però esper quan presenti un document veure si hi és, perquè els altres partits no ho han posat, és a dir, tenim que avui tenim un document de Podemos que té cent punts, que l'ha presentat al Sr. Sánchez, i tenim un document que té Ciutadans i PSOE que té dos-cents punts, ni el document de Podemos ni el document de Ciutadans i PSOE -per això dic que vostès en tenen oportunitat perquè encara no n'han presentat cap i diu que el Sr. Rajoy agafarà la iniciativa, jo ho respect, pot-, cap..., perquè crec que com a pes de tot l'Estat, és clar no ens ficarem tal vegada en segons quina singularitat que puguem tenir... jo que sé de Sa Pobla a Búger o de Ciutat a Palma o d'Es Mercadal a Maó o de Sant Antoni a Santa Eulària, però crec que dins els cent o dins els dos-cents o dins aquest document que vostès encara tenen possibilitat de redactar, algú hagués pogut fer una referència a un règim especial per a Balears, forma part de l'Estat, no ho diu cap document i altres coses de les quals parlarem el pròxim dies, d'aquest document, ja els avanç que nosaltres anirem per aquí.

Per tant, encoratjam el Sr. Jarabo, encoratjam la Sra. Armengol, encoratjam el Sr. Pericay, encoratjam la Sra. Prohens perquè a mi tots quatre em donen credibilitat en aquest sentit perquè pens que sabeu el que passa a Balears, no puc encoratjar la portaveu de Gent per Formentera perquè no s'ha presentat a Madrid de moment, no és veritat?, *¡muy bien!*, com que aquesta quatre que he dit tenen representants a Madrid és el moment que aquest tema que crec que està per damunt de tot -per damunt de tot- i tots hi estam d'acord, que no haguem d'aguantar que vengui Montoro i digui: "estau mal finançats!, s'ha de compensar la insularitat!" i n'han vengut un rere l'altre, un rere l'altre, un rere l'altre i que als documents, si vostès arribin potser a governar, sigui Podemos amb PSOE, sigui PSOE, Podemos i Ciutadans, sigui PP amb PSOE, m'és igual, no hi som nosaltres a Madrid, que hi hagi almanco aquesta referència, això seria genial, però és que ni això, per tant és mal de creure que els partits centralistes vulguin realment arreglar aquest problema.

Donam la benvinguda sense cap dubte a aquesta proposició de llei i intentarem ajudar, millorar, tot el sigui, i lògicament farem costat als que els toqui anar a Madrid -això no sé si ens toca a tots o no-, als que els toqui perquè posem els punts damunt les is, i d'una punyetera vegada quan ens vegin ens han de tenir por, por política, ens han de tenir. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Ciutadans votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. No és cap novetat, les raons a més a més estan perfectament recollides a l'exposició de motius de la mateixa proposició de llei, el fet insular, la referència a l'article 138 de la Constitució Espanyola; l'annex, al Tractat de la Unió Europea, també, la compensació dels desequilibris produïts per la insularitat; la mateixa llei precedent de règim especial de 1998; i encara que no figuri a l'exposició, ho recordàvem la setmana passada, l'Estatut de 2007 i la disposició transitòria novena, la necessària modificació de la Llei de règim especial del 98, passats set anys des de l'aprovació de l'Estatut.

Per tant la iniciativa està més que fonamentada. De totes maneres no em puc estar de fer una sèrie de consideracions en un debat com aquest d'avui. Que quedi clar que no són objeccions, són consideracions, però crec que val la pena ja plantejar-les avui. Em costa un poc d'entendre l'estratègia dels grups proposants, que són els que donen suport a aquest govern, una estratègia d'ofensiva múltiple: creació d'un grup de treball bilateral, en aquest cas és una iniciativa del Govern, és ver, no és una iniciativa parlamentària; aprovació de múltiples proposicions no de llei en comissions, totes cenyides al tema que avui ens ocupa; aprovació la setmana passada, sense anar més lluny, de la proposició no de llei sobre el nou REB, aprovació de tots, a més, sempre amb unanimitat, però vull dir que les iniciatives corresponen als grups parlamentaris de la majoria; i aprovació -ho recordava avui mateix el Sr. Camps- de la creació d'una ponència parlamentària la setmana passada sobre aquest nou REB. I finalment, fins avui, la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. I tot allò aprovat i debatut fins ara limitat al camps del transport, de la connectivitat; la resta d'eixos del REB queda a l'espera de no se sap què. No ho sé, em demana si la millor manera d'abordar un tema tan transcendent i delicat com és aquest i com tots convenim a considerar-lo són les fues: això ara, ara allò, ara allò altre... Per exemple, si hem decidit crear entre tots una ponència, no seria millor esperar a constituir-la i conèixer el seu dictamen?; pareix una cosa de sentit comú, però en fi...

Tampoc no entenem -passant ja a un altre camp- determinats canvis de redacció entre l'antic article 4 del 98 i el 9; evidentment quan això estiguem en ponència i després en comissió hi haurà motiu per presentar esmenes i per aclarir això, però ja que hi som volia avui referir-m'hi. Per exemple, que els ciutadans -i això és el que deia el text del 98, l'article 4 del 98- els ciutadans -entre cometes- espanyols i de la resta de la Unió Europea residents a les Illes Balears..., i aquest fragment ha passat a ser "els ciutadans residents"; clar, a mi el que em sorprèn és que després, una cosa que jo no tenia clara amb la redacció i avui el diputat Martí l'ha aclarida, ha parlat de la unanimitat i ha parlat de residents i no residents, i això fa pensar evidentment en una limitació als residents d'aquest article. De totes maneres ho deix aquí damunt, per ventura som jo que no ho he entès bé.

També crec que estaria bé..., el diputat Martí ho ha fet abans, però per ventura s'hauria de justificar una mica més la quantitat de 30 euros com a quantitat decidida per a la tarifa plana. Per què?, no ho sé, per què no 20, o 25 o 28?, és igual.

Ja sé que es tracta d'un límit i que per tant 20, 25 o 28 són possibles, però m'agradaria per ventura que aquestes qüestions estiguessin una mica més fonamentades en el conjunt, diguem, de la proposició de llei. Abans ha dit que aquesta quantitat té el suport de la societat civil organitzada, crec que són les paraules textuals. Evidentment ja és un gran suport i per descomptat també té el nostre, però m'agradaria saber el perquè de la quantitat en si.

I finalment és evident que si aprovam aquesta modificació qui haurà de córrer amb l'augment de despesa, de moment, és aquest govern. No?, bé, en tot cas ja m'ho aclarirà; com a mínim així m'ha paregut entendre-ho. Aquesta partida de 10 milions anuals, per altra banda, que és la partida que el conseller Boned record que a aquesta quantitat es referia en unes declaracions recents, no està evidentment pressupostada. Si no s'ha de córrer amb aquesta quantitat, cap problema; si no el conseller Marc Pons haurà de fer màgia amb els nombres, com l'altre dia, per veure d'on treu la quantitat necessària.

En definitiva, aquestes consideracions són simplement per expressar una sèrie d'aspectes que no m'han quedat clars i que per ventura ara mateix me'ls pot aclarir el diputat Martí, i si no evidentment en comissió en parlarem i ja ho acabarem de figurar.

En tot cas reiter el que he dit al començament: votarem a favor de la presa en consideració d'aquest projecte de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que no hi ha contradiccions no procedeixen els torns de rèplica i contrarèplica. Per tant passam a votació.

Es pot entendre per assentiment? Queda presa en consideració per assentiment.

(Aplaudiments)

Suspenem fins a les 16.00 hores.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes. Recomençam la sessió.

Finalment, debatrem les esmenes a la totalitat de devolució presentades al Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat; RGE núm. 368/16 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS; RGE núm. 1584/16 del Grup Parlamentari Popular i RGE núm. 1588/16 del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

V.1) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 368/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, al Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat.

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats molt bon dia. El Pi està en contra de molts aspectes de la llei, però la maternitat és un dels grans problemes d'Europa i de Balears. Avui matí mateix, a IB3 Ràdio, es parlava que Espanya és l'estat europeu on la dona té el primer fill a una edat més elevada. A Balears és realment preocupant l'envelliment de la població i la manca de natalitat, per tant, calen polítiques actives a favor de la natalitat i les polítiques a favor de la natalitat no són polítiques que coaccionen l'avortament, no s'equivoquin. Els països progressistes són els que afavoreixen la maternitat, millorant les condicions de conciliació de la vida familiar i laboral, millorant la primera educació a partir d'un any, més permisos per a maternitat o paternitat i per què no, millorant la informació.

Els deia que no ens agraden molts d'apartats de la llei que protegeix la maternitat (...), però així mateix la regula. La maternitat és una elecció i no una vocació universal que tenim totes les dones. Una dona ha de ser mare si així ho desitja, perquè no hi ha pitjor inici a la vida si no és així. Ara bé, aquesta llei aposta per donar informació i assessorament a les futures mares. No considerem que s'hagi de derogar, en tot cas podem parlar d'aquells aspectes menys adequats, podem ampliar-la, podem modificar-la i discutir-ho, però no eliminar-ho impositivament, perquè és així com el Govern cau en l'autoritarisme que tantes vegades han criticat.

Passem a la matèria objecte de la Llei del 2014, la configuració del marc jurídic d'actuació de la comunitat a l'àmbit de la protecció i l'atenció social a la maternitat, que comprèn el disseny de mesures i actuacions dirigides a garantir i protegir el dret de la dona embarassada, a ser mare, especialment el de les dones que es troben en situació de desemparament o risc social, propiciant l'establiment dels mitjans necessaris de caràcter social, jurídic, educatiu, sanitari o assistencial, que permetin aconseguir aquesta finalitat.

La norma aprovada a finals de 2014 contemplava actuacions dirigides a garantir i protegir el dret de la dona embarassada, especialment si es troben en situació de risc social. Diran que els senyors del PP feren demagogia perquè retallaren molts drets socials, però aquí no ho feren. Amb la desaparició d'aquesta llei, aquest col·lectiu queda desprotegit i discriminat, millorem-la, amplièm-la, però no eliminem-la. Una llei que dota de més contingut la tasca de l'Institut Balear de la Dona, que el que vol és facilitar informació, donar més suport, més garanties, orientar, no els sona? És una terminologia que ja els va bé quan es tracta d'altres col·lectius, no entenem el problema que hi troben en aquest.

La llei parla de mesures informatives per evitar embarassos no desitjats, especialment entre els joves; de prioritzar les dones embarassades a l'hora d'accedir a línies d'ajuda; d'adoptar mesures contra la discriminació laboral per motius d'embaràs; de dret i foment de la informació. Una llei antiavortament fou la del ministre Gallardón, però no és aquesta. Aquesta pot ser una llei que intenti evitar l'avortament. Els pareix malament? Ni es jutja ni es coacciona, es dona informació i facilitats per ser mare. De veres els pareix tan malament? Si es així, la modifiquin, si ho consideren en els punts més conflictius. Però no deroguïn una llei destinada a informar i prevenir. Al cap i a la fi, no respon a la mateixa intenció la llei que ja ha iniciat els tràmits parlamentaris i que vol garantir els drets del col·lectiu LGTBI.

Els ordenaments jurídics dels estats de dret, obren uns paraigües d'aparent igualtat formal entre homes i dones, però sabem que no és així. La regulació de la maternitat atorga un grau de protecció necessari i, si més no, es postula a favor de polítiques actives cap a la natalitat. Els record que una de les polítiques actives per al foment dels naixements del PSOE fou el xec nadó, més car i amb una eficàcia molt qüestionada. Si tots assumim que la manca de natalitat, agreujada els darrers anys, pot suposar un greu problema per a les pensions, o per al manteniment de la societat del benestar, entendrem que abans d'anar regalant xecs nadó, puguem tenir lleis que ben desenvolupades, protegeixin i informin les futures mares.

Hi ha altres comunitats que tenen lleis similars a aquesta i no els cou tant. A València el president Ximo Puig no ha considerat cap prioritat haver de derogar-la. Pensem en la manera de fer una bona llei per a la maternitat, no la manera d'eliminar les lleis de l'expresident Bauzá.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

V.2) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1584/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. En septiembre del año 2014 el Parlament, a propuesta del Grupo Parlamentario Popular, aprueba la ley por la cual se establece y regula la protección a la maternidad. Una ley que impulsa el Partido Popular dentro de la importancia que para nosotros tienen las políticas de apoyo y protección a la maternidad. Una ley que pretende ofrecer un apoyo real a la mujer embarazada, especialmente aquellas que se encuentran en situación de vulnerabilidad, con la intención también de elevar a rango de ley la obligación por parte de la administración y de las administraciones de promover actuaciones concretas de apoyo y protección a la

mujer embarazada. De promover el deber de las instituciones y en esta caso, a través del Institut Balear de la Dona, como se recogía en la ley, de ofrecer toda la información necesaria sobre los recursos de protección social para mujeres embarazadas. Se potenciaban también las políticas sociales de carácter transversal de protección a la maternidad, también coordinado por el Institut Balear de la Dona. Se daba especial atención a la mujer en situación o riesgo de exclusión social, a las adolescentes y a jóvenes embarazadas.

En definitiva, el objeto de esta ley, por si alguien tenía alguna duda, la portavoz de El Pi lo ha leído, que se recogía en el artículo 1 y que yo voy a volver a repetir una parte, era proteger el derecho de la mujer embarazada a ser madre. Nuestra pregunta es ¿qué tiene de negativo esta ley? ¿Qué tiene de negativo el proteger el derecho de la mujer a ser madre? ¿Qué tiene de discriminatoria esta ley? ¿Qué tiene de restrictiva como hemos escuchado algunas críticas en medios de comunicación por parte de los partidos que dan apoyo al Gobierno? Nos gustaría saberlo, ¿qué tiene de negativo esta ley?

Podemos entender que la quieran mejorar, que no estén de acuerdo con algunos de sus puntos, como ha dicho también la representante de El Pi, podemos hablar, podemos volver hablar de esta ley, podemos intentar llegar a acuerdos sobre qué ley de protección a la maternidad deberíamos tener. También podrían decir que hay que desarrollarla, yo les recuerdo que el IV Plan de igualdad entre hombres y mujeres, aprobado también en la pasada legislatura, comenzaba a desarrollar esta ley y fue aprobado este plan por unanimidad de todos los grupos presentes en el consejo rector del Institut Balear de la Dona.

Sin embargo ustedes, en lugar de intentar mejorarla, de intentar hacer sus aportaciones, simplemente vienen aquí a derogarla, sin presentar ninguna alternativa. Y adelantándome, por si nos dicen que la futura ley de igualdad entre hombres y mujeres, que también justamente ustedes han registrado recientemente en el Parlament, para hacerla coincidir supongo con el Día Internacional de la Mujer, no es una alternativa a esta ley, porque no ofrece ninguna alternativa, ni siquiera hace mención a la protección de la maternidad. Pero, además, lo hacen sin intentar llegar a ningún tipo de acuerdo con los grupos que no damos apoyo al Gobierno, y el debate de hoy es el ejemplo de ello: los tres grupos que no damos apoyo al Gobierno presentamos enmiendas a la totalidad de la derogación de esta ley.

Nos volvemos a preguntar por qué derogan esta ley, ¿por sectarismo?, ¿por la obsesión que tienen de acabar con todo lo que hace el Partido Popular?, ¿con todo lo que ha hecho el Partido Popular? ¿Porque es el único tipo de cosas en las que se ponen de acuerdo?, porque visto lo visto el único acuerdo que consiguen los miembros del Gobierno y el partido que da apoyo al Gobierno es para derogar las cosas que ha hecho el Partido Popular, las leyes que ha hecho, las medidas que ha impulsado. ¿Es esta la razón por la que hoy presentan la derogación de esta ley?, porque si es esto deberían aprender del pasado. Este es el tercer pacto de izquierdas que ustedes reeditan, el tercer pacto en contra del Partido Popular, y hagan memoria, no funcionaron los anteriores y tampoco funcionará

este, porque gobernar desde el odio y desde el rencor nunca funciona, o sea que haganselo mirar.

Además también nos preguntamos, si esta ley era tan mala que había que derogarla, por qué han esperado ocho meses, que es lo que ustedes llevan gobernando, ¿por qué no lo hicieron el primer día?; ¿o es que han esperado a la celebración del Día Internacional de la Mujer para derogar esta ley?, un día que nosotros consideramos que debería ser un día para que todos los grupos de este parlamento, como así creo que esta mañana se ha leído la declaración institucional, nos unamos a favor de la igualdad entre hombres y mujeres, dejemos atrás lo que nos separa y nos centremos en aquello que nos une. Hoy desde el Partido Popular creíamos que era un día para evidenciar eso, y sin embargo ustedes traen aquí la derogación de esta ley, en este día precisamente, para evidenciar todo lo contrario.

O tal vez es que esa sea su nueva bandera de la igualdad. ¿De verdad creen que no apoyar a las mujeres que quieren ser madre es ayudar a la igualdad real y efectiva?, ¿esa es su nueva idea de liberación de la mujer?, ¿el que las mujeres no puedan ejercer su derecho a ser madres libremente si tienen dificultades y que la administración pueda ayudarles a vencer esas dificultades? Hoy están haciendo lo que mejor se les da, que es destruir todo lo hecho por el Partido Popular, pero además lo hacen como siempre, que eso también es lo que se les da mejor, poniéndoles un lacito a todas estas cosas para disimular la falta de ideas que tienen y sus proyectos anticuados y vacíos de contenido.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

V.3) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 1588/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, al Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, hoy es 8 de marzo, Día Internacional de la Mujer, un día en el que hombres y mujeres reivindicamos la igualdad de género, un día que como mujer me siento especialmente comprometida en la defensa de una ley por la cual se establece y regula la protección a la maternidad, una ley que no está desarrollada, lo cual hace menos entendible, si cabe, su derogación por parte del Govern del *pacte*.

La maternidad es un bien insustituible que no debe constituir discriminación para la mujer, pero desgraciadamente así ocurre en numerosas ocasiones, lo cual merma el derecho a ser madre y constata los muchos pasos que nos quedan todavía por dar en nuestra sociedad en cuanto a la igualdad de género.

En este sentido son los poderes públicos, y así lo apuntan la Constitución Española y el Estatut de las Illes Balears, los que deben actuar legislando para que la maternidad no sea un problema y un motivo de discriminación, y los que deben proteger el derecho que toda mujer tiene de ser madre.

¿Y por qué legislar con una ley específica de protección a la maternidad?, ¿no basta con lo que se va legislando en diferentes campos? En Baleares, en España, la Ley Orgánica de salud sexual y reproductiva y de la interrupción voluntaria del embarazo, en el artículo 3.4 indica que son los poderes públicos, de conformidad con sus respectivas competencias, los que llevarán a cabo las prestaciones y demás obligaciones que se establecen en la ley. Una de estas obligaciones se indica en el título II capítulo I, en sus artículos 14 i 17; dispone que toda mujer embarazada ha de ser informada sobre los derechos, prestaciones y ayudas públicas de apoyo a la maternidad en su centro de salud mediante un sobre cerrado, y aquí es donde entra la necesidad de esta ley, de la existencia de esta ley de protección a la maternidad, que tiene por finalidad el desarrollo de una eficaz red de apoyo que ofrezca medidas concretas, económicas, sociales, laborales, de habitabilidad, de asesoramiento legal, social y psicológico, y de orientación tanto durante el embarazo como durante la crianza del hijo, una ley especialmente dirigida a las mujeres embarazadas que se encuentran en situación de vulnerabilidad, medidas que hoy en día son absolutamente insuficientes y hacen que ese sobre cerrado que se entrega en el centro de salud a la mujer no le ofrezca soluciones.

Una ley como ésta no se puede pasar por alto, no se puede no tener en nuestra comunidad. Su derogación es inexplicable.

Todos somos conscientes que lo ideal es que la maternidad en una mujer debería ser un hecho buscado, deseado, y en un marco donde no haya trabas económicas ni durante el embarazo, ni en la crianza del hijo, y que suponga desde el primer momento una alegría para la propia mujer, su pareja o su entorno. Pero por diferentes motivos muchas mujeres embarazadas se encuentran en precariedad laboral o sin trabajo, o son adolescentes, o son mujeres cuyo embarazo les crea un conflicto y presión social o familiar muy graves, son mujeres que se encuentran en situación de riesgo social, y necesitan del apoyo necesario de las administraciones públicas para que su embarazo no les suponga una discriminación social y laboral añadida. Necesitamos una ley que sea un marco jurídico que desarrolle y aglutine todas las ofertas de apoyo a la mujer embarazada, y una red de centros coordinados a través del Institut Balear de la Dona donde pueda acudir la mujer que así lo desee.

Esta ley que hoy pretende derogar el *Govern del pacte* propone regular todos estos aspectos y expone desarrollar la elaboración de un plan que incluya todas estas acciones. A pesar de no estar desarrollada esta ley de protección a la maternidad ya posee artículos importantes y novedosos y que determinan la importancia y la línea de la propia ley. Es el caso del artículo 6, que se centra en las mujeres adolescentes, un problema nunca abordado de frente, un problema todavía no resuelto que hace que estas menores dejen sus estudios porque no existe ningún plan alternativo que las ampare. Parece increíble que esto pueda seguir ocurriendo todavía hoy en día.

Las administraciones miran hacia otro lado y dejan que su embarazo se convierta en una discriminación social y laboral desde el mismo momento del embarazo. Esta ley pretende regular en estos casos el derecho a una asistencia específica que incluirá al menos las siguientes prestaciones: educación para la maternidad adecuada a su edad y circunstancias, apoyo psicológico antes y después del parto, intervención familiar si se requiere, formación afectiva sexual, asistencia singular en el centro escolar para adecuar el horario y su plan de estudios al embarazo y a la maternidad, y propone que las autoridades educativas velarán por el perfecto cumplimiento de esta previsión y arbitrarán los medios y las medidas necesarios para hacer posible la optimización del rendimiento académico. No se entiende que se quiera derogar una ley que es la única que explícitamente trata este tema.

Otros puntos que se recogen en la ley son, por ejemplo, impulsar medidas para evitar embarazos no deseados, con especial atención a las adolescentes, y educar en la responsabilidad. O promocionar la corresponsabilidad de la pareja, si procede, tanto en el embarazo como en el cuidado de los hijos.

En conclusión, la Ley 9/2014, de 29 de septiembre, por la cual se establece y regula la protección a la maternidad, es una ley con objetivos y finalidades absolutamente necesarios, y desde Ciudadanos consideramos que no sólo no debe ser derogada sino que debe ser desarrollada por el Govern en consenso con todos los grupos parlamentarios, y con esta defensa Ciudadanos no hace más que cumplir con los deseos de la declaración institucional que todos los grupos políticos hemos suscrito hoy. Un día como hoy no basta hablar de la mujer, sino que hemos de dar un paso más, hemos de tomar medidas a favor de la mujer, porque es lo mismo que tomar medidas a favor de toda la humanidad.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes a tots i a totes i benvingudes al Parlament les representants dels grups feministes i grups de la dona.

El Govern ha sol·licitat aquest torn accidental per explicar quins motius, segons el Govern, té per demanar la derogació d'aquesta Llei 9/2014, que regula la protecció de la maternitat.

Abans de tot em permetran que situï aquesta llei en el moment que es va presentar, que la va presentar el Partit Popular fa exactament tres anys, també un 8 de març com avui fa tres anys, en un context on el Govern Rajoy volia derogar la llei que donava, afortunadament segueix donant, el dret a les dones a interrompre un embaràs en terminis; un context on es retiren de la cartera sanitària tots els anticonceptius orals de darrera generació; un context on la reforma laboral del Partit Popular deixa de protegir l'embaràs a través de contractes de

pràctiques; en un context en el moment que es retira la prestació sanitària com a tal de la inseminació artificial per a dones lesbianes; en un context on es redueixen i quasi s'eliminen les polítiques públiques de planificació familiar. En aquest context sociopolític el Partit Popular presenta aquesta llei. I res, ara continu, esperin...

(Algunes rialles)

... acab de començar.

I ho presenten sota un títol que no és llei de maternitat, ho presenten sota un títol que és suport a la dona embarassada, en aquest context de manca de planificació familiar, de persecució del tema de l'avortament de termini, presenta una proposició de llei de suport a la dona embarassada, i només és a través de les esmenes de, en aquell moment, l'oposició que es canvia per dona embarassada, confiant l'oposició que, efectivament, es farien articles de protecció a la dona embarassada. I cap de les esmenes que varen presentar, perquè, com deia el Sr. Jaume Font fa uns dies, que la història l'hem de saber per saber què ha passat, i jo hi era en aquesta història, moltes de les esmenes que volíem introduir per protegir la maternitat i convertir aquesta llei de suport a l'embaràs en una llei de protecció a la maternitat, varen ser derogades, varen ser derogades no, no varen ser ni acceptades.

Per exemple, per exemple el que ha dit la senyora de Ciutadans, que hi estic absolutament d'acord, de posar en aquesta llei de maternitat que la maternitat ha de ser voluntària, lliure i joiosa. A això el Partit Popular hi va votar en contra, d'introduir aquest concepte de maternitat, hi va votar en contra el Partit Popular. O va votar en contra d'introduir en aquesta llei, que havia de ser de maternitat, que ells només la presentaven com a embaràs, en un context on es discutia l'avortament, varen votar en contra que hi hagués una prestació econòmica dirigida a totes aquelles joves o totes aquelles dones que tenguessin problemes socioeconòmics, el Partit Popular va votar en contra d'aquesta esmena que va presentar l'oposició.

Cada un dels articles, cada una de les propostes que anaven dirigides a protegir la maternitat de forma efectiva i eficient el Partit Popular les va votar en contra. I així ho poden tenir vostès en el *Diari de Sessions* núm. 138, de 16 de setembre de 2014. Ho dic perquè les lleis s'han de contextualitzar.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No ho tenim. I parlen vostès d'una llei de maternitat com si parlassin d'una llei de 60 articles, amb 11 articles volen protegir la maternitat? És que s'ha de derogar tot, s'han de derogar cada un dels articles i tornar-los a repensar i tornar-los a fer des de la primera definició de la maternitat, que no ens la varen deixar introduir, des de la primera, un rere l'altre. Però continuarem.

Per què una llei de maternitat a una comunitat autònoma? Quina és la lògica d'aquesta llei de maternitat a la nostra comunitat autònoma o qualsevol altra llei que ja estigui regulada a nivell estatal? Que la superi, si tenim una llei estatal que parla dels drets reproductors de les dones, dels drets de la maternitat, etc., hem d'esperar que la llei autonòmica superi

l'estatal. Idò no, cap, cap ni una, la llei estatal està per sobre de la llei autonòmica, per què volem una llei autonòmica si no supera la llei estatal? Per què la volem? Vostès tenen dret a replicar, digui'm un, un aspecte de la llei autonòmica que no estigui ja recollit a la llei estatal, per què volem tenir una llei autonòmica que estigui per sota de la llei estatal? No té cap sentit ni un.

Què introdueix aquesta llei com a novetat, que no té la llei de l'any 2010? Un telèfon, un telèfon, un telèfon informatiu, un telèfon informatiu, un pla, que els plans no donen drets, i unes subvencions a les ONG. Això és el que aquesta llei aporta de nou a la comunitat autònoma o per a la comunitat autònoma, un telèfon informatiu. I vostès no creuen que en aquest moment els treballadors socials, els psicòlegs, els ginecòlegs, els metges en general no informen d'aquests temes? Necessitam crear un telèfon per informar sobre aquests temes? Que ja no hi ha una xarxa professional suficient, segurament insuficient, però en tot cas millorem la xarxa professional per informar a través d'un telèfon? Un pla, un pla que no dona cap dret, unes subvencions a les ONG.

M'estranya que vostè, sobretot El Pi i Ciutadans que es defineixen com a lliberals, una cosa tan íntima com és la decisió de continuar un embaràs ho vulguin deixar en mans de les organitzacions civils. No, no, idò la llei aquesta ho estableix...

(Remor de veus)

... ui!, sí, sí, sí...

(Remor de veus)

... bé, mirin l'article, unes subvencions per a les ONG per informar sobre...

(Petita cridòria)

... aaaaah! Bé, aaaaah! Per informar sobre temes d'embarassos. Si no tenguéssim una xarxa professional vostès... una ONG, una ONG que ha d'informar sobre els drets reproductors de les dones, una ONG que ha d'informar sobre els drets reproductors de les dones, quan tenim la xarxa professional, quan els professionals han de ser neutrals; què ho farà un voluntari? Un voluntari de què? D'una ONG? Això no ens aporta res de nou, no aporta res aquesta llei.

(Remor de veus)

Clar, no, no, és que cada un dels punts, cada un dels punts d'aquesta llei, cada un dels punts d'aquesta llei no supera en cap moment la llei estatal i la llei estatal, i els ret que m'ho diguin, en què supera aquesta llei autonòmica. Cap ni una.

Una llei que, no es preocupin, que la podem derogar amb tota tranquil·litat perquè no afecta a ningú, ningú no està perjudicat per la derogació d'aquesta llei. Aquesta llei du pràcticament un any llarg, al voltant d'un any llarg, i no està i no afecta a ningú, ningú no s'ha pogut dirigir a l'administració a reclamar, perquè aquesta llei no aporta res, ningú no ha pogut dir, escolti, jo m'acull a la llei per demanar això, que ens

demanarà un telèfon? Un pla? Que també el Partit Popular, quan li vàrem dir, quan li vàrem sol·licitar els grups parlamentaris de l'oposició en aquells moments que aquest pla s'elaborarà en dos anys, es va negar. Una dona embarassada que demanarà a l'administració, que li posem un telèfon? Que li fem un pla? Que donem una subvenció a una ONG? Això és la protecció a la maternitat que vostès plantegen?

Clar que estam d'acord a defensar la maternitat, per suposat que hi estam d'acord. Una dona que vulgui avortar perquè vol avortar és un dret i un èxit de les dones. Una dona que ha d'avortar per problemes socioeconòmics és una vergonya per a un país, i això s'ha de millorar. I a vostès ara els faig una pregunta, tenim una llei de maternitat, mal anomenada de maternitat, i ara li faig, una dona que es troba amb un embaràs no desitjat que es planteja continuar o no continuar, si nosaltres li deim, no, no, tens un telèfon o li deim a partir de juny tindrà una renda social per al teu fill, què protegeix més la maternitat? Què protegeix més la maternitat una renda social o un telèfon?

(Alguns aplaudiments)

Vostès no varen fer això, nosaltres ho hem fet. En aquests vuit mesos, en aquests vuit mesos de govern progressista hem fet més per la maternitat que vostès en quatre anys...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... què protegirà més, què protegirà més un telèfon o una renda social? La garantia que una mare quan tengui un fill o d'una parella quan tengui...

(Petita cridòria)

...o quan tengui un fill sabrà que podrà cobrar la renda social. Això que preocupa tant i això és realment protegir la maternitat. En aquesta futura llei de família, que hem de fer una llei de família en aquesta comunitat autònoma que no la tenim, que som de les úniques comunitats autònomes que no tenim, hem de parlar d'aquestes coses, de maternitat, de paternitat, de criança, de competències parentals, de quines prestacions socials i econòmiques ha de tenir la família per protegir-la, les famílies en plural, però no una llei de maternitat d'11 articles, com es protegeix la maternitat amb 11 articles?, sense que cap dona no pugui reclamar res. Què protegeix més la maternitat, què protegeix més la maternitat? Vostès imaginin una dona en situació d'irregularitat administrativa, que també es queden embarassades, qui li dóna més garanties, per exemple, un govern que li retira la targeta sanitària per al seu fill o un govern que li diu que el seu fill té els mateixos drets que qualsevol altre infant i que té un pediatre igual que el té qualsevol altre infant?

(Alguns aplaudiments)

Què dóna més drets a la...? -sí, sí, sí, jo li contrast-, què dóna més drets? Perquè vostès tenien..., li donaven dret no... a través d'una targeta normalitzada, vostès donaven dret a un pediatre, però un horabaixa tenia un pediatre i l'endemà en tenia un altre dependent de l'horari dels pediatres, nosaltres a través...

(Remor de veus)

...no, no, ara tenen un pediatre com qualsevol altre criatura...

(Remor de veus)

...sí, senyora... Per tant, nosaltres, el que demanam als grups que donen suport a aquest govern és que al Govern no ens facin posar un telèfon d'informació a la dona embarassada, no ens facin fer això, per favor, no ens facin posar un telèfon a la dona embarassada, no ens facin donar una subvenció a les ONG perquè informin les dones embarassades, no ens facin fer un pla, que un pla no dóna drets; ens obliguin per exemple a fer una llei de família, digui'ns que volen..., hi estam d'acord, farem una llei de família com a govern, que parlarà de maternitat, que parlarà de paternitat...

(Remor de veus)

...sí-, que parlarà de competències parentals, que parlarà de les prestacions, que recollirà també que la renda social és una ajuda a les famílies, parlem d'aquestes coses, però no d'una llei de maternitat que no parla de maternitat. I si no vegi vostè els articles, crec que l'altre dia ho vaig comptar, hi ha 32 vegades la paraula "dones embarassades" i 10 la paraula "maternitat", no té cap funció. Però no ens facin fer telèfons, no ens facin fer subvencions a ONG i no ens facin fer plans que no duen a cap tipus de dret.

És una llei que no dóna cap dret i ara vostès em poden replicar, digui'm un dret que llevam si derogam aquesta llei, digui'm un dret, un sol dret, no en trobaran cap, perquè no en dóna cap; tot són definicions, algunes de les quals ja són a les lleis estatals, no aporta res, és una llei buida de contingut, no aporta res, és una llei que té una funció clarament de desorientar quan hi va haver la discussió i el debat pels temes d'avortament. Per tant, el Govern el que demana al Parlament és que no ens facin complir aquesta llei que només dóna això.

Podríem fer el que va fer el Partit Popular, que és aprovar aquesta llei i ficar-la a un calaix, perquè el telèfon ja l'haguessin pogut tenir desenvolupat, varen tenir temps suficient per fer-ho, no ho varen fer. Nosaltres som honestos i deim al Parlament: "deroguin aquesta llei perquè no la volem aplicar" Com que no? Què ho hem fet de forma autoritària!, no sé qui ho ha dit, crec que és la representant d'El Pi...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... Autoritària? Autoritària hagués estat a través de la Llei de pressupostos, com feia el Partit Popular, però nosaltres ho hem fet com toca, hem fet una proposició perquè es derogui, que hi hagi debat polític i que hi hagi debat social i que el Parlament decideixi, d'autoritària res.

(Remor de veus)

Serà avui el Parlament, democràticament triat, el que digui "sí" o el que digui "no", no hi ha autoritat de cap tipus. L'haguéssim poguda ficar al calaix i no practicar-la, com va fer el Partit Popular, no ho hem fet, som honestos.

Demanam als grups parlamentaris, a tots els grups parlamentaris, que no ens facin aplicar aquesta llei perquè no dona cap tipus de dret i fa ridícul el tema de la maternitat tal com està.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, que el context en el qual ha dit que es va aprovar aquesta llei no li agrada, modifiquin-la, nosaltres li deim que la modifiqui, però és que ni s'ho plantegen, millorin-la. Crec que no hem de fer demagògia amb el tema del telèfon i del pla.

(Remor de veus)

Si feim una llei de família, deroguim-la quan es faci aquesta llei, que la debatrem i la parlarem, però no ara.

Després d'escollar-la començ a pensar que potser la seva derogació sí que és ideològica i proavortista. Nosaltres no discutim la llibertat de la dona, en cap cas, té tot el dret a triar el que vulgui fer, no voldria pensar que són víctimes de pressions de certs *lobbies*, aquells que se sentiren fracassats quan sorgí aquesta llei, però hem de ser més amples de mires, o potser és un exemple més de la reconeguda supremacia moral dels partits d'esquerra? Allò que els retriarem és que siguin incapaçs d'estar per sobre els extremismes, no ho entenem, de defensar la creació de dos bàndols, el bàndol de polítiques de dretes i el de polítiques d'esquerres, no és el que vol la societat, i nosaltres, a El Pi, els puc assegurar que tampoc. Un govern ha de regular per sobre del que pensen dos extrems, perquè això és l'interès general.

Autoritat. Autoritat és no aplicar una llei perquè no ens agrada. Vostè ara m'ho acaba de dir, no l'aplicam perquè no ens agrada, idò la derogam. no. I no al sectarisme que practiquen avui els partits que són i els que donen suport al Govern. Si considera que aquesta llei només ha creat un número de telèfon, hi facin feina, perquè la llei és del 2014, fa vuit mesos que hi podrien fer feina.

Els instam a desenvolupar un reglament i a treballar amb el document que ja tenen. Li ho he dit abans: no entenc que, si ens sembla bé aprovar una tramitació de llei amb la finalitat de garantir i protegir els drets de segons quins col·lectius, aquí no puguem treballar en una igualtat efectiva entre homes i dones, i per què no, i en aquest cas, en una dona embarassada.

Per coherència ens ha de semblar bé apostar també per la regulació i protecció de la maternitat, especialment per aquelles futures mares més desemparades. Insta a l'avortament? No. Vol informar per evitar avortaments. I quin mal pot fer? Mentre no coaccioni creim que no en fa.

Balears és una de les comunitats amb major descens de naixements en els darrers anys i tots sabem com de perillós és això, protegir la maternitat no és terrorisme, no és dolent, no ens venguin ideologies extremes, no protegeixin només els que els donen el vot.

La dona ha de ser lliure de fer el que vulgui, això ho tenim claríssim, el que ha de fer el Govern és explicar què pot passar en un cas i en l'altre, ella ja triarà.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. En primer lugar, la verdad es que nos ha sorprendido que no sea el conseller de Presidencia quien defienda la derogación de esta ley, ya que creemos que es quien tiene atribuidas las competencias de Igualdad y el Instituto Balear de la Dona, que es quien tiene las competencias para el desarrollo de esta ley, y sí lo haga la consellera de Servicios Sociales. En cualquier caso la transversalidad, ésta que ustedes decían, que por eso iba a la Conselleria de Presidencia, vemos que para unos casos sí y para otros no, pero ustedes evidentemente son libres para decidir quien defiende las propuestas que traen a este parlament.

Usted ha hablado del contexto en el que se produce esta ley, nosotros estamos hablando de la ley en concreto; ustedes hablan del contexto, ya presuponen, ya prejuzgan, que esto también se les da muy bien, pero nosotros queremos hablar y queríamos hablar de esta ley en concreto.

Usted lo ha dicho, se pudo debatir esta ley, algunas enmiendas no se aceptaron y otras enmiendas sí se aceptaron, y nuestra pregunta, y creo que también se la hacía la representante de El Pi, es: si tienen tantas ideas ¿por qué la derogan? ¿Por qué no la modifican? ¿Por qué no hacen otra ley y cuando esta ley esté aprobada derogan ésta? ¿Qué problema hay con esta ley que, si era tan mala, tan mala, tan mala para todas las mujeres de esta comunidad autónoma, no la derogan en el minuto uno, y esperan ocho meses y no pueden esperar un poco más a obtener una alternativa? Es que de verdad no podemos entenderlo, porque usted viene aquí y nos da muchísimas ideas sobre la protección de la maternidad, sobre la ayuda a las mujeres embarazadas, sobre la ayuda a las mujeres con hijos, pues tenga, hagan una ley que sea una alternativa a ésta, pero no la deroguen.

Uno de los argumentos que usted nos dice aquí es que la ley tiene pocos artículos, Sra. Consellera, es que las leyes no son mejores a peso, cuanto más pese la ley más buena es, cuanto menos pese menos buena es.

(Alguns aplaudiments)

Nosotros consideramos que es una ley que tiene los artículos necesarios para que se desarrolle después, y no se metió en un cajón, se empezó a desarrollar. Y se lo he vuelto a decir, el IV Plan de igualdad entre hombres y mujeres, que contó con el apoyo de todos los grupos, de todos los partidos que formaban parte del consejo rector la pasada legislatura, comenzaba a desarrollar esta ley y se tenía que seguir desarrollando y ustedes han tenido ocho meses para desarrollarla, para que pueda efectivamente hacerla cumplir, hacerla efectiva para que las mujeres se pudiesen acoger a ellas.

También, bueno, nos ha sorprendido mucho ahora como usted hablaba de que se deja en manos de las ONG la información, el asesoramiento; ¡oiga!, en esta comunidad autónoma hay una tradición de colaboración público-privada con las entidades sociales de muchísimos años, muchas entidades sociales gestionan servicios que también son muy sensibles y no pasa nada. ¿O es que a lo mejor a ustedes solamente les interesan las entidades sociales cuando les conviene y cuando no les conviene no les interesan tanto?

Con esta ley, Sra. Santiago, se podría ofrecer la información de todos los recursos sociales existentes. Y dentro de unos meses, con esta ley, se podría ofrecer esta información de qué tendrían a disposición de la renta social garantizada, que seguramente se aprobará en este Parlament, no pasa nada, es que podría informar de que existe este recurso, y todos evidentemente muy contentos de que pueda existir ese recurso, aunque no estemos muy de acuerdo con el espíritu de la ley. Pero bueno, habrá otro recurso que a través de esta ley se podría informar a aquellas mujeres que tienen derecho a solicitarlo, por ejemplo y entre otras muchas cosas.

Es una ley que obligaba a un gobierno a dar apoyo a la mujer embarazada y a proteger la maternidad y que había que desarrollar. Y seguimos sin entender ¿qué de malo tiene esto? ¿Qué de discriminatorio tiene, como algunos han dicho? Es que hemos oído declaraciones de algunos miembros de los partidos que dan apoyo al Gobierno, diciendo que con esta ley era para que las mujeres ni siquiera se pensasen el poder abortar. Pero es que yo creo que están confundiendo completamente dos debates, los están confundiendo pero totalmente. ¿Qué problema hay en que el Gobierno, este Govern, de apoyo a una mujer que quiere ser madre, pero que por dificultades económicas, por dificultades sociales, no lo puede ser, o tiene esas dificultades o tiene esos problemas? ¿Dónde está el problema? Es que es una cuestión totalmente ideológica, pero además de una ideología mal entendida. ¿Qué problema tienen con que las mujeres puedan ser madres y con que los gobiernos les den apoyo para que sean madres?

Ustedes con la derogación de esta ley están siendo totalmente sectarios, es que lo están siendo, y además sin ningún tipo de consenso, sin haber ni siquiera consultado a los otros grupos que no dan apoyo al Gobierno para ver si podíamos tener o podíamos llegar a un acuerdo, sin presentar ningún tipo de alternativa a esta ley. Y todos los argumentos que nos ha dado, reafirman lo que le he dicho anteriormente, ésta es una ley..., perdonen, la derogación de esta ley es la evidencia de que ustedes solamente quieren destruir todo lo hecho por el Partido Popular. Usted aquí ha venido a criticar toda una serie de medidas y actuaciones que no entraremos

ahora a decir por qué las tuvimos que tomar, porque parece que aquí las decisiones se toman porque el PP es malo, malísimo, y se nos ocurrió porque pasábamos por allí a tomar estas decisiones, también si mirásemos el contexto en el que se tienen que tomar estas decisiones, podrían ustedes alguna vez tener la responsabilidad y asumir la parte de culpa que ustedes también tuvieron de que nosotros tuviésemos que tomar estas decisiones.

Pero todos esos argumentos como le decía vuelven a reafirmar, ustedes solamente derogan esta ley porque es una ley que impulsó el Partido Popular. Y evidentemente lo vuelven a hacer hoy para poder tener un titular, para poder tener un titular de que por fin se han puesto de acuerdo en algo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, yo muy breve, solamente decir a la Sra. Fina Santiago que, después de haber escuchado su discurso, realmente sí que creemos que esta derogación es fruto del sectarismo político. Sectarismo político del que los ciudadanos realmente están bastante hartos y cansado, porque si hay una ley que es buena, pues da igual del grupo del que venga. Además siendo una ley que no está desarrollada.

Es lógico que usted diga que faltan muchas medidas de actuación para la mujer que quiere ser madre, pero es que no está desarrollada, y así lo pone la disposición adicional única, que se haga un plan integral de acciones para la mujer embarazada. Y desde Ciudadanos le hemos dicho que este plan podría tener medidas concretas, económicas, sociales, laborales, de habitabilidad, de asesoramiento legal, social, psicológico, de orientación durante el embarazo, durante la crianza del hijo; entonces realmente queda muchísimo por hacer para la mujer embarazada, sobre todo aquella que está en riesgo social, pero muchísimo.

Por lo tanto, no entendemos por qué una ley que permite ya, a partir de ya, porque la ley está aquí, reunirse para desarrollarla, no entendemos por qué la quieren derogar. Lo que no se entiende es que a lo mejor después van a hacer ustedes otra porque estas medidas se necesitan y necesitan estar aglutinadas y que la mujer sepa que hay toda esta serie de medidas. De hecho ya lo dice la Ley Orgánica de salud reproductiva, que se ha de informar a la mujer de lo que hay en la comunidad, y si en la comunidad hay poquísimo, pues se tiene que implementar todo esto. Usemos esta ley que ya está hecha y no tardaremos ocho meses como se tarda en traer al Parlamento, debatir, ponencia. Usémosla ya.

Y después también me gustaría comentar que Ciudadanos, nada más entrar en este Parlament, pidió en comisión que se desarrollara esta ley. En la exposición de motivos que hice yo

en comisió, parecida a esta, cuando una acaba de escuchar para qué se requiere esta ley, es algo tan sensato y de sentido común que los integrantes del Grupo de Podemos, al escuchar mi intervención, apoyaron, dijeron sí, apoyamos esta ley.

(Remor de veus)

Con lo que los componentes del Partido Socialista se giraron y le dieron una reprimenda bárbara a los del Grupo de Podemos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Quiere decir que..., y después, obviamente, cuando llegó el momento de la votación, ya estaban bien aleccionados los de Podemos y votaron en contra.

Con esto quiero decir que muchas veces, cuando las personas entramos de la calle y vemos cosas que son buenas y no hacemos ¿de dónde viene? ¿Quién lo ha...? Cuando vemos lo que hay y vemos que es una solución buena que se puede llevar a cabo, no buscamos más que solucionar, y esta naturalidad y esta inocencia con la que entró Podemos en esta comisión, se perdió porque se dio cuenta de que la política quizás son otras cosas. Cosa que en Ciudadanos no lo vemos así.

(Remor de veus)

Por lo tanto, yo creo que cuando una solución es buena, venga de quien venga, se tiene que llevar a cabo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago per tancar la qüestió incidental.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Sra. Sureda, la modificarem..., és que si l'haguéssim de modificar, la modificariem de cap a peus, per això contest allò dels 11 articles. Nosaltres l'hem revisada, la vàrem estudiar, la vàrem mirar, dels 11 articles n'hauríem de modificar 8, i n'hauríem d'incorporar 10. Això és una altra nova llei. Voleu mantenir el títol? Doncs no, no mantenguem el títol, l'hem de canviar.

(Remor de veus)

Si d'11 arti..., a veure, però bé, o demanin jo què sé, si d'11 articles n'hem de modificar 8 i n'hem d'incorporar 10, estam parlant d'una altra llei, no parlam d'aquesta llei que vostès presenten...

(Continua la remor de veus)

No sé de què parla, no l'escolt, però molesta...

(Continua la remor de veus)

No, ho dic als seus dos companys. (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor! Silenci!

(Continua la remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Per tant, si hem de fer una nova llei, hem de ser honestos, hem de dir aquesta es deroga i se'n fa una de nova. I haguéssim pogut fer el que va fer el Partit Popular, i contest a la Sra. Fernández, vostè m'ha demanat per què no la reproduïm i si és tan, tan dolenta, tan dolenta, no la vàrem derogar des del minut 1. I jo li deman: si era tan bona, tan bona, tan bona per què tot d'una vostè no la va desenvolupar? Que no va desenvolupar..., no va desenvolupar cap dels tres punts que li he esmentat.

A més a més, nosaltres vàrem dur al Consell de Govern la derogació el novembre i ha estat el calendari parlamentari que ha volgut que sigui el 8 de març. No teníem cap intenció, ni cap voluntat que fos el 8 de març, ha estat el Parlament.

Per tant sí que hem de protegir la maternitat, a través d'una llei de família i a través d'una llei ben feta, no aquesta llei, que neix en un context sociopolític determinat i és important determinar-lo, aquest context sociopolític, un moment en què el Partit Popular estava desprotegint transversalment la maternitat treuen aquesta llei.

Clar que s'han de contextualitzar les lleis, té la seva importància. A través de la reforma laboral la maternitat està desprotegida, i això ho han denunciat els jutges. S'estava desprotegint tot el tema de la planificació familiar; les dones que volien tenir un fill i que eren lesbianes se'ls llevava el dret de ser mares i havien d'anar a la privada si es volien inseminar artificialment. En aquest context de desprotecció de la maternitat ens ve una llei hipòcrita que parla de maternitat, i en aquest context en el que s'ha de situar aquesta llei.

(Remor de veus)

I haguéssim pogut, insistesc, nosaltres haguéssim pogut dir "bé, saps què?, deixam aquesta llei, no l'aplicam i quan tenguem la Llei de família ja la derogarem?", o a través de la Llei de pressupostos, com feia el Partit Popular, i vàrem decidir honestament dur-la al debat parlamentari; igual que es va debatre la Llei de protecció de l'embaràs, que era la del Partit Popular, que es va convertir en llei de maternitat, s'ha debatut aquesta, és el mateix, aquí no hi ha cap tipus d'autoritarisme, aquí hi ha l'aplicació del Reglament del Parlament, que entre tots estam funcionant.

I vostè em diu que el PP *es malo, malísimo*. Miri, el PP no es *malo, malísimo*, el PP es de dretes, i com que el PP es de dretes...

(Petita cridòria i remor de veus)

Clar!, tenim confrontacions..., *de derechas*, perquè ho entenguin, tenim confrontacions polítiques....

(Continua la remor de veus)

...molt diferents, i nosaltres estam convençuts que la maternitat no es defensa per aquesta llei, no es defensa a través d'aquesta llei. La Llei de renda social, que confiam que s'aprovi en aquest parlament, sense que ho cerqui, sense que sigui un dels seus objectius, protegirà més la maternitat que aquesta llei, només per la renda social, perquè vostès tenien una ocasió per acceptar esmenes de l'oposició que anaven en aquesta línia i no ho varen voler fer. Han tengut quatre anys per posar la renda social en marxa i no ho varen voler fer. No estan protegint la maternitat perquè tinguin un article o una llei d'11 articles o de 24 que digui que la maternitat s'ha de protegir si no hi ha concreció de com es protegeix, i això és el que el Govern honestament demana en aquest parlament. No volem aplicar el telèfon, no volem aplicar un pla, Sra. Ballester, que no dona cap dret, i no volem que les ONG..., no, no, i no volem que les ONG donin informació sobre temes d'embaràs, sobre temes de reproducció, que és un tema molt íntim i que ho han de fer els professionals. No ho han de fer, no és gestionar un centre de dia, Sra. Fernández, és donar informació, que a més Europa el que ens diu sobre aquest tipus d'informació és que ha de ser personalitzada, no a través d'un telèfon, i ha de ser professionalitzada. Clar que no. I demanam honestament al Parlament que no ens facin aplicar aquesta reglamentació.

Però jo, per acabar, perquè crec que ja tot està més que exposat, no m'han contestat, cap de les tres, dues preguntes cabdals: una, quina millora aquesta llei autonòmica té en relació amb la de l'Estat?, no me l'han contestada perquè no poden dir-ho, perquè tenim una llei estatal que és molt millor que aquesta llei autonòmica, i per tant no aporta res, la llei autonòmica no aporta res; la segona pregunta: quin dret, quin dret per a una dona embarassada, derogam amb aquesta llei?, no m'han contestat perquè no n'hi ha cap. No podem tenir lleis que només defineixin conceptes i no donin drets o no donin prestacions. Per això el Govern demana a aquest parlament que deroguem aquesta llei, que ens comprometem tots a fer una llei de famílies on es parli, insisteix, de maternitat, de paternitat responsable, de criança i de moltes altres coses, perquè amb aquesta llei de maternitat la maternitat sembla que s'acaba en la sala de part.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Intervencions en torn en contra de les esmenes. En primer lloc intervé el Grup Parlamentari Podem Illes Balears, la Sra. Maicas, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Bona tarda. Jo no tenc molt a dir perquè crec que la Sra. Santiago ho ha deixat molt clar, i a més a més ha definit molt bé què és el que hi ha, què és el que hi havia abans i què és el que volem.

A l'exposició de motius, a més a més, que ha presentat el Govern, pels quals presenta aquest projecte de llei per derogar la llei existent, ho deixa molt clar dient que la llei autonòmica és innecessària, atès que la Llei Orgànica 2/2010 ja preveu que la informació a què es refereix l'article 7 de la Llei 9/2014 sigui facilitada pels metges responsables dels centres sanitaris sense la intervenció d'entitats privades sense ànim de lucre en aquest procés d'informació, que no garanteix que estigui lliure de perjudicis, més aviat tot el contrari.

Des de Podem considerem que les polítiques d'austeritat han servit d'excusa per reinstaurar un model que reforça els rols tradicionals. L'anterior govern va incomplir la llei de l'avortament vigent dificultant a les dones el seu dret a l'avortament, per la qual cosa es van veure obligades a pagar per un servei que és públic. Es va aprovar una llei de protecció a la dona embarassada que mostra una clara inconsistència en matèria de protecció i garanties, i ens deixa un text que obre la porta a finançar entitats extremistes religioses i radicals teocràtiques...

(Remor de veus)

...afins a la ideologia del Partit Popular, al mateix temps que destrueixen l'estat de benestar, que garanteix la maternitat a les dones que la desitgin.

(Més remor de veus)

Aquesta llei..., sí, sí. Aquesta llei amaga protegir les dones joves embarassades derivant-les a associacions properes a organitzacions antiavortistes tradicionals. Aquesta llei va més enllà de donar suport a la maternitat i a la protecció del nonat. Dona solucions a les joves embarassades tals com l'adopció i l'acolliment.

Al nostre programa autonòmic ho deixem ben clar: no a la Llei 9/2014 del 29 de setembre, i per tot això tampoc no acceptarem les esmenes presentades. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Capellà per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Bona tarda a tothom. Des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca votarem en contra de les esmenes a la totalitat presentades pels tres grups parlamentaris. Jo voldria sumar-me als arguments que ha presentat la consellera, Fina Santiago, però també crec que hauríem de situar aquesta llei en el context en què va ser adoptada.

A mi em sap greu que em diguin que som una extremista i una sectària... Sra. Sureda, no crec que el feminisme sigui un extremisme; vostè i jo som aquí justament gràcies al feminisme. I tampoc no som una sectària, per això volia explicar els nostres arguments. Aquesta llei va ser adoptada l'any 2014 en dos contextos: un, el de les comunitats autònomes governades pel Partit Popular, que van intentar establir un règim paral·lel al de la llei de 2010 d'interrupció voluntària de l'embaràs; a València, a Madrid i aquí després es van adoptar lleis d'aquest estil, de protecció de la maternitat, a València el 2009 i a Madrid el 2011, i després el Partit Popular, quan va governar, que encara governa en funcions, va impulsar una reforma de la Llei d'avortament que voldria recordar que modificava la Llei de terminis i permetia l'avortament només en dos supòsits, en cas de violació i en cas de perill per a la salut física o psíquica de la mare. Abans no era així; amb aquesta reforma deixàvem la decisió en mans de dos psiquiatres i en mans de la policia que admetia la denúncia en cas de violació. És a dir, amb aquestes reformes, segons el PP, no bastava la paraula ni la decisió de la dona, i es tractava, en aquesta reforma que no s'ha duit a terme, es tractava la dona com una malalta mental que ha d'anar al psiquiatra, i fins i tot com una víctima de l'avortament, que passava a ser prohibit en aquest país que en diuen un país civilitzat.

Aquesta llei de 2014 que es va adoptar aquí es podia mirar a la llei valenciana. A València, com vostès saben, existeix un centre d'atenció a la maternitat i hi ha ajuts econòmics, unes pagues mensuals a dones embarassades, però és que també hi ha uns equips itinerants de suport a la maternitat que fins i tot van a domicili, és a dir, en aquests casos són associacions que poden anar a visitar les dones que demanen informació a ca seva. Això a alguns els pot sonar a música celestial, en concret a aquells que diuen -ho han dit aquest cap de setmana- que l'avortament és la nova forma de maltractament cap a la dona. Aquestes són les associacions que estan darrere aquesta llei. A altres tot això ens espanta, perquè estem parlant precisament d'aquestes entitats avortistes que gestionen aquests centres a València.

Parlem ara de la llei balear de 2014. Nosaltres considerem que la derogació d'aquesta llei s'ha d'aprovar perquè es tracta d'una llei innecessària, falsa, buida, inútil i paternalista, i els explicaré poc a poc, perquè m'entenguin, els motius -a poc a poc, eh?- els motius que ens duen a demanar aquesta derogació, perquè les tres representants ens han dit que no ho entenen. Jo els ho explico amb paraules clares i fins i tot amb exemples, perquè ho volem.

És una llei innecessària. Això ja ho han dit. La Llei de 2010 estableix a l'article 17 que les dones que opten per la interrupció de l'embaràs han de rebre informació en un sobre tancat sobre els ajuts públics per a dones embarassades i la cobertura sanitària que tenen, els drets laborals vinculats a l'embaràs i la maternitat, les prestacions i els ajuts públics per a la cura i atenció de fills i filles, beneficis fiscals i molta més informació sobre incentius i ajuts al naixement, i a més, sempre i amb caràcter previ a la prestació del consentiment, s'ha d'informar la dona sobre les conseqüències mèdiques, psicològiques i socials no només de la interrupció de l'embaràs sinó també de la continuïtat de l'embaràs. Tot això ja s'està fent, per això considerem que aquesta llei és innecessària, i a

més és falsa perquè es basa en una premissa falsa completament, que és que no s'informa d'aquests ajuts per seguir endavant amb els embarassos; basta llegir l'exposició de motius de la llei. Jo em demano què més hi ha d'haver en aquest sobre, què hi ha d'haver a més d'aquesta informació?, què volem que hi hagi?, fulletons de les associacions provida?, què volem, que hi hagi fotos de nins? Quan vostès diuen que s'ha de donar més informació, què volen?, una informació individualitzada? Però justament el que pretén la llei de 2010 és que la informació sigui confidencial, no pot ser mai individualitzada com pretenen vostès perquè va en contra de la llei.

En segon lloc, és una llei buida de contingut, només parla d'una xarxa de suport a la dona embarassada, un telèfon, com ha explicat la Sra. Santiago, i a més una guia de recursos sobre legislació, ajuts i aquest telèfon, que tot això a més ja està previst a la llei estatal. Jo entenc que el PP vulgui omplir de contingut aquesta llei i insti a derogar-la, perdonau, a no derogar-la, sinó a desenvolupar-la, fins i tot a modificar-la, però els he de dir que nosaltres no podem donar-li suport perquè aquesta llei està als antípodes no només de la protecció internacional que existeix ja de la maternitat, vegin per exemple el conveni de l'OIT núm. 183, que es titula "Conveni de protecció de la maternitat" i no té res a veure amb aquesta llei, i a més també està als antípodes del que nosaltres entenem pel dret de les dones a decidir lliurement i a avortar o no lliurement, també, en aquest país. Nosaltres parlem del dret a la maternitat lliurement decidida. Ni els poders públics ni molt manco unes entitats antiavortistes no han d'interferir en aquesta decisió, i la informació sempre ha de ser objectiva, sense perjudicis, confidencial i completa.

En tercer lloc... -com veuen, tenim motius- en tercer lloc és una llei paternalista, que presenta les dones com a éssers indefensos, incapaces de decidir per elles mateixes. Aquesta llei, senyores i senyors, ens converteix en incubadores, ben barates, per cert, perquè no hi ha cap ajut nou, ni un. Vostès han quedat molt bé amb unes associacions provida, però ens han fet quedar a les dones com a beneïtes, i per això aquesta llei s'ha de derogar, per dignitat.

Perquè, a més, un altre argument, considerem que és una llei inútil, perquè no va a la causa del problema o a les causes; quines són?, són ben conegudes: discriminació de la dona; desigualtat entre home i dona, no hi ha cap referència a la igualtat; manca de polítiques decidides sobre la prevenció d'embarassos no desitjats, amb més educació afectiva, sexual i reproductiva; manca d'escoles públiques. I és que, a més, hi ha un altre motiu per dir no a aquesta llei: que no està ben plantejada. Més del 50% d'interrupcions de l'embaràs, interrupcions voluntàries de l'embaràs, és de dones treballadores, i vostès estan pensant només en les que estan en risc d'exclusió social o desemparament; per què?, que no les troben capaces?, no les troben capacitades per pensar, per decidir? Saben quin és el drama?, que aquestes no tenen prou informació per decidir lliurement tenir o no l'infant que esperen, i amb aquesta llei se'ls engana promentent-los uns ajuts nous que a més no existeixen.

Volen de veres protegir vostès la maternitat?, volen vostès, des d'El Pi, fomentar la natalitat? Jo els donaré tres idees: una,

ampliïen el permís de maternitat, els partits que governen o poden governar a Madrid; des de 2009 s'està prorrogant l'entrada en vigor del permís de maternitat; això, eh?, permís de maternitat ample, això és de països civilitzats i no el que pretén aquesta llei. En segon lloc, partits que també governen o poden governar en el Govern d'Espanya, deroguin la reforma laboral; això és una altra bona idea; aquesta reforma ha precaritzat no només la situació laboral de les dones sinó especialment la de les dones embarassades i la de les mares, que no agafen tot el permís de maternitat que els toca. I tercera idea, deixin les dones tranquil·les, deixin-nos tranquil·les...

(Alguns aplaudiments)

...nosaltres parim lliurement, nosaltres decidim lliurement, senzillament.

(Remor de veus)

Son tres idees, no són tan males de fer. Moltes gràcies.

(Més aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Correspon al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Castells, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, votarem en contra de les esmenes a la totalitat pels següents motius: en primer lloc, perquè la llei que volem derogar és una norma retòrica o innecessària pel que fa al que se suposa que és substancial en la mateixa, és a dir, els dispositius a favor de la dona embarassada. És innecessària perquè el que preveu ja es proveeix, ja sigui per mandat d'altres lleis o ja sigui per la cartera de serveis de les diverses instàncies implicades en l'atenció a la maternitat. La Sra. Sureda parlava de garanties, i la consellera li ha respost molt bé: no hi ha res en aquesta llei que pel fet que es derogui deixi de fer-se; per tant no correspon parlar de garanties, aquesta llei no garanteix res perquè el dia que es derogui no hi ha res del que s'està prestant, els serveis que s'estan prestant a les dones embarassades, que es deixi de fer, per això diem que és una norma retòrica o innecessària. Aquesta innecessarietat es veu molt bé en el redactat d'alguns articles, que gairebé freguen el ridícul i que posen en evidència -i aquest seria el nostre segon motiu- que la llei que volem derogar és una llei d'un insuportable to paternalista, proclama amb tota solemnitat mesures que es queden molt curtes, però molt curtes per donar realment un suport significatiu a la maternitat.

I aquí posaré com a exemple, aquest article que agrada tant a la Sra. Ballester i que lamento dir-li que jo... bé, diria ridícul o gairebé insultant, dedicat a les adolescents i joves embarassades, la Sra. Fernández també se n'ha omplert molt la boca: "per a aquelles menors que cursin estudis obligatoris -eh, s'adonen de quina situació estam dibuixant, menors que cursin estudis obligatoris-, s'inclourà una adequació dels horaris durant l'embaràs i en els dos anys següents al part. S'arbitraran

els mitjans i les mesures necessaris per fer possible l'optimització del rendiment acadèmic de l'embarassada de forma compatible amb les exigències derivades de l'embaràs i la maternitat". Què bé que sona!, l'optimització acadèmica, les exigències de la maternitat, què lluny del concepte que ens deia la consellera de la maternitat voluntària, lliure i joiosa, les exigències de la maternitat. Sona bé, però dur, en la línia d'aquest neoconsevadorisme del PP, eh?, les exigències de la maternitat.

Però que és aquesta hipocresia? Es pensen de veritat que una joveneta, menor de edat, decidirà lliurement tenir un fill perquè està garantida l'optimització de l'aprofitament del seu ensenyament obligatori? Realment es creuen....

(Alguns aplaudiments)

... Realment es creuen aquest conte de la vora del foc que una joveneta de setze anys compatibilitzi la maternitat amb els seus estudis d'ESO amb tota comoditat? Això, senyores i senyores diputats, només pot ser hipocresia o ciència ficció.

És indiscutible la incidència de l'embaràs en l'abandonament escolar, és indiscutible, està demostradíssima la incidència de l'embaràs en l'abandonament escolar. I els asseguro..., -de l'embaràs prematur, lògicament., i els asseguro que no és per absència d'adaptacions curriculars, si es pensaven que amb aquest article del qual estan tan orgullosos i se n'omplen tant la boca, solucionarien la quadratura del cercle, estaven molt equivocades.

Francament, darrere d'aquest redactat tan farisaic, hi veig una ideologia pròpia de determinats grupuscles fonamentalistes que semblen dir: que no es pugui posar com a excusa per avortar que la nena no pot seguir els estudis. Hipocresia, ja sé que som dur, senyors, però és que així és com ho veig, hipocresia, senyores i senyors, pura hipocresia! I he parlat de fariseisme, el fariseisme típic de la dreta, tan preocupats per les vicissituds del fetus durant nou mesos i tan despreocupats per les vicissituds de la persona durant la resta de la seva vida!

(Alguns aplaudiments)

El paternalisme no s'acaba aquí, però, també despenen en les mesures estrella de la llei, alerta, les mesures estrelles, les de l'article 8! També hi ha fet referència la consellera: foment de la informació: "Les cridades a l'Institut Balear de la Dona seran gratuïtes i a la pàgina web de la conselleria s'hi farà constar tota la informació". Realment em costa creure que no hi hagi hagut un nou *baby boom* des de l'entrada en vigor d'aquesta llei!

(Algunes rialles i remor de veus)

Amb aquestes mesures tan valentes i decidides a favor de la maternitat, m'estranya molt que no hi hagi hagut un nou *baby boom*, Sra. Sureda! Realment què té a veure aquesta llei amb lluitar contra la disminució de la natalitat? Perquè aquesta llei no representa res contra la disminució de la natalitat, per favor, siguem seriosos!, la natalitat s'estimula amb mesures molt més valentes, molt més decidides i de continguts econòmics com la que està tirant endavant la conselleria i que ja han entrat al

Parlament. Això..., fins aquí només és el segon motiu pel qual estam en contra de la llei, ara va el tercer.

També s'hi ha fet referència lògicament, és una llei confusionària perquè preveu protocols d'actuació diferents al de la Llei Orgànica 2/2010, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, una llei que estableix de forma molt més clara, més solvent i amb consonància amb les directrius expertes internacionals com cal informar la dona embarassada.

Per tant, tenim en l'àmbit autonòmic una llei que ignora una regulació estatal molt més seriosa i consistent, si els agrada més ho diré amb les paraules que a vostès els agraden: seguretat jurídica, senyors del Partit Popular, seguretat jurídica. La consellera també ho ha explicat molt bé, la llei autonòmica no va més enllà, va més ençà. Quin sentit té? A més a més, l'Hble. Consellera els ha fet un envit, que no ha rebut resposta, que diguessin una sola cosa -una sola cosa- que preveu aquesta llei autonòmica que no preveu la llei orgànica i, evidentment, no li han pogut contestar, perquè això no existeix.

I per acabar, en fi, el quart motiu: és una llei doctrinària, vostès que parlen tant d'adoctrinament especialment també..., no només el Partit Popular, Ciutadans, l'adoctrinament a les aules, deixin que la gent visqui la seva vida i deixin de fer judicis morals sobre les decisions de la gent encara que sigui entre línies d'una llei que diuen que no parla d'això, però tots saben de què està parlant.

Entre les línies de la seva llei traspua la idea de la superioritat moral de tenir un fill respecte de no tenir-lo, des d'un punt de vista ideològic hi estam totalment en contra, i tan ideològica és la nostra postura d'estar-hi en contra com la seva d'aprovar aquesta llei amb aquest redactat.

Deixin viure la gent tranquil·la! Per a nosaltres és inacceptable que l'Estat, l'administració, quan dic Estat vull dir qualsevol administració, faci judicis morals sobre les conductes de la gent; les conductes, si són delictes que es penin, si són faltes que se sancionin i si no són ni una cosa ni l'altra, deixin la gent tranquil·la. Som a un estat aconfessional, segons diu la Constitució que tant els agrada invocar quan els interessa.

Per al nostre grup, la decisió de continuar l'embaràs no és moralment superior a la decisió d'interrompre'l, aquesta és la gran diferència entre vostès i nosaltres, ni moralment superior ni moralment inferior, per això no acceptam que entre línies les lleis facin aquest tipus de judici moral.

En definitiva i per acabar, una llei retòrica, paternalista, confusionària i doctrinària, no és una llei, és un pamflet, un encert del Govern impulsar-ne la derogació. Votarem en conseqüència en contra de les diverses esmenes a la totalitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Cano del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, molt bones tardes, senyors i senyores diputades. Debatem avui aquest projecte de derogació de la Llei de protecció de la maternitat, les esmenes a la totalitat, en una fita molt assenyalada que és el dia 8 de març, el dia de les dones, una data per commemorar, per reivindicar i també per celebrar, celebrar que s'ha acabat l'època on l'Institut de Política Familiar i altres entitats negacionistes de la llibertat de les dones marcaven les polítiques d'igualtat en aquesta comunitat.

El meu grup està molt satisfet amb el projecte de derogació d'aquesta llei, de fet ho dúiem en el nostre programa electoral. Per tant, rebutjarem les esmenes a la totalitat presentades pels diferents grups.

La llei per la maternitat és una llei carregada de neoconservadorisme que no reconeix el dret a la maternitat lliure, una llei que ens pretén tutelar i que encobreix la voluntat de l'anterior equip de govern de crear un circuit en paral·lel per subvencionar determinades entitats i interferir en una decisió íntima com és la maternitat.

En el meu grup, a la passada legislatura, amb la diputada Sra. Conxa Obrador, ja vàrem criticar les múltiples insuficiències d'aquesta llei i vàrem presentar esmenes per intentar millorar-la, no va ser possible, perquè hi havia una gran perversió darrere d'aquesta llei, i ja vàrem anunciar que amb un canvi polític aquesta llei seria derogada.

Aquesta llei ni tan sols va tenir desenvolupament normatiu, ni per desenvolupar l'article 6, on ni tan sols es va donar cap directriu als centres escolars per a les adaptacions curriculars de les joves embarassades o de menors amb fills menors de dos anys, ni per impulsar la guia de recursos en col·laboració amb l'Institut Balear de la Dona. I saben per què no es va fer aquesta guia? S'ha dit per activa i per passiva en el debat d'avui horabaixa, perquè aquesta llei no aporta ni un recurs nou, cap recurs útil a les dones embarassades, l'únic que transmet és un telèfon que qualsevol dona abans, avui i demà podrà telefonar tranquil·lament al centre d'informació de l'Institut Balear de la Dona i l'atendran respecte de qualsevol dubte que tenguui la dona respecte de la seva situació o de qualsevol altre a nivell jurídic. Per tant, ni un sol recurs i per tant, aquesta no era la finalitat d'aquesta llei.

Si analitzam l'exposició de motius veim com es fa referència a la Constitució, a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei per a la dona, però ni una paraula respecte a dues lleis orgàniques d'envergadura, com són la Llei Orgànica 3/2007, per a la igualtat efectiva entre dones i homes o la Llei Orgànica 2/2010, de salut sexual i reproductiva, i parlo de lleis orgàniques que afecten drets fonamentals, però que aquí el Partit Popular va maniobrar amb l'única finalitat de boicotejar la Llei del 2010, que és molt àmplia i garantista.

Si anam a les directrius d'actuació a l'article 4 constatarem que es tracta d'una llei, com he dit abans, negacionista que obvia els drets de les dones a la maternitat lliure i decidida, no contempla l'opció de la llibertat de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs i aquesta és la premissa que planeja tota la llei. Es tracta d'incloure, d'influir en la voluntat de les dones donant cabuda a entitats que neguen la llibertat de les dones, perquè s'immisceixin en una decisió tan personal com és la maternitat.

Si continuem analitzant, l'article 7 d'aquesta llei autonòmica, dret a la informació, s'estableix que a totes les dones gestants se'ls ha de donar la informació bàsica prevista a la llei i que aquesta informació s'ha de facilitar amb caràcter personalitzat sense perjudici d'altra documentació. La Llei del 2010 ja preveu que la informació, a la qual fa referència aquest article 7, sigui facilitada pels metges responsables dels centres sanitaris, una informació que ha de ser neutral, objectiva i no esbiaixada. A més, aquesta informació només pot ser personalitzada si la dona ho demana de manera específica, d'acord amb aquesta llei estatal, per crear un àmbit lliure de pressions en la presa de decisions, conforme als acords de la Plataforma d'Acció de Beijing del 95 en la IV Conferència Mundial de les Nacions Unides.

Que al Partit Popular no li agradava la Llei de 2010 això és evident i si no la varen derogar va ser per la gran mobilització i pressió ciutadana i dels diferents grups polítics, com el Partit Socialista, perquè no es retallassin els drets i les llibertats de les dones. Però per boicotejar aquesta Llei de 2010 el Partit Popular va aprovar, allà on governava, lleis de protecció de la dona embarassada que formaven part d'una estratègia global de la xarxa d'associacions anomenada Red Madre, una estratègia que pretén dirigir les dones cap a una opció determinada a través del suport econòmic a determinades associacions i entitats que estan posicionades clarament en contra del dret a decidir de les dones.

Amb l'excusa d'harmonitzar, potenciar, sistematitzar i reforçar els recursos a les dones embarassades el que s'ha fet és crear un nou marc jurídic per passar per sobre de l'estatal. La idea d'aquesta llei és intentar neutralitzar la llei estatal i aquesta és la filosofia, però que va tenir una conseqüència pràctica i una traducció molt nefasta per a les dones d'aquesta comunitat. L'ofensiva conservadora del Partit Popular va convertir l'accés de les dones a una interrupció voluntària de l'embaràs en una carrera d'obstacles. Recordem els problemes que es varen generar quan es va haver d'avançar el pagament a la prestació perjudicant a les dones més pobres, obligant 1.400 dones a pagar de la seva butxaca la interrupció de la seva gestació exclouent-les d'un dret reconegut per llei.

A més, vàrem assistir a un fet insòlit i és que el protocol sanitari en matèria d'interrupció voluntària de l'embaràs en lloc de fer-se amb els professionals es va pactar amb organitzacions antiavortistes, les mateixes beneficiàries a l'article 11 de la Llei de protecció de la maternitat, que pretenen interferir en la lliure decisió de les dones.

L'anterior govern tampoc no ho va posar gens fàcil en la prevenció d'embarassos no desitjats, es va retirar el finançament del 59% dels anticonceptius que els professionals

sanitaris receptaven i prescrivien a les dones d'aquesta comunitat, anticonceptius de darrera generació que no generen tants d'efectes secundaris com els més antics, una manera de penalitzar les dones amb manco recursos. Però no només es va torpedinar aquesta prevenció amb mesures com aquestes o amb retirada de campanyes als instituts de prevenció d'embarassos no desitjats, de diversitat afectiva o sexual, en la dispensa a la població jove de preservatius, sinó que també es va perjudicar les dones que sí volien ser mares. La Sra. Santiago ho ha comentat abans, les dones que volien ser mares, les parelles de lesbianes o les parelles... les dones totes soles, se'ls va excloure per raons totalment ideològiques i morals, no econòmiques, d'aquest accés per poder formar una família, un retall totalment ideològic que amagava una concepció de la maternitat i de la paternitat patriarcal i heteronormativa.

Si repensem el debat de la presa en consideració d'aquesta llei, podem llegir en el *Diari de Sessions* com la representant del Partit Popular defensava la promoció de l'adopció i l'acolliment com a alternatives eficaces per continuar endavant amb la gestació. Això, que era una barbaritat, finalment va caure de la tramitació parlamentària, però que ens donava una pista de per on anava aquesta llei. Qualsevol cosa, fins i tot parir per donar en adopció abans que reconèixer a les dones la seva llibertat i la possibilitat d'interrompre un embaràs.

Ara bé, a mi el que em crida poderosament l'atenció d'aquesta llei és el nivell d'hipocresia i el cinisme del Partit Popular, resulta que les joves menors d'edat són autònomes per decidir ser mares i des de l'administració se'ls ho ha de posar fàcil amb adaptacions curriculars a l'institut, però resulta que aquestes joves, si decideixen el contrari, es troben amb una prohibició expressa de poder interrompre el seu embaràs de manera lliure i autònoma. Saben com es qualifica aquesta situació? Violència institucional, violència que exerceix l'Estat en contra de les dones, i una situació que ha defensat, Sr. Camps, el Comitè de Drets Humans de l'ONU, denunciant el greu risc que això suposa per a les dones joves. I ja el que és de traca és que es retalla en prevenció, en educació sexual, s'eliminen els continguts transversals de sexualitat responsable i després es doni com a alternativa a aquestes dones joves aquesta adaptació curricular.

La Llei d'igualtat entre dones i homes de 2007 estableix, entre els seus criteris generals, la protecció de la maternitat amb especial cura dels efectes derivats de l'embaràs, el part i la lactància, i també parla de corresponsabilitat i conciliació. Aquesta Llei del 2007 estipula permisos i beneficis de protecció per a la maternitat i la conciliació, mesures de discriminació positiva per a les dones que es reincorporaven d'excedència per cura d'infants, llicències per risc d'embarassos o lactància, el dret a gaudir de les vacances en dates diferents del part o de la lactància i una sèrie de mesures per protegir les dones treballadores embarassades, considerant nuls els acomiadaments durant l'embaràs, maternitat, lactància, malalties causades per l'embaràs, part, lactància natural, adopció, acolliment o paternitat.

A més, va consagrar el permís de paternitat de 13 dies sent una gran fita per a la corresponsabilitat. Es protegia per llei les famílies que havien tengut un infant, ja que durant nou mesos els treballadors estaven protegits de possibles acomiadaments,

i tot això s'ha anat en orris amb la reforma laboral, una reforma laboral que ha tirat per terra la protecció social de la maternitat i de les dones embarassades, una agressió directa als drets que la Llei del 2007 garantia.

El Grup Socialista compartim la defensa de les dones en situació de conflicte i desempara i que necessiten suport per part de l'administració, ofertes d'ocupació, assessorament laboral..., ara bé, en aquesta llei no trobam ni un recurs més, cap prestació, cap dret, cap millora per a aquestes persones. Si volem apostar per la maternitat i per la paternitat lliure i decidida el que hem de fer és apostar per polítiques que millorin els drets de les famílies, que millorin les seves condicions.

La lluita contra l'exclusió, la pobresa i la precarietat laboral són els grans objectius que han conformat els acords pel canvi: instruments com la renda social garantida, l'enfortiment del SOIB amb convocatòries específiques des de la perspectiva de gènere i adreçades a col·lectius de dones vulnerables van en la línia de reforçar la protecció social. Polítiques com les de suport a les dones joves embarassades i pares i mares joves sense recursos a través d'entitats especialitzades que fan feina amb aquests col·lectius o, important, l'impuls de les escoletes de l'etapa de 0 a 3 anys per fomentar la conciliació. Polítiques que possibiliten que els nins i nines escolaritzats puguin fer una menjada diària. Això són polítiques en favor de les mares i dels seus infants.

Senyores i senyors diputats, i amb això acab, aquesta Llei 9/2014 és un mal instrument que es pot derogar tranquil·lament perquè no generarà cap buit legal, ja que no ha atorgat ni un sol dret, l'única cosa que aporta és conservadorisme i voluntat de neutralitzar la legislació estatal, un bast intent de manipulació i d'ingerència promogut per grupuscles fonamentalistes religiosos i d'extrema dreta.

Per totes aquestes raons, el meu grup celebra la derogació i no donarà suport a les esmenes a la totalitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. MARTÍ I SUREDA:

Gràcies, presidenta, seré molt breu. Acabaré així com he començat, El Pi està en contra de molts aspectes d'aquesta llei. Creiem en la llibertat de les dones, en la igualtat dels homes i les dones, només demanàvem que no es derogàs, que es milloràs la llei perquè fos una veritable llei de maternitat. Des dels grups que donen suport al Govern s'ha volgut dur cap un altre lloc, ho respect, però no ho compartesc. Nosaltres seguim defensant que aquesta llei era millorable.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Ustedes han conseguido hoy lo que querían, lo que perseguían y es evidenciar la ruptura en un día tan importante y tan señalado de este Parlament, entre lo que ustedes consideran los buenos y ustedes consideran los malos; los malos que, se ha dicho, parece que es el Partido Popular porque somos de derechas, yo les digo que para que puedan hablar con más propiedad, se lean nuestros estatutos y vean que somos un partido de centro reformista.

(Rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

I si no..., i si no..., miren, pueden entrar, pueden entrar en la página web, encontrarán los estatutos y nos definimos como un partido de centro reformista, yo se lo digo para que hablen con propiedad y para que dejen de decir cosas que no son. Y evidentemente somos un partido muy amplio...

(Remor de veus)

A lo mejor es que les molesta que no seamos un partido de derechas, pero lo dicen nuestros estatutos, ¿tienen algún problema? Es que ahora ya solamente faltaría que nos definiesen ustedes a nosotros. Nosotros nos definimos a nosotros mismos a través de nuestros estatutos que dicen lo que dicen.

(Continua la remor de veus)

Repiten, vuelven a repetir otra vez y enmarcar en el contexto en el que se aprobó la ley que hoy ustedes pretenden derogar aquí, pero yo les digo, ese contexto, tan malo, malísimo también, ya ha desaparecido, según ustedes, con lo cual ahora estamos en otro contexto. Valoren esta ley en el contexto en el que estamos.

Creo que vuelven a equivocar el debate, como les decía anteriormente. Ustedes siguen hablando de la Ley del 2010, hablan..., lo ha hecho la Sra. Capellà, también lo ha hecho la Sra. Cano, de la supuesta, o la reforma que pretendía llevar a cabo el Partido Popular sobre la Ley de 2010, que no se llevó a cabo, según la Sra. Cano, por la movilización social y de los grupos políticos como el suyo. Yo les digo: no se llevó a cabo esa reforma por la movilización y por la oposición que desde el mismo Grupo Popular se tuvo a este texto. Y evidentemente esa reforma no se produjo, porque, como les vuelvo a decir, somos un partido muy amplio y evidentemente la reforma que se proponía en ese momento no gustó a todo el mundo y se decidió, como dijo nuestro presidente Rajoy, abrir un periodo para poder debatir y de consenso. O sea que ustedes también intenten hablar con un poquito más de propiedad y recuerden cómo se produjeron las cosas.

Pero además ustedes es que hablan de que la política de nuestro anterior Gobierno la marcaban determinadas entidades extremistas, determinadas entidades que hacen apología de bla,

bla, bla, que evidentemente yo creo que cada entidad es libre de defender lo que quieran, pero ustedes también pueden mirar cuántas veces esas mismas entidades que hacen referencia, pidieron la dimisión de la anterior directora del Institut Balear de la Dona y pidieron la dimisión de la que era consellera por entonces, que era yo misma. Mírenlo ustedes antes de decir que determinadas entidades son las que definían nuestras políticas, porque nuestras políticas, lo vuelvo a decir, las definían el Partido Popular, las definía el Grupo Parlamentario Popular, las definía el Gobierno, las definía nuestro partido que tiene más de 16.000 afiliados. Esas son las personas que definen la política del Partido Popular, les guste a ustedes o no les guste.

La verdad es que podría hacer referencia a muchas cosas de las que ustedes han dicho. Yo le digo a la representante de Podemos que se lea el artículo 11 antes de hablar de las entidades, o a que entidades van dirigidas estas ayudas, porque desde luego la ley no pone absolutamente nada de lo que usted ha dicho. También preguntar si es que en las entidades no existen profesionales, que solamente hay voluntarios, no hay profesionales en las entidades que puedan dar esta información, que puedan dar apoyo porque parece que cuando una mujer se encuentra en una situación de vulnerabilidad, decide ser madre, el único apoyo que puede recibir es un sobrecito con toda la información. Nosotros evidentemente creemos que puede recibir más apoyo.

El representante de MÉS per Menorca, el Sr. Pep Castells, la verdad no entiendo qué problema puede tener con que se puedan adaptar los horarios a las jóvenes que estén embarazadas y que estén estudiando. Es que me pregunto si usted lo que pretende es que dejen de estudiar. También ha llegado a mencionar que determinadas prestaciones que se van a llevar a cabo, como la renta básica, son las que fomentan la natalidad. ¿Usted de verdad cree que fomenta la renta social garantizada la natalidad? ¿Que la gente se va a poner a tener hijos porque puede recibir una renta? La verdad es que me he quedado muy sorprendida con lo que usted ha dicho. Entiendo que no se debía referir exactamente a esto.

Lo que yo creo es que los que están acostumbrados a prejuzgar, a hacer los juicios morales, al adoctrinamiento son ustedes, y se piensan que los demás también queremos hacer eso. Vuelvo a repetir, esta derogación es una derogación sectaria, es una derogación totalmente ideológica, pero creo que además de una ideología malentendida y que desde luego creo que se produce en el peor momento posible, porque de aquí en lugar de salir que todos los partidos de este Parlament estamos a favor de la igualdad entre hombres y mujeres, va a salir mañana en la prensa, las diferencias que hay y que estamos en desacuerdo. Ustedes lo han querido así y evidentemente les ha salido bien, porque lo de hacer circo se les da también muy bien.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, por último comentar que nosotros seguimos defendiendo la necesidad de desarrollar esta ley de protección a la maternidad y realmente es una pena que no salgamos todos con esta misma idea y que utilicemos esta ley para acelerar todas las medidas que se necesitan.

La Sra. Fina Santiago vuelve a insistir que es una ley vacía porque faltan muchas medidas, pero es que yo, ya lo he dicho tres veces, que en la disposición adicional se dice que esta ley se tiene que desarrollar, por eso faltan todas estas medidas que usted dice. Entonces, es como hacer un círculo de algo que no vamos a salir porque si no se desarrolla claro que no está.

Después comentarle a la Sra. Margalida Capellà, que cuando usted se refiere a que nos dejen en paz a las mujeres, le hago saber que somos tres mujeres las que estamos defendiendo esta ley. Entonces somos tres mujeres.

(Remor de veus)

Y comentarle al Sr. Castells, al Sr. Castells, que en toda la exposición que ha hecho usted, riéndose y ridiculizando que una mujer pueda necesitar ayuda para que su embarazo no le suponga una discriminación, pues realmente eso mismo no lo creen así estas mujeres embarazadas que se encuentran en precariedad laboral, sin trabajo, son adolescentes, son mujeres cuyo embarazo les crea un conflicto y una presión social muy graves. Quiero decir que yo creo que reírse o ridiculizar hasta ese punto la necesidad de una ayuda porque lo diga una ley que la ha presentado otro grupo político, no me parece correcto realmente.

Entonces, bueno, dicho esto, yo creo que ha sido un debate que realmente es una pena que no se acabe llegando al acuerdo de que esta ley es necesaria, es necesario un marco jurídico con medidas concretas. Y bueno, espero que a la hora de votar se enteren su voto.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torns de contrarèplica. Té la paraula la Sra. Marta Maicas del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

No haré uso de la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Capellà, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Sí, gràcies, intervindrè des d'aquí. Anem a veure, un 8 de març el Grup Parlamentari Popular va presentar la Llei de protecció de la maternitat, i un 8 de març des del Govern es presenta el projecte de llei de derogació de la mateixa llei. Jo

crec que cada vegada que es toquen els drets de les dones, cada vegada sorgeixen sentiments que ens enfronten. Ara tenim per davant una llei de família, tenim per davant una llei d'igualtat, i jo agrairia a tothom que no tornem a enfrontar en aquest sentit. Senzillament...

(Remor de veus)

...vostès varen presentar una llei que sabien que no tenia suport, varen començar vostès.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo també intervindrè des d'aquí perquè vull ser molt breu. Realment, Sra. Fernández, vostès són els reis del doble sentit. *Aunque la mona se vista de seda, mona se queda*, i això val tant per a la llei que avui comencem a derogar com per als estatuts del Partit Popular. Ni això és una llei de protecció de la maternitat, ni vostès són un partit de centre, diguin el que diguin cadascuna d'aquestes normes, perquè una cosa és el que és..., el paper ho aguanta tot, però després hi ha el principi de realitat i..., una altra dita castellana: *el hábito no hace al monje*. I encara acabaré amb una: *al pan, pan, y al vino, vino*. El que li dic...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

...ni això és una llei de protecció de la maternitat ni vostès són un partit de centre.

I a la Sra. Ballester li responc el mateix, també, que a la Sra. Fernández. No sé si és que no m'han entès o no m'han volgut entendre: jo en cap moment m'he rigut de la situació d'aquestes persones que vostè diu dones, que vostè diu dones, i que jo prefereixo dir-ne filletes o jovenetes, que són les paraules que... No, del que m'he rigut és que vostès es pensin que amb aquesta -si em permeten l'expressió- merda d'article 6 es pot ajudar...

(Remor de veus i aldarull)

...que aquestes jovenetes... Sí, sí, amb aquesta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!, silenci!

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

...escolti, del que m'he rigut és que vostè es pensi, si és que s'ho pensa, que amb aquest article aquesta situació que vostè dibuixava es pot revertir. Això sí que realment m'ha semblat molt lamentable.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Silvia Cano, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que tant El Pi com Ciudadanos han posat molt bona voluntat a l'hora de llegir la llei i intentar presentar una alternativa, maldament que hagués estat bé que es presentassin igual esmenes parcials per poder debatre més específicament. Jo crec que vostès han mirat amb molt bons ulls una llei que faltava, igual, contextualitzar i saber quin era tot el rerefons que hi havia.

(Remor de veus)

Sra. Fernández, *centro-derecha contrareformista*, no?, *reformista no, contrareformista, porque nos han querido hacer retrotraer en el tiempo 40 años atrás, y si son de centro-derecha me gustaría saber a quién tienen ustedes a la derecha*

(Alguns aplaudiments)

*Bueno, la cuestión. A mí me gusta mucho una frase de Amelia Valcárcel, que es una filósofa, que ella sempre ha advocat pels pactes entre dones, apostant per intentar pactar les dones dels diferents grups polítics per anar avançant. Jo vaig escoltar la Sra. Villalobos posicionar-se en contra de la Llei de l'avortament, vaig escoltar la Sra. Llinàs posicionar-se en contra de la Llei de l'avortament, però a vostè, Sra. Fernández, no la vaig escoltar, vaig llegir declaracions seves com a portaveu, com a consellera llavors, i vostè va *escurrir el bulto*. Per tant en aquest debat, que don la benvinguda al debat que es va tenir en el si del Partit Popular, vostè no es va posicionar a favor dels drets de les dones.*

(Remor de veus)

El meu grup, el Grup Socialista, sempre ha defensat l'establiment de programes d'informació, d'educació sexual, de planificació familiar, per fomentar la paternitat i la maternitat responsables. Ara bé, les persones necessiten informació neutral, objectiva, i aquesta llei precisament el que volia fer era induir les dones cap a una informació esbiaixada i condicionar-les cap a una postura determinada, cap a una opció, i això és el que vostès no poden entendre.

El *sobrecito* a què vostè ha fet referència, Sra. Fernández, *el sobrecito con el contenido* sobre la informació personalitzada, és precisament el que és contrari a la legalitat, és contrari a la Llei de 2010, sí senyora! Aquesta llei de 2010 estableix que la informació l'han de proporcionar els facultatius i ha de ser neutral, objectiva i lliure de prejudicis, i aquesta llei vulnera aquest precepte. A més no garanteix l'àmbit de lliure..., de lliure decisió i lliure de pressions en la presa de decisions conformement amb la Conferència Internacional de les Nacions Unides. La pretensió d'aquesta llei de maternitat no era protegir la funció social de la maternitat, Sra. Fernández, sinó boicotejar, torpedinar el dret a decidir de les dones amb la

creació d'una xarxa en paral·lel subvencionant entitats vinculades a l'Opus Dei, que consideren que l'avortament hauria de tornar a estar penalitzat en el Codi Penal.

Els drets de les dones embarassades no estan en perill. Per què estan en perill els drets de les dones embarassades? En qualsevol cas els drets de les dones embarassades estaven en perill per les seves polítiques de retallades, de retallades en polítiques d'escoles públiques, de retallades en polítiques de dependència, de retallades en l'àmbit sanitari, diferents retallades; això és el que va posar en perill la possibilitat de les dones a poder conformar una família, i resulta paradoxal que en aquest moment polític vostès plantejassin aquesta llei. Si vostès volen que les famílies tinguin més fills haurien de fer un examen de consciència respecte de les seves polítiques, perquè allò que ha amenaçat durant aquests anys la protecció social de la maternitat i de les dones embarassades han estat les seves polítiques i la reforma laboral de 2011, que va ser una agressió directa a les conquestes que es varen aconseguir a través de la llei de 2007, perquè ha estat una catàstrofe per a les dones: han desaparegut les bonificacions quan les dones es reincorporaven després d'una excedència per a cura dels infants, s'ha limitat i condicionat el dret a la jornada reduïda i permisos de lactància en contra del criteri del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea, i s'ha ferit de mort la negociació col·lectiva, una eina vital per millorar dins l'àmbit sociolaboral, perquè és allà on es guanyen els drets a través de les mesures d'acció positiva.

Jo avui celebr que tinguem aquest debat, que donem una passa a favor de la llibertat i la maternitat lliure i responsable, sense interferències i sense tuteles. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que les tres esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei es votaran conjuntament.

Procedim a la votació. Votam.

Vots a favor, 20; vots en contra, 29.

Queden rebutjades les esmenes a la totalitat.

I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
